

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1996-1997

30 mei 1997

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	1501
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	1517
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	1526
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	1530
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	1532
Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	1550
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	1553
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	1561
Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid	1568
 B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	1570
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	1575
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	1581

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 77, 6)

Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	1583
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	1583

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN (Reglement artikel 77, 4)

Nihil

REGISTER	1585
----------------	------

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 133
van 15 april 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

*Overheidsinformatie voor faciliteitengemeenten –
Vertalingskosten*

Geregeld stellen verschillende administraties brochures, aankondigingen en dergelijke meer ter beschikking van het publiek (MINA-plan, Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, enz.).

Voor de faciliteitengemeenten worden vertalingen (al dan niet als synthese) ter beschikking gesteld.

Dit brengt natuurlijk extra kosten mee, zoals vertalingen, afzonderlijk drukwerk, Franstalige bekendmakingen in de pers.

Welke kosten waren hieraan in 1996 verbonden voor het departement van de minister ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

De vertalingen die ter beschikking worden gesteld van de Franstalige inwoners van de faciliteitengemeenten, worden meestal gemaakt door de vertaaldienst van de administratie Kanselarij en Voorlichting. De Franstalige versie wordt meestal in kopieformaat ter beschikking gesteld. Het kopiëren gebeurt op de eigen kopiediensten van de betrokken administraties. De Vlaamse overheid doet in dit verband geen Franstalige aankondigingen in de pers. Vertaal- en kopieerkosten komen dus ten laste van de zogenaamde bestaansmiddelen van de

administratie en vormen aldus geen extra kosten voor de Vlaamse overheid.

Een uitzondering hierop vormt een opdracht van de afdeling Ruimtelijke Planning tot het maken van een Franstalige versie van de brochure : "Ontwerp Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen : situering, synthese van de gewenste ruimtelijke structuur en bindende bepalingen".

Deze vertaling werd onder andere gemaakt ten behoeve van de taalgrens- en faciliteitengemeenten die, in het kader van het openbaar onderzoek ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en op basis van de bestaande regelgeving terzake, dienden te beschikken over een Franstalige samenvatting van het document.

De kostprijs van de vertaling bedroeg 53.000 frank. Het kopiëren van de enkele tientallen exemplaren gebeurde door de eigen diensten. Er zijn voor deze brochure geen aankondigingen gebeurd in de Vlaamse of Franstalige pers. De brochure bewees verder ook haar nut als werkdocument in contacten met diensten van het Waals Gewest, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de Benelux Economische Unie en de Europese Commissie.

**Vraag nr. 134
van 24 april 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Taalpariteit Belgische diplomatie – Initiatieven (2)

In het erg korte antwoord dat ik van de minister-president ontving op mijn schriftelijke vraag nr. 54 van 7 maart 1996 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 18 april 1997, blz. 1277 – red.*) deelt hij mee dat er meerdere contacten zijn geweest met het federale ministerie van Buitenlandse Zaken aangaande het taalevenwicht bij de Belgische diplomatie.

1. Wat hielden de "meerdere contacten met Buitenlandse Zaken" precies in ?
2. Is tijdens deze contacten het standpunt van de federale minister van Buitenlandse Zaken aangaande een meer billijke verdeling bij de diplomaten gebleken ?
Zo ja, wat is dat standpunt ?
3. Is er terzake een formele vraag geweest van de Vlaamse regering ?

Antwoord

De Vlaamse regering heeft nog geen formeel standpunt ingenomen inzake het taalevenwicht bij de Belgische diplomatie. Bijgevolg werd hierover nog geen formele vraag aan de federale regering gesteld.

Over deze aangelegenheid heb ik contacten met de federale minister van Buitenlandse Zaken en hebben mijn kabinet en de administratie contacten met het departement van Buitenlandse Zaken.

Aangezien deze contacten nog lopende zijn, kan ik vooralsnog niets over hun inhoud meedelen.

**Vraag nr. 136
van 22 april 1997
van de heer JOHAN DE ROO**

Strategisch plan gewest Gent – Grensoverschrijdende samenwerking

In het kader van het strategisch plan voor het gewest Gent werden reeds heel wat belangrijke projecten inzake havenontwikkeling, duurzaam milieu, ontwikkeling van handel en diensten, infrastructuur en grensoverschrijdende samenwerking gestart.

1. Kan de minister-president mij meedelen welke projecten binnen het kader van Interreg Euregio Scheldemond werden ingediend ?
2. Kan tevens worden aangegeven welke projecten zijn goedgekeurd en of zij reeds in werking zijn ?

Antwoord

In het kader van het Interreg II-programma 1994-1999 voor de Euregio Scheldemond werden tot-nogtoe de volgende projecten binnen de verschillende thema's goedgekeurd.

1. Fysieke structuur

- "Pompstation TMVW-Deltan" : bouw en uitrusting van een pompstation als onderdeel van de grensoverschrijdende koppeling van waterleidingnetten (promotor : Tussenge-meentelijke Maatschappij der Vlaanderen voor Waterbedeling TMVW – Gent).
- "Rivier- en watertoerisme" (start op korte termijn) : stimulering van het toerisme door

de verdere uitbouw van het grensoverschrijdend netwerk voor de pleziervaart en de bevordering van de watersport (promotor : provincie West-Vlaanderen).

- "Revitalisering kustgebied" (start op korte termijn) : stimuleren van het toerisme in de Euregio Scheldemond via het tegengaan van de stagnering en achteruitgang van het kusttoerisme (belangrijkste pijler van de toeristische sector) door een kwalitatieve opwaardering van de kust (promotor : provincie West-Vlaanderen).
2. Bevordering van de economische en wetenschappelijk/technologische samenwerking
 - "Plato-peterschapsproject" : verbetering van de kennis en het management van KMO's via grensoverschrijdende kennisoverdracht op het gebied van technologie, wetenschappelijk onderzoek, management, productie, commercialisering en exportbevordering (promotor : Kamer van Koophandel Dendermonde).
 - "Horizon" : professionalisering van het KMO-bedrijfsmanagement via vorming en begeleiding van de bedrijfsleiders = onderzoek naar en realisatie van grensoverschrijdende samenwerkingsverbanden (promotor : Economische Raad voor Oost-Vlaanderen).
 - "Stimulering van innovatie en technologie bij MKB/KMO" (start op korte termijn) : stimuleren van grensoverschrijdende samenwerking bij productinnovatie (promotor : Innovatiecentrum Zeeland).
 - "Euroregionaal zakendoen" (start op korte termijn) : aanbieden van een totaalpakket aan ondernemingen in de Euregio, gericht op grensoverschrijdende informatie en voorlichting, het bevorderen van grensoverschrijdende samenwerking tussen bedrijven en het stimuleren van toelevering en uitbesteding (promotor : Kamer van Koophandel voor Zeeuws-Vlaanderen).
 - "Plattelandstoerisme" (start voorzien op korte termijn) : bevordering van het toeristisch-recreatief plattelandproduct in de Euregio door productvernieuwing, kwaliteitsverbetering en promotie (promotor : Toerisme Oost-Vlaanderen).

3. Leefmilieu

- "Milieubewuste teelt" (start op korte termijn) : versterken van de concurrentiepositie van aardappel- en vollegrondsgroententelers via het stimuleren van de handel en de teelt van milieuvriendelijk geteelde producten (promotor : Stichting Landbouwvoorlichting DLV-Wageningen).
- "Milieu en KMO/MKB" (start op korte termijn) : bevorderen van de implementatie van de beschikbare kennis op het gebied van afval- en emissiepreventie, milieuzorgsystemen en schone technologie, evenals het stimuleren van de milieuproductiesector (promotor : Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Vlaanderen).
- "Natuur, milieu en burgers" (start op korte termijn) : versterking van de inbreng van vrijwilligers in de natuur- en milieueducatie via vorming, begeleiding, informatienetwerken en de uitbouw van een regionale ondersteuningsstructuur (promotor : Consulentenschap natuur- en milieueducatie – Goes).
- "ROM-project II Gentse Kanaalzone" : opstellen van een gebiedsgericht milieu- en ruimtelijk ordeningsbeleid via een actieplan op basis van een definitief streefbeeld en een collectieve ruimteovereenkomst (promotor : provincie Oost-Vlaanderen, dienst Planning en Natuurbehoud).

4. Benutting menselijk potentieel

- "Werkgelegenheidsproject woonwagenebwoners" (start op korte termijn) : stimuleren van de arbeidskansen van langdurig werkloze woonwagenebwoners en zigeuners door het verstrekken van grensoverschrijdende opleidingen (promotor : Stichting VMC – Middelburg).
- "Plattelandontwikkeling Euregio Scheldemond" (start op korte termijn) : bevorderen van de leefbaarheid en ontwikkeling van het platteland door een verbetering van de economische situatie van de bewoners via (om)scholing voor een nieuw of aanvullend beroep.
- "Grensoverschrijdende samenwerking in de vlassector" (start op korte termijn) : verbete-

ren van het rendement en de kwaliteit van de vlasteelt door het benutten van alle beschikbare kennis, teneinde de concurrentiepositie van de vlassector te verbeteren en de tewerkstelling te consolideren (promotor : Algemeen Belgisch Vlasverbond – Kortrijk).

5. Bevordering van de maatschappelijke integratie

- "Besturen met de burens" (start op korte termijn) : aanbieden van een gezamenlijke vorming aan mandatarissen en overheidspersoneel met het oog op het verbeteren van de toekomstige samenwerking/afstemming op het gebied van beleidsontwikkeling (promotor : provincie West-Vlaanderen).
- "Bevorderen van grensoverschrijdende acties tussen burgers – People tot people" : ondersteuning van een aantal kleinschalige pilootacties die direct gericht zijn op de grensbevolking ter bevordering van persoonlijke, culturele en maatschappelijke uitwisseling (promotor : provincie Zeeland).
- "Grensoverschrijdende gids archiefbronnen" (start op korte termijn) : het bieden van een overzicht van informatie en informatiebronnen bewaard in openbare archieven aan weerszijden van de grens, met betrekking tot besturen en menselijk handelen op administratief, sociaal-economisch en cultureel vlak van de middeleeuwen tot heden (promotor : Rijksarchief Zeeland).

- "Grensbewoners en grensoverschrijdende zorgverlening" : bevorderen van het formuleren van oplossingen voor de problemen van administratieve en financiële aard waarmee de verzekerden aan beide zijden van de grens worden geconfronteerd (realisatie van de éénloketfunctie inzake de ziektekostenproblematiek) (promotor : Landsbond der Christelijke Mutualiteit).

Verder zijn een 15-tal projectvoorstellen ingediend (die verder moeten worden gefinaliseerd) onder meer inzake biologische landbouw, rattenbestrijding, grensoverschrijdende samenwerking op het vlak van veiligheidszorg, grensoverschrijdende televisie, ouderenzorg, gehandicaptenzorg, natuurgerichte recreatie, culturele samenwerking.

Vraag nr. 137
van 24 april 1997
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Buitenlands beleid – Stichtingen

Binnen de beleidsorganen voor Buitenlandse en Europese aangelegenheden duiken meer en meer "stichtingen" op.

Dit lijken verenigingen die werken met middelen van de reguliere overheid en die zich onttrekken aan de controle van het parlement.

1. Wat is de precieze omschrijving van een dergelijke "stichting" ?
2. Welke stichtingen zijn op enigerlei wijze betrokken bij het buitenlands en Europees beleid van Vlaanderen ?

Met welk statuut, doelstelling, taak, oprichtingsdatum ?

Wie is de huidige voorzitter ?

3. Voor welk bedrag en op welke begrotingspost werden zij gesubsidieerd voor de jaren '95, '96 en '97 ?
4. Welke taken voeren zij uit in opdracht van de regering ?

Antwoord

Het antwoord op de diverse vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger vergt enig opzoekingswerk, waardoor het niet binnen de voorgeschreven termijn kan worden verstrekt. Bovendien zal het uiteindelijke antwoord vrij omvangrijk zijn.

Zodra alle elementen in mijn bezit zijn, zal ik een aanvullend antwoord verstrekken via het secretariaat van het Vlaams Parlement.

Vraag nr. 138
van 24 april 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

Groepsbezoek regeringsgebouwen Martelaarsplein – Organisatie

Sinds de opening van het Vlaams Parlementsgebouw op zaterdag 16 maart 1996 hebben reeds

meer dan vijftigduizend mensen een groepsbezoek gebracht aan dit fraaie gebouw in het hartje van Brussel. Een officiële rondleiding dient ruim op voorhand te worden aangevraagd bij de stafdienst Externe Relaties van het Vlaams Parlement. Er bestaat zelfs een speciaal aanvraagformulier om de procedure vlekkeloos en correct te laten verlopen.

Nu blijkt dat ook de zetel van de Vlaamse regering op het Martelaarsplein (i.c. het kabinet van de minister-president) door groepen kan worden bezocht. De aanvraagprocedure voor zo'n groepsbezoek zou in handen zijn van Ipovo, de door de CVP-fractie in het Vlaams Parlement erkende politieke-vormingsinstelling. Een tweetal kabinetsmedewerkers zou zich ontfemen over de praktische organisatie van deze groepsbezoeken.

1. Is het inderdaad mogelijk een groepsbezoek aan te vragen voor de zetel van de Vlaamse regering op het Martelaarsplein (i.c. het kabinet van de Vlaamse minister-president) ?

In welke publicatie(s) en via welke kanalen werd de mogelijkheid van zo'n groepsbezoek aangekondigd ?

2. Welke procedure moet worden gevolgd voor de aanvraag van een groepsbezoek ?

Verloopt de aanvraagprocedure via Ipovo ?

Zo neen, via welke dienst of instelling verloopt de aanvraagprocedure (naam en contactadres) ?

3. Kan de minister-president mij een lijst bezorgen met de groepsbezoeken die sinds 20 juni 1995 werden georganiseerd ?

Welke organisatie heeft deze groepsbezoeken aangevraagd ?

Zijn er bij de organisatie van de groepsbezoeken kabinetsmedewerkers betrokken van de minister-president ?

4. Kan de aanvraagprocedure en de praktische organisatie voor de groepsbezoeken in de toekomst verlopen via het departement Coördinatie, afdeling Communicatie en Ontvangst, teneinde een vlekkeloze, correcte en doorzichtige procedure tot stand te brengen ?

Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

Het is inderdaad mogelijk een aanvraag te doen voor een groepsbezoek aan de zetel van de Vlaamse regering op het Martelaarsplein.

De vraag voor dergelijke bezoeken is spontaan ontstaan vanuit de bevolking en de organisaties, wat zeker een oorzakelijk verband heeft met het overweldigend succes van de Open Monumentendag van zondag 10 september 1995, waarbij ongeveer 7.000 personen de zetel van de Vlaamse regering op het Martelaarsplein bezochten. Sindsdien is de vraag voor groepsbezoeken alsmaar toegenomen.

Dergelijke aanvragen kunnen voor akkoord rechtstreeks tot mijn kabinet worden gericht. Dit kan ook eventueel gebeuren via tussenorganisaties, alhoewel mijn kabinet hierover geen enkele publicatie verricht. Deze bezoeken gebeuren trouwens meestal in combinatie met een bezoek aan het Vlaams Parlement, de Vlaamse administratie en/of de zetel van de Vlaamse regering.

In 1996 hadden er 55 groepsbezoeken plaats en tot eind april 1997 waren er 18 groepsbezoeken. De aanvragers komen uit verschillende geledingen van Vlaanderen, onder andere scholen, studenten, senioren, jongerengroeperingen, vrouwenorganisaties, beroepsverenigingen, ...

Ik sta er op dat de bezoeken aan de zetel van de Vlaamse regering ordentelijk verlopen ; daarom worden de bezoekers begeleid door twee kabinet-medewerkers, waarvan er één instaat voor de inhoudelijke invulling van het bezoek.

Aangezien de vraag voor bezoeken zeer groot is, zijn er reeds gesprekken begonnen met het departement Coördinatie, afdeling Communicatie en Ontvangst van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, om in het kader van het programma eventueel in te staan voor opvang en begeleiding.

**Vraag nr. 141
van 30 april 1997
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS**

Interreg-programma's West-Vlaanderen/Nord-Pas-de-Calais – Evaluatie

De Europese Interreg-programma's hebben tot doel de Europese integratie in de grensgebieden te bevorderen door het financieel stimuleren van

grensoverschrijdende samenwerkingsprojecten via een drietal fondsen.

Tussen West-Vlaanderen en Nord-Pas-de-Calais is ondertussen het Interreg I-programma afgewerkt en Interreg II van start gegaan. De beleidsverantwoordelijkheid berust bij de Vlaamse regering, maar de uitvoering werd toevertrouwd aan het provinciebestuur van West-Vlaanderen. Bij delegatie van bevoegdheid is een degelijke controle door de beleidsverantwoordelijken noodzakelijk. Ter evaluatie hiervan ontving ik graag uitvoerig antwoord op volgende vragen.

1. Voor welke beleidsdomeinen konden in beide programma's projecten worden ingediend, en welke budgetten uit welke fondsen werden daartoe telkens verstrekt ?
2. Welke criteria werden vooropgesteld om de projecten goed te keuren ?
3. Wie stelde deze criteria op, wie toetste de projecten ? Wie maakte deel uit van de toezichtcommissies voor beide programma's, en op welke basis werden deze commissies samengesteld ?
4. Hoeveel projecten werden voor elk beleidsdomein ingediend ? Hoeveel werden niet goedgekeurd ?

Welke projecten werden behouden ? Wie waren de indieners ervan ? Welke projecten werden niet behouden ? Wie waren de indieners ervan ?
5. In welke mate werden de gehonoreerde projecten van Interreg I ook uitgevoerd ? Zijn daarvan meetbare resultaten, met andere woorden werd het doel (=integratie aan de grens door Europese programma's) bereikt ? Hoe werd dit gecontroleerd en geëvalueerd ?
6. Betekent de afronding van het programma het einde van de gehonoreerde projecten of is er opvolging ? In welke vorm ?
7. Welke eigen bedragen werden en worden effectief besteed door de verschillende aanvragers voor elk van de projecten in de beide programma's ?

Antwoord

Voorafgaande bemerking

Wegens moeilijkheden rond de toewijzing van de Europese middelen voor het Interreg II-programma voor de grensregio West-Vlaanderen/Nord-Pas-de-Calais werd het operationeel programma slechts zeer laattijdig goedgekeurd. De Stuurgroep heeft pas op 27 januari 1997 een eerste maal vergaderd (installatievergadering). De eerste projecten zullen worden goedgekeurd op de Stuurgroep van de maand juni 1997.

De onderstaande gegevens hebben enkel betrekking op het Interreg I-project, wat de projecten betreft. De criteria (vraag 2) gelden zowel voor Interreg I als voor Interreg II.

1. Als beleidsdomeinen werden voor Interreg I in aanmerking genomen :

- steun aan de economische ontwikkeling
- opwaardering van het toeristische patrimonium
- bescherming van het leefmilieu
- verbetering van het transport
- promotie van educatieve en sociale acties
- ondersteuning van lokale initiatieven.

2. De projectbeoordeling geschiedt op basis van uitvoeringscriteria (zoals opgenomen in het Operationeel Programma).

a) Toelatingscriteria

Criteria die verband houden met de Europese reglementen

- Steun aan samenwerkingsprojecten tussen bedrijven is slechts mogelijk in de mate dat er sprake is van steunmaatregelen die zijn goedgekeurd door de Europese Commissie in het kader van het mededingingsbeleid.
- De projecten moeten uitgevoerd en financieel afgerond worden binnen de grenzen van het tijdschema dat voor het programma werd vastgelegd.
- De projecten moeten beantwoorden aan de specifieke criteria van de tussenkomende structurele fondsen.

Criteria die verband houden met het Operationeel Programma

- Het project moet uitdrukkelijk passen in de vastgelegde prioritaire krachtlijnen en op concrete wijze bijdragen aan de reali-

satie van de geformuleerde doelstellingen ; bovendien moet de inbreng van Interreg duidelijk worden aangetoond via meetbare en zichtbare effecten.

- Het project moet evaluatiecriteria en resultaatindicatoren bevatten en moet de middelen vastleggen om de effecten te meten.
- Het project moet beantwoorden aan de specifieke thematische criteria.
- Een project dat twee acties combineert die onafhankelijk van elkaar zouden kunnen bestaan en waarvan het grensoverschrijdend karakter niet is aangetoond, zal worden verworpen ; een project moet dus duidelijk aantonen dat er een complementariteit bestaat tussen de voorgestelde acties en dat het een werkelijk grensoverschrijdend impact heeft.

Criteria die verband houden met de uitvoeringsprocedure

- Het grensoverschrijdend karakter moet eveneens tot uiting komen in de uitvoering van het project op alle niveaus : voorbereiding, uitvoering en verbintenis tot een gemeenschappelijke opvolging ; het project moet worden gedragen door twee projectindieners of door een grensoverschrijdende vereniging/structuur ; in het geval van een exclusieve financiering door een Vlaamse of door een Franse partner, zullen de projectleiders systematisch een gesprekspartner zoeken : de voorbereiding en opvolging van het project moeten gebeuren door een bilaterale pilootgroep.
- De cofinanciering moet verzekerd zijn vóór het project naar de stuurgroep gaat : geschreven bewijsvoering.
- De projectindieners moeten de inschrijvingsprocedure volgen.
- Een tijdschema voor de feitelijke en financiële uitvoering is onmisbaar.

b) Selectiecriteria

- Er wordt voorrang gegeven aan projecten waarvan de voortzetting van de samenwerking na Interreg verzekerd is : de

voorrang gaat dus naar projecten die in continuïteit en autofinanciering na Interreg.

- Het project moet een toegevoegde waarde brengen voor de lokale economie evenals aantoonbare positieve effecten.
 - De voorrang gaat naar projecten die een harmonisatie beogen (voor de betrokken zones) met de maatregelen in het kader van de programma's van doelstellingen 2 en/of 5b.
 - De voorrang gaat naar projecten die elkaar wederzijds versterken en naar plurisectoriële projecten.
 - De voorrang gaat naar projecten die worden voorgesteld door een groepering van actoren of structuren.
 - De inbreng van Interreg moet een innovatie betekenen met betrekking tot de bevoegdheden en de taken van het organisme : de voorrang gaat dus naar projecten waarbij de Interregfondsen een reëel aanvullend karakter vertonen met betrekking tot de normale functionering van de projectindieners.
 - Voor de promotie- en publicatieprojecten is een gedetailleerd distributieplan absoluut noodzakelijk.
3. De criteria werden opgesteld door de Stuurgroep in samenspraak met de Europese Commissie en de Franse en Vlaamse betrokken autoriteiten. De projecten werden goedgekeurd door de Stuurgroep en voorbereid door de Technische Werkgroep, beide gesteund door het Interreg-secretariaat.

De Stuurgroep bestaat uit beleidsverantwoordelijken van de Vlaamse en de Franse openbare instanties die het operationaal programma hebben ingediend, en uit vertegenwoordigers van de Europese Commissie. Aan Vlaamse zijde zijn dit de beleidsverantwoordelijken van de provincie West-Vlaanderen en van de Vlaamse Gemeenschap, die zich kunnen laten bijstaan door hun medewerkers. Aan Franse zijde zijn dit de "préfet" van de préfecture Région Nord-Pas-de-Calais, de beleidsverantwoordelijken van de Conseil Régional Nord-Pas-de-Calais en van de Conseil Général du Nord. Ook zij kunnen

zich laten bijstaan door hun respectievelijke medewerkers.

De Technische Werkgroep onderzoekt en bespreekt de projecten en consulteert de betrokken diensten om uiteindelijk een aanvaardbaar voorstel voor te leggen aan de Stuurgroep. Ze vormt de schakel tussen het secretariaat en de Stuurgroep, zowel wat de voorbereiding van de vergaderingen, als wat de uitvoering van de beslissingen betreft.

De Technische Werkgroep bestaat uit vertegenwoordigers (ambtenaren en technici) van de Vlaamse, West-Vlaamse en Noord-Franse openbare instanties die betrokken zijn bij de uitvoering van het programma. Aan Vlaamse zijde zijn dit de vertegenwoordigers van de provincie West-Vlaanderen, de Vlaamse Gemeenschap en de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij (GOM) West-Vlaanderen. Aan Franse zijde zijn dit vertegenwoordigers van de préfecture, vertegenwoordigers van de Conseil Régional en vertegenwoordigers van de Conseil Général.

4. De goedgekeurde projecten betreffen volgende beleidsdomeinen.

Steun aan de Economische Ontwikkeling

Documentatie, coördinatie en visie-ontwikkeling

- Documentatie- en coördinatiecel

Projectleiders :

Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij (GOM) West-Vlaanderen.

- Bureau voor de ontwikkeling van activiteiten van de ondernemingen over de grenzen heen

Projectleiders :

Chambre Régionale de Métiers du Nord-Pas-de-Calais ;
Infocentrum Noord-Frankrijk.

De contacten tussen de ondernemingen

- Contactdagen inzake technologie en export

Projectleiders :

Chambre Régionale de Commerce et d'Industrie de Nord-Pas-de-Calais ;
Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij (GOM) West-Vlaanderen.

- Grensoverschrijdende samenwerking van de ondernemers in de Euregio Westhoek-La Flandre

Projectleiders :

Chambre de Commerce et d'Industrie d'Armentières-Hazebrouck, Chambre de Commerce et d'Industrie de Dunkerque

Kamer voor Handel en Nijverheid van Veurne en de Westhoek, Kamer voor Handel en Nijverheid van de Westhoek.

- Een grensoverschrijdend dienstencentrum voor de KMO Kortrijk-Rijsel

Projectleiders :

World Trade Center (WTC) Rijsel ;
Nationaal Christelijk Middenstandsverbond (NCMV), regio Kortrijk.

- E(x)change 120

Projectleiders :

Chambre de Commerce et d'Industrie de Lille-Roubaix-Tourcoing ;
Kamer voor Handel en Nijverheid van Kortrijk.

- Houtland Promotie

Projectleiders :

VZW Zone d'Activités de Wormhout.

Het doorzichtig maken van de grensoverschrijdende markt

- Face à Face

Projectleiders :

Chambre de Commerce et d'Industrie de Lille-Roubaix-Tourcoing ;
Kamer voor Handel en Nijverheid van Kortrijk.

- Samenwerkingsfonds voor KMO's uit de regio Nord-Pas-de-Calais en West-Vlaanderen

Projectleiders :

Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij (GOM) West-Vlaanderen ; Infocentrum Noord-Frankrijk.

- Evaluatie van de melkwaliteit en -prijs

Projectleiders :

Centre Interprofessionnel Laitier Flandres-Artois ;
Provinciaal Comité voor de Melkwaliteit.

Het valoriseren van het opleidingspotentieel

- Verkopen in de Westhoek en in Nord-Pas-de-Calais

Projectleiders :

Service Interconsulaire de Formation et de Perfectionnement Dunkerque (SIFOP Duinkerke) ;
Vormingsinstituut voor KMO West-Vlaanderen, centrum Veurne.

- Grensoverschrijdende programma van specialisatiestages

Projectleiders :

Université des Sciences et Technologies de Lille ;
Business Faculty van Kortrijk.

- Frans-Belgisch partnership in verband met het oprichten van kleine bedrijven

Projectleiders :

Espace Dunkerque
Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO).

Opwaardering van het toeristisch patrimonium

Cultuurtoerisme

- Toeristisch-educatief programma "De Kant"

Projectleiders :

stadsbestuur van Belle ;
stadsbestuur van Poperinge.

- Douane en smokkel

Projectleiders :

Association Internationale de Douanes et Fraude.

- Toeristisch-educatieve valorisatie van het cultureel erfgoed in de grensregio (deelregio Westhoek-Arrondissement Duinkerke)

Projectleiders :

Association des Retables de Flandre ;
provincie West-Vlaanderen, dienst voor Cultuur.

- Toeristisch-educatieve valorisatie van het cultureel erfgoed in de grensregio (deelregio Kortrijk-Rijsel)

Projectleiders :

Direction Régionale des Affaires Culturelles :
Service Régional de l'Inventaire ;
Nord-Pas-de-Calais ;
Bestuur van Monumenten en Landschappen
onder leiding van ministerie van de Vlaamse
Gemeenschap.

- Ambachtshuis

Projectleiders :
Office de Toerisme de Cassel ;
gemeente Poperinge.

- Concept molens : animatie

Projectleiders :
Association Régionale des Amis des Moulins
du Nord-Pas-de-Calais (ARAM) ;
Werkgroep West-Vlaamse Molens (WWM).

Technologietoerisme

- EurScience

Projectleiders :
Gemeente Capelle-La-Grande ;
Astronomische Contactgroep VZW Ieper.

Riviertoeerisme

- Ontwikkeling van het riviertoeerisme

Projectleiders :
Région Nord-Pas-de-Calais ;
provincie West-Vlaanderen.

- De Kanalentocht

Projectleiders :
Association pour le Toerisme Fluvial
Régional ;
provincie West-Vlaanderen.

Recreatief en toeristisch medegebruik

- De grensoverschrijdende fietsroute "Cobergherroute"

Projectleiders :
Syndicat Intercommunal à Vocation Multiple
du Canton d'Hondschoote (SIVOM) ;

West-Vlaamse Vereniging voor de Vrije Tijd
(WVT).

- De verdere uitbouw van de Noordzee-Route

Projectleiders :
Departement du Nord ;
provincie West-Vlaanderen.

- Routegebonden recreatie Vlaamse Heuvels

Projectleiders :
SIVOM des Monts de Flandre ;
West-Vlaamse Vereniging voor de Vrije Tijd
(WVT).

- Aanzet tot het opstellen van een grensoverschrijdend programma voor toeristische ontwikkeling langs het Spierekanaal

Projectleiders :
Communauté Urbaine de Lille, gemeenten
Wattrelos en Halluin, Association Intercommunale
pour l'Etude et la Gestion des Services
Publics Mouscron/Comines (IEG).

- Ontwikkeling en valorisatie van recreatieve circuits van korte en middellange afstand

Projectleiders :
Syndicat Intercommunal du Littoral Est
(SILE) ;
West-Vlaamse Vereniging voor de Vrije Tijd
(WVT).

- De Korenakkerroute

Projectleiders :
de vereniging Itinérances.

- Uitrusting Grote Routepaden (Frans aandeel)

Projectleiders :
Fédération Française de Randonnée Pédestre ;
Groute Routepaden VZW.

Gastronomie

- Promotie van de traditionale Vlaamse gastronomie

Projectleiders :
ASBL Hôtels et Tables de Flandres ;
VZW Horecacontact.

- Het beste van bij ons

Projectleiders :
VZW "Het beste van bij ons".

Onthaal en promotie

- Toeristisch-educatieve as langs de IJzer

Projectleiders :
Comité d'Aménagement Rural de la Flandre Occidentale (Carfo) ;
Samenlevingsopbouw Westhoek (SOW).

- Vlaanderen, Land van bier en honing

Projectleiders :
Association de Sauvegarde du Patrimoine Rural de la Région Nord ;
Westtoerisme.

Bescherming van het leefmilieu

Het kustgebied Duinkerke-De Panne

- Studie van de erosie in het kustgebied Duinkerke-De Panne

Projectleiders :
Syndicat Intercommunal du Littoral Est (SILE) ;
administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

- Waterbeheersingsprogramma "De Moeren-Ringsloot"

Projectleiders :
Direction Régionale de l'Agriculture et de la Forêt (DRAF) ;
provincie West-Vlaanderen.

- Bescherming van de duinengordel Duinkerke-Nieuwpoort : "Zorgzaam met de duinen"

Projectleiders :
Département du Nord ;
Administratie Milieu-, Natuur-, Land en Waterbeheer van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (Aminal).

De Vallei van de IJzer

- IJzer : waterzuiveringsinstallatie Heidebeek

Projectleiders :
Syndicat Intercommunal d'Assainissement du Nord (SIAN) ;
Vlaamse Gemeenschap.

- Behaag de IJzervallei : plantacties, landschapszorg en sensibilisering

Projectleiders :
Comité d'Aménagement Rural de la Flandre Occidentale (Carfo) ;
Samenlevingsopbouw Westhoek (SOW).

- IJzer : educatie en sensibilisering

Projectleiders :
Comité d'Aménagement Rural de la Flandre Occidentale (Carfo) ;
Samenlevingsopbouw Westhoek (SOW).

- Europees riviercontract voor de IJzer : rapportbijekomsten en aanwerving van een animator in het kader van het project "IJzer, l'Yser : wisselstroom voor de streek"

Projectleiders :
Comité d'Aménagement Rural de la Flandre Occidentale (Carfo) ;
Samenlevingsopbouw Westhoek (SOW).

- Proefprojecten waterzuivering landelijke gebieden in het IJzerbekken

Projectleiders :
Syndicat Intercommunal à Vocation Multiple de Hondskoote (Sivom) ;
Ruilverkavelingscomité Beveren-IJzer.

De West-Vlaamse Heuvels

- De West-Vlaamse Heuvels

Projectleiders :
Espace Naturel Régional, Région Nord-Pas-de-Calais ;
provincie West-Vlaanderen.

Het gebied tussen Leie en Schelde

- Naar een geïntegreerde aanpak van het Spierekanaal

Projecten :
Communauté Urbaine de Lille ;
Intercommunale Leiedal.

- Zuivering van het Spierekanaal

Projectleiders :
Agence de l'Eau de Picardie-Artois, Conseil Régionale, drie wolwasserijen uit Roubaix ;

provincie West-Vlaanderen (inhoudelijke bijdrage).

- Berging giftig slib : experiment op de Marque

Projectleiders :
Conseil Régional ;
provincie West-Vlaanderen (inhoudelijke bijdrage).

De vallei van de Leie

- Studie omtrent een coherent ruimtelijk beleid voor de Grensleie

Projectleiders :

Agence de Développement et d'Urbanisme, Communauté Urbaine de Lille, Intercommunale Leiedal, West-Vlaamse Intercommunale voor Economische Reconversie (WIER).

Andere

- Dwarsverbindingen tussen leefmilieu en werkgelegenheid : naar een grensoverschrijdende benadering en aanpak

Projectleiders :
Chantier Nature ;
Regionaal Instituut voor de Samenlevingsopbouw (RISO).

Verbetering van het transport

- Haalbaarheidsstudie omtrent de vorming van een Europese binnenhaven rond de transportzone van Lauwe-Aabeke-Rekkem (LAR) in Menen en de Centre International des Transports (CIT) in Roncq.

Projectleiders :
Union de l'Agglomération Tourquennoise (UTA) ;
Intercommunale Leiedal.

- Onderzoek naar de mogelijkheden voor de site grenspost E17 in Rekkem

Projectleiders :
Agence de Développement et d'Urbanisme (ADU) ;
Intercommunale Leiedal.

- Marktstudie inzake grensoverschrijdend openbaar busvervoer

Projectleiders :
Communauté Urbaine de Lille (CUDL),
Communauté Urbaine de Dunkerque (CUD),
Département du Nord ;
De Lijn Oostende.

- Uitwisselingsprogramma voor stagiairs in de afdeling Expeditie, Transport en Logistiek

Projectleiders :
Institut Universitaire de Technologie (IUT),
Département Gestion Logistique et Transport ;
Hantal optie Expeditie, Transport en Logistiek.

Promotie van educatieve en sociale acties

Informatie en documentatie

- Grensoverschrijdend platform rond functionele en professionele revalidatie en integratie van gehandicapten

Projectleiders :
Association Nationale pour la Formation Professionnelle des Adultes (AFPA) ;
VZW Protheus Kortrijk.

- Studie omtrent de complementariteit van de gezondheidszorg in Nord-Pas-de-Calais en West-Vlaanderen

Projectleiders :
Union Générale de la Mutualité du Nord ;
Intermutualistisch College van West-Vlaanderen.

- Sociale huisvesting

Projectleiders :
Agence de Développement et d'Urbanisme ;
Intercommunale Leiedal.

Beroepsopleiding

- Opleiding omkadering en sensibilisering van begeleiders van personen met een handicap op weg naar sociale en professionele integratie

Aides au Personnes à Handicap Moteur (APAHM) in Duinkerke
Focus Wonen en Emancipatie VZW.

- Opleiding voor werkzoekende gehandicapten (informatica en talencursus)

Projectleiders :
Groupement Interprofessionnel Régional pour la Promotion de l'Emploi des Personnes Handicapées (Girpeh) Nord-Pas-de-Calais in Wasquehal ;
Protheus Kortrijk.

- Grensoverschrijdende beroepsopleiding voor werklozen in de tertiaire sector

Projectleiders :
Partnership Association de Formation Professionnelle pour les Adultes AFPA-Vecteur ;
Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB).

- Beroepsopleiding voor een vrouwelijk, kansarm publiek

Projectleiders :
Vecteur Formation ;
VZW Pasklaar.

- Sollicitatietraining in de grensregio

Projectleiders :
Centre Interculturel Rencontre (CICR-IFEC) ;
VDAB (Wevelgem).

Ondersteuning van lokale initiatieven

Netwerkvorming

- De ontwikkeling van een grensoverschrijdende samenwerking tussen jongeren

Projectleiders :
Syndicat Intercommunal à Vocation Multiple de Hondshoote (Sivom) ;
Jongeren Advies Centrum West-Vlaanderen (JAC).

- Uitwisselingsproject landbouwscholen Hazebrouck-Poperinge

Projectleiders :
Institut Agricole d'Hazebrouck ;
VTI Land- en Tuinbouwschool Poperinge.

- Grensoverschrijdende samenwerking in het secundair onderwijs : focus op het HSO-Lycée

deelproject 1 : brochure over de organisatie van het secundair onderwijs in West-Vlaanderen en Noord-Frankrijk

deelproject 2 : thematische overlegmomenten inzake secundair onderwijs

Projectleiders
Franse projectindiener :
deelproject 1 : Office National d'Information sur les Enseignements et les Professions (Onisep) ;
deelproject 2 : Rectorat de l'Académie de Lille.

Vlaamse projectindiener :
deelproject 1 : Europees Vormingscentrum Ryckevelde ;
deelproject 2 : provincie West-Vlaanderen.

- Open Universiteit : lange-afstandscursus over Vlaanderen/région Nord-Pas-de-Calais

Projectleiders :
Université de Lille III – Formation Continue Education Permanente (FCEP) ;
KU Leuven, Campus Kortrijk.

- SIC : Start van Interregionale Universitaire Permanente Vormingsprogramma's

Projectleiders :
Université de Lille III – Formation Continue Education Permanente (FCEP) ;
Postuniversitair Centrum West-Vlaanderen (PUC).

- Ondersteuningsprogramma voor het Komitee voor Frans-Vlaanderen

Projectleiders :
Comité pour la Flandre française ;
Komitee voor Frans-Vlaanderen (KFV).

Wederzijdse documentatie- en informatie-uitwisseling

- Informatie en sensibilisering Noord-Frankrijk/regio Kortrijk

Projectleiders :
Chambre de Commerce et d'Industrie de Lille-Roubaix-Tourcoing.

- Uitwisseling van documentatie en informatie tussen Noord-Frankrijk en West-Vlaanderen

Projectleiders :
verschillende partners naargelang het deelproject ;
provincie West-Vlaanderen.

- Persuutwisseling

Projectleiders :
Club de la Presse Lille ;
Algemeen Verbond Beroepsjournalisten,
afdeling Vlaanderen.

Ruimtelijke Ordening

- Studie omtrent een coherent ruimtelijk beleid voor de Grensleie

Projectleiders :
Agence de Développement et d'Urbanisme,
Communauté Urbaine de Lille ;
Intercommunale Leiedal, West-Vlaamse
Intercommunale voor Economische Recon-
versie (WIER).

- Een permanent instrument voor grensover-
schrijdende cartografie en gegevensuitwis-
seling (GIS) voor de regio Kortrijk/Rijsel

Projectleiders :
Agence de Développement, Communauté
Urbaine de Lille ;
Intercommunales WIER en Leiedal.

- Een permanent instrument voor grensover-
schrijdende cartografie en gegevensuitwis-
seling (GIS) voor de regio Westhoek/Duinker-
ke

Projectleiders :
Communauté Urbaine de Dunkerque ;
West-Vlaamse Intercommunale voor Tech-
nisch Advies en Bijstand inzake Ruimtelijke
Ordening (WITAB).

Begeleiding en visie-ontwikkeling

- Naar een visie voor het grensoverschrijdend
gebied Leie-Schelde : animator regio Kort-
rijk-Rijsel

Projectleiders :
Communauté Urbaine de Lille ;
Intercommunale Leiedal.

- Visie-ontwikkeling voor het grensoverschrij-
dend gebied Westhoek-Duinkerke

Projectleiders :
Agence d'Urbanisme et de Développement
de la Région Flandre-Dunkerque ;

West-Vlaamse Intercommunale voor Tech-
nisch Advies en Bijstand inzake Ruimtelijke
Ordening.

Telematica

- Grensoverschrijdende telegeneeskunde

Projectleiders :
Centre Hospitalier Région Universitaire
(CHRU) de Lille ;
Sint-Maartensziekenhuis (Kortrijk).

Afgekeurde Interreg I-projectvoorstellen

- *Grensoverschrijdend marktonderzoek*

Projectleiders :
NCMV Kortrijk (Organisatie van Zelfstandi-
ge Ondernemers) ;
WTC Rijsel.

- *Dans in Kortrijk*

Projectleiders :
Dans in Kortrijk ;
Danse à Lille.

- *Haalbaarheidsstudie rond télématica*

Projectleiders :
Intercommunale Leiedal ;
Eurotéléport.

- *De orgels*

Projectleiders :
VZW Musica Flandrica ;
Domaine Musique.

- *Humorologie*

Projectleiders :
VZW Humorologie (Marke) ;
Le Patro asbl (Lille).

- De goedgekeurde projecten werden langs
Vlaamse zijde alle uitgevoerd. De controle op
de uitgaven van de Vlaamse promotoren
gebeurt door de Vlaamse administratie. Van
Franse kant worden de projecten gecontroleerd
door de Franse autoriteiten. Bovendien gebeurt
er nog een controle door de diensten van de
Europese Commissie langs beide zijden van de
grens.

Hiervoor werden door de Europese Commissie procedures vastgesteld waarbij de modaliteiten van de controle en evaluatie worden beschreven. Het betreft hier telkens boekhoudkundige controles. Wat de inhoudelijke controles betreft, werden er voor Interreg I drie evaluatiestudies uitgevoerd :

- het WES (West-Vlaams Economisch Studie bureau) : globale evaluatie ;
- HIVA (Hoger Instituut voor de Arbeid) : bestuursmatige evaluatie ;
- studie bureau Bekaert-Stanwick : procesmatige evaluatie.

Deze drie evaluatiestudies werden uitgevoerd in opdracht van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie West-Vlaanderen.

6. De afronding van het programma betekent zeker niet het einde van de gehonoreerde projecten. In de mate van het mogelijke worden er met de projectleider afspraken gemaakt over de opvolging na het wegvallen van de Interreg-subsidies. In Interreg II wordt er zelfs expliciet voorrang verleend aan "duurzame" projecten (projecten die na de Interregsubsidie zullen blijven voortbestaan). Bovendien werd voor Interreg II een verplichte degressieve Europese financiering ingebouwd. Dit betekent dat meerjarige projecten worden verplicht om op drie jaar tijd te komen tot (bijna) volledige zelffinan-

ciering. De Interreg-projecten zijn grosso modo in twee soorten op te splitsen :

1. infrastructuurprojecten, waarvoor duidelijke contractafspraken worden gemaakt naar verdere uitbatingsvorm en beheer ;
2. sensibiliserings-, informatie- en animatieprojecten, waar wordt gestreefd naar voortzetting na Interregsubsidie, maar hier is de opvolging natuurlijk moeilijker. Zeer concreet kunnen volgende voorbeelden worden gegeven :

project "Recreatieve as langs de IJzer" : uitbouw van informatiepunt op de IJzer op de boot Isera : wordt op dit ogenblik uitgebaut door de VZW SOW en de toeristische diensten rond de IJzer ;

project "Frontroute" : de grensoverschrijdende samenwerking die ontstond rond dit thema wordt op dit ogenblik voortgezet door middel van gezamenlijke publicatie en de uitstippeling van een globaal beleid rond het thema "Vrede", geconcentreerd rond de stad Ieper ;

project "Waterzuiveringsstation Watou/Houtkerkque" wordt op dit ogenblik in gemengde exploitatie uitgebaut.

7. Financiering van de ingediende projecten (Interreg I) opgesplitst per beleidsdomein (x 1.000 fr.)

	Totale kostprijs	Aandeel EU	Aandeel Vl. Gem.	Provincie	Gemeenten en Intercommunales	Promotoren
Economie	47.091,4	23.455,9	604,4	3.270,5		19.760,4
Toerisme	123.327,6	61.245,8	25.704,4	16.077,7	10.017,9	10.772,7
Leefmilieu	122.994,3	44.866,7	62.382,6	3.025,0	1.099,9	1.620,0
Transport	10.709,2	5.354,5	3.161,2	668,4	1.081,8	443,1
Sociale en educatieve acties	13.010,7	6.238,8	4.901,4	734,9	390,9	643,8
Lokale initiatieven	30.518,8	14.999,0	5.369,0	2.263,8	2.887,6	4.896,6

Een verdere uitsplitsing per individueel project is verkrijgbaar bij mijn administratie.

Vraag nr. 143
van 30 april 1997
van de heer JAN PENRIS

Brochure "Profiel Vlaanderen 1997" – Haven Gent

Van de administratie Planning en Statistiek ontving ik de nieuwe brochure "Profiel Vlaanderen 1997". De administratie wil naar eigen zeggen met deze brochure in een oogopslag de belangrijkste kerngetallen over Vlaanderen brengen.

Op bladzijde 20 vindt men m.b.t. het lossen en laden in havens de goederenvervoercijfers voor Oostende, Antwerpen en Zeebrugge.

Waarom werd de haven van Gent, die mijns inziens nog altijd een belangrijke overslagfunctie vervult, niet bij de "kerngetallen" opgenomen ?

Antwoord

De nieuwe brochure "Profiel Vlaanderen 1997" van de administratie Planning en Statistiek van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap geeft een aantal kerngetallen over Vlaanderen weer. Diverse

aspecten van het sociaal-economisch leven, zoals de arbeidsmarkt, het maatschappelijk welzijn, de gezondheidszorg, bevolkingsstatistieken, onderwijs, overheidsfinanciën, de economische toestand, enzovoort, komen erin aan bod.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger opmerkt, is er op pagina 20 tijdens het drukken van de brochure een fout geslopen in de statistiek over de goederentrafiek in de Vlaamse havens. Hoewel het uiteraard de bedoeling was om in deze statistiek alle Vlaamse havens, inclusief Gent, aan bod te laten komen, zijn de Gentse los- en laadgegevens bij het converteren van de oorspronkelijke data "uit de boot gevallen".

De Vlaamse Regionale Indicatoren (Vrind) – een gelijkaardige, maar meer uitgebreide publicatie van de administratie Planning en Statistiek – vermeldt deze gegevens wel (p. 249-250). Daaruit blijkt dat Gent met een marktaandeel in 1995 van 21.582 ton aan lossen en laden de derde plaats inneemt in het geheel van de Vlaamse havensector.

De ontbrekende gegevens in "Profiel Vlaanderen 1997" zullen onverwijld worden aangevuld. Aan alle nog te verspreiden exemplaren zal een erratum worden toegevoegd.

	Eenheid	1985	1990	1994	1995
Oostende	x 1.000 ton	4.513	4.552	4.900	4.593
Zeebrugge	x 1.000 ton	14.166	30.349	32.886	30.573
Antwerpen	x 1.000 ton	86.246	102.009	109.494	108.073
Gent	x 1.000 ton	26.673	24.439	23.833	21.582

Bron : Regie der Luchtwezen – SERV-Havencommissie

Op korte termijn verschijnen de statistieken van "Profiel Vlaanderen 1997" ook op de website van de Vlaamse overheid. Daar zullen steeds de meest recente én volledige cijfers te vinden zijn. De website vormt het ideale platform om de tekortkoming in de statistiek van het goederenvervoer zo spoedig mogelijk recht te zetten.

Vraag nr. 145
van 30 april 1997
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

Geschreven cultureel patrimonium – Bewaarprocedures

Ten gevolge van de lignine die papier bevat (wat een te hoge zuurtegraad tot gevolg heeft) zal een aanzienlijk deel van ons geschreven cultureel patrimonium op termijn zichzelf vernietigen. Volgens een studie van de Koninklijke Bibliotheek zouden 2 van de 5 miljoen werken die daar bewaard worden in de komende jaren ten gevolge van dit verschijnsel verloren gaan.

Heeft de Vlaamse regering al maatregelen genomen om de zelfvernietiging tegen te gaan van de werken die momenteel verloren dreigen te gaan ?

Heeft de Vlaamse regering al maatregelen getroffen om reeds bedreigde werken door middel van

andere bewaarprocédés (bv. microfilm) voor de toekomst te bewaren ?

Welke maatregelen werden reeds genomen om ervoor te zorgen dat dit probleem zich niet meer zal voordoen voor de werken die momenteel worden gemaakt ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Vraag nr. 153 van 16 mei 1997 van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Huis van de Toekomst Vilvoorde – Subsidies

In Vilvoorde staat het "Huis van de Toekomst". Deze woning is voorzien van tal van innoverende snuffjes op het vlak van bouw- en woontechnologie.

Ze is evenwel niet betaalbaar voor het gemiddelde gezin waarvoor ze zou ontworpen zijn. Bovendien neemt ze vrij veel ruimte in beslag.

De promotoren van het nieuw geplande Urban Entertainment Center in Vilvoorde plannen in hun project de bouw van een nieuw "Huis van de Toekomst".

1. Werd het eerste "Huis van de Toekomst" (rechtstreeks of onrechtstreeks) gesubsidieerd door de overheid ?
2. Zo ja, voorziet de Vlaamse regering in een subsidie, eventueel onrechtstreeks, voor het tweede (en volgende) ?
3. Hoe ziet de toekomst van het eerste "Huis van de Toekomst" eruit ? Wordt hierbij de eventuele subsidie gerecupereerd ?

Antwoord

1. De Vlaamse regering heeft op 14 juli 1993 beslist om "participant" te worden in de VZW Huis van de Toekomst.

In die periode rijpten de ideeën voor een Vlaams clusterbeleid. Het clusterbeleid wil Vlaamse bedrijven, vooral KMO's, groeperen en tot samenwerking bewegen op een aantal domeinen, zoals innovatie en export, om hun competitiviteit te versterken. Het is belangrijk, dat clusterinitiatieven steunen op een breed draagvlak van bedrijven.

De VZW Huis van de Toekomst, opgericht in 1990, was een privaat initiatief dat goed paste bij dit ontkiemend beleid. In het complex dat de VZW in Vilvoorde zou uitbouwen, konden innovatieve bedrijven hun vooruitstrevende bouw- en woontechnieken demonstreren. Dit zou voor andere bedrijven een stimulans zijn om zich op hetzelfde innovatiepad te begeven. Op het ogenblik van beslissing door de Vlaamse regering waren reeds 35 bedrijven participant in het project. Dit zijn er uiteindelijk meer dan 135 geworden. De participanten werken actief mee aan de verwezenlijking van het project door hun technische en materiële knowhow toe te passen in een reële situatie.

Uiteraard lag het niet in de bedoeling van de Vlaamse regering, ook niet van de initiatiefnemers, om als boodschap uit te dragen dat elk gemiddeld gezin in het equivalent van het "Huis van de Toekomst" moet/zal wonen. Het was wel de bedoeling om het brede publiek te informeren over – en vertrouwd te maken met – bestaande technologieën, materialen, diensten, inrichtings- en bouwsystemen voor de toekomst. Bepaalde technologieën die in het Huis worden gedemonstreerd, kunnen inderdaad veralgemeend worden toegepast. Zo wil ik bijvoorbeeld wijzen op de mogelijkheden voor rationeel energiegebruik.

Om al deze redenen kende de Vlaamse regering aan het project een subsidie toe van 15 miljoen frank. De Vlaamse regering verkreeg daardoor het statuut van "A-participant".

Deze term slaat niet op een aandeelhoudersverhouding. Naar aanleiding van het verlenen van de toelage werd tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VZW wel een "intentieovereenkomst" afgesloten, die wederzijdse rechten en plichten bepaalt.

Gedurende vijf jaar staat het complex in Vilvoorde ter beschikking van de participanten. De Vlaamse aanwezigheid is een belangrijke afspraak. Ze wordt tot stand gebracht door de deelname van Vlaamse commerciële bedrijven, overheidsbedrijven, universiteiten, enzovoort,

en door de rechtstreekse deelname van de Vlaamse Gemeenschap.

Deze aanwezigheid is ook bewaarheid : het gros van de participanten zijn bedrijven uit Vlaanderen, zodat het "Huis van de Toekomst" een uitgangsbord is voor de export van Vlaamse technologische knowhow. Daarnaast is er een deelname van bijvoorbeeld De Lijn en de VDAB.

Op basis van de intentieovereenkomst heeft de Vlaamse Gemeenschap ook zelf gebruik gemaakt van de infrastructuur, voor communicatie en voor promotionele activiteiten. De administratie van de Vlaamse Gemeenschap heeft het complex herhaaldelijk gebruikt.

2. Het komt toe aan de Vlaamse regering om zich uit te spreken over een eventueel voorstel voor ondersteuning van een opvolgproject voor het "Huis van de Toekomst".
3. De intentieovereenkomst kan voortijdig worden beëindigd door beide partijen, wanneer de wederpartij de afspraken niet naleeft. Indien de VZW zijn verbintenissen niet nakomt, kan de Vlaamse Gemeenschap zijn financiële bijdrage geheel of gedeeltelijk terugvorderen. Een andere mogelijkheid om de toelage te recupereren is niet opgenomen in de overeenkomst.

De Vlaamse Gemeenschap heeft een voorkeurrecht om bij verlenging van de exploitatie na vijf jaar, of bij het opzetten van een nieuw, gelijkaardig project met de VZW te contracteren tegen de voorwaarden die dan in gemeenschappelijk overleg worden bepaald.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 173
van 15 april 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Nederlandstalig onderwijs Brussel – Extra middelen

Het Nederlandstalig onderwijs in Brussel geniet gunstnormen.

Welke meeruitgave hebben die gunstnormen betekend voor de schooljaren vanaf 1993-1994 ?

Antwoord

De gunstnormen voor het Nederlandstalig onderwijs in Brussel brengen voor het basisonderwijs, het secundair onderwijs en het deeltijds kunstonderwijs volgende meeruitgaven mee.

Basisonderwijs

Schooljaar 1993-1994 : ± 210 miljoen fr.
Schooljaar 1994-1995 : ± 218,5 miljoen fr.
Schooljaar 1995-1996 : ± 207,2 miljoen fr.
Schooljaar 1996-1997 : ± 198 miljoen fr.

Hierin zijn inbegrepen : de meerkosten ten gevolge van de gunstiger normen voor de berekening van het lestijdenpakket en de afzonderlijke telling die elke vestigingsplaats in Brussel-Hoofdstad heeft en de meeruitgave ten gevolge van de vrijstelling van directies van een onderwijsopdracht vanaf 100 leerlingen.

Secundair onderwijs

Schooljaar 1993-1994 : ± 51,5 miljoen fr.
Schooljaar 1994-1995 : ± 50,7 miljoen fr.
Schooljaar 1995-1996 : ± 49,7 miljoen fr.
Schooljaar 1996-1997 : ± 46,4 miljoen fr.

Deeltijds kunstonderwijs

Schooljaar 1993-1994 : ± 31 miljoen fr.
Schooljaar 1994-1995 : ± 31 miljoen fr.
Schooljaar 1995-1996 : ± 31 miljoen fr.
Schooljaar 1996-1997 : ± 31 miljoen fr.

Vraag nr. 175
van 17 april 1997
van de heer JOHAN DE ROO

Ambtenaren Vlaamse Gemeenschap – Maaltijdcheques

Provinciepersoneel krijgt maaltijdcheques toegerekend en ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap (en federale ambtenaren) niet. Reeds jaren klagen laatstgenoemden deze discriminatie aan. Zonder maaltijdcheques verdienen de provincieambtenaren nog meer op jaarbasis dan de federale ambtenaren.

Waarom worden de ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap niet gelijkgeschakeld met het provinciepersoneel inzake toekenning van maaltijdcheques ?

Antwoord

Overeenkomstig artikel 87, § 3 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, stellen de gemeenschappen en de gewesten de regeling vast die betrekking heeft op het administratief en geldelijk statuut van hun vast, tijdelijk en hulppersoneel.

Aan de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse regering, alsook aan de personeelsleden van de meeste Vlaamse openbare instellingen, werden in uitvoering van het sectoraal protocol van 28 september 1990 betreffende een akkoord van sectoriële programmatie voor de jaren 1990, 1991 en 1992, maaltijdcheques toegekend.

Het sectoraal akkoord bepaalde dat aan de personeelsleden maaltijdcheques werden toegekend voor een nettowaarde van 3.000 frank per jaar.

Bij besluiten van de Vlaamse regering van 28 november 1990, 4 december 1991 en 31 januari 1993 tot toekenning van maaltijdcheques aan de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse regering en van sommige publiekrechtelijke rechtspersonen die ressorteren onder de Vlaamse Gemeenschap en/of het Vlaamse Gewest, werden de voorwaarden en modaliteiten voor de toekenning van de maaltijdcheques, respectievelijk voor de jaren 1990, 1991 en 1992, vastgelegd.

Voor de personeelsleden van enkele Vlaamse openbare instellingen die niet onder toepassing van de hierboven vermelde besluiten vielen, werd een sui generis-regeling uitgewerkt.

Het provinciepersoneel functioneert onder een eigen provinciaal administratief en geldelijk statuut dat door de provincieraad wordt vastgesteld. Uit navraag blijkt dat enkel in de provincie Oost-Vlaanderen maaltijdcheques aan het provinciepersoneel werden toegekend, en dit tijdens de jaren 1991 tot en met 1996. Vanaf 1997 worden ook in deze provincie geen maaltijdcheques meer toegekend.

Wat de vraag in verband met de toekenning van maaltijdcheques aan de Vlaamse ambtenaren tewerkgesteld bij de provinciale gouvernementen betreft, moet ik stellen dat de Vlaamse regering op

12 november 1992 uitdrukkelijk heeft beslist om het op dat ogenblik vigerende systeem van maaltijdcheques (als uitvoering van het sectoraal protocol van 28 september 1990) naar de toekomst toe als systeem niet verder toe te passen.

Overigens, ik verneem dat elk provinciaal bestuur over een personeelsrestaurant of -cafeteria beschikt. Ook de Vlaamse personeelsleden kunnen van deze faciliteiten gebruik maken.

Vraag nr. 176 van 17 april 1997 van de heer JOACHIM COENS

Aanpassing decreet openbaarheid van bestuur – Stand van zaken

Openbaarheid van bestuur is een essentiële voorwaarde voor een hedendaags beleid waarbij de burger over het recht dient te beschikken om zich op een degelijke wijze te informeren over de handelingen van de overheid. Daarbij is het noodzakelijk dat ook de reglementering inzake de openbaarheid van bestuur wordt aangepast aan de nieuwste werkmethoden. Het regeerakkoord stelde in die zin zelfs een aanpassing van het decreet op de openbaarheid van bestuur in het vooruitzicht.

Tot op heden zijn er dienaangaande evenwel nog geen initiatieven genomen. Daardoor ontstaat de indruk dat openbaarheid van bestuur niet onmiddellijk een prioriteit is voor de Vlaamse regering en dreigen wij als Vlaamse Gemeenschap achterop te hinken bij wat de andere overheden in dit land terzake ondernemen.

1. Hoever staat het nu met de uitwerking van de aanpassingen van het decreet op de openbaarheid van bestuursdocumenten teneinde het in overeenstemming te brengen met artikel 32 van de Grondwet ?

Wat zijn de krachtlijnen van deze aanpassingen ?

2. Is het correct dat er reeds een ontwerp van decreet aangaande de openbaarheid van bestuursdocumenten voor advies naar de Raad van State werd voorgelegd ? Zo ja, wat waren de krachtlijnen van dit advies ?
3. Acht de minister het wenselijk om, volop inspelend op wat de nieuwste technologische ontwikkelingen te bieden hebben, ontwerpen van decreet toegankelijk te maken via Internet ?

Antwoord

1. Een voorontwerp betreffende de openbaarheid van bestuur werd op 15 maart 1995 principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering. De Raad van State bracht advies uit op 6 februari 1996. Een gemengde commissie openbaarheid, bestaande uit vertegenwoordigers van verschillende kabinetten en administraties, verwerkte het advies van de Raad van State in een aangepast voorontwerp daterende van 4 juli 1996.

In januari 1997 nam het Uitgebreid Bureau van het Vlaams Parlement de principiële beslissing tot integratie van de ombudsdienst van de Vlaamse Gemeenschap in het Vlaams Parlement. Deze beslissing noopt tot een splitsing van het reeds voorbereide ontwerp van decreet betreffende de openbaarheid van bestuur en de ombudsfunctie. Het voorontwerp van decreet kan nog niet als definitief worden beschouwd, aangezien diverse opmerkingen van de Raad van State nog een eindbeslissing vergen. De overheveling van de ombudsfunctie naar het Vlaams Parlement en enkele bijkomende opmerkingen van leden van de gemengde commissie nopen bovendien tot een nieuw onderzoek van bepaalde ontworpen regelingen.

2. Teneinde het geëigende besluitvormingsproces van de uitvoerende macht niet te hypothekeren en om interferenties tijdens de beslissingsvoorbereidende fase te vermijden, acht ik het niet opportuun om het voornoemde advies van de Raad van State van 6 februari 1996 op dit ogenblik reeds bekend te maken : er dienen immers nog verschillende beleidsbeslissingen te worden genomen naar aanleiding van de opmerkingen van de Raad van State.
3. De vraag of het wenselijk is om ontwerpen van decreet toegankelijk te maken via Internet, dient het voorwerp uit te maken van een gemeenschappelijk standpunt van alle leden van de Vlaamse regering en zal worden beantwoord rekening houdend met de bepalingen van het nieuwe decreet betreffende de openbaarheid van bestuur.

**Vraag nr. 178
van 22 april 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Nederlandstalig onderwijs Brussel – Effect onderwijsaanbod Rand

Steeds minder jongeren uit de Vlaams-Brabantse rand rond Brussel lopen school in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. De redenen hiervoor zijn van uiteenlopende aard. Eén ervan zou zijn dat het onderwijsaanbod in de Vlaams-Brabantse rand in de loop van de jaren werd uitgebreid.

Beschikt de minister over gegevens die dit bevestigen, bijvoorbeeld gezien over een periode van tien jaar ?

Antwoord

Voor het beantwoorden van de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gestelde vraag werden volgende gemeenten in aanmerking genomen die behoren tot de Vlaams-Brabantse rand rond Brussel : Wemmel, Drogenbos, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Wezembeek-Oppem, Kraainem, Asse, Dilbeek, Sint-Pieters-Leeuw, Hoeilaart, Overijse, Tervuren, Zaventem, Machelen, Vilvoorde, Grimbergen, Beersel.

1. Basisonderwijs

Ik veronderstel dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger met uitbreiding van het onderwijsaanbod bedoelt : het oprichten van nieuwe scholen sinds september 1987 en tot september 1996.

Over deze tien jaar zijn er zes nieuwe scholen opgericht, die allemaal ontstaan zijn door defusie (afsplitsen van vestigingsplaatsen tot autonome scholen) :

schooljaar 1990-1991
gemeentelijke Franstalige basisschool, Linkebeek (ontstaan uit een afdeling van de tweetalige gemeentelijke basisschool) ;

schooljaar 1992-1993
vrije basisschool Dworp (Beersel) ;
vrije kleuterschool Dilbeek (defusie van een basisschool) ;

schooljaar 1993-1994
vrije basisschool Diegem (defusie) ;

schooljaar 1994-1995
vrije kleuterschool (defusie van een basisschool) ;

schooljaar 1995-1996
gemeentelijke basisschool Alsemberg (Beersel).

2. Secundair onderwijs

In het secundair onderwijs wordt het studieaanbod uitgedrukt in aantal effectief georganiseerde structuuronderdelen (eenzelfde studierichting van het derde en vierde leerjaar, respectievelijk het vijfde en het zesde leerjaar, geldt in onderhavig verband als één structuuronderdeel) ; om technische redenen worden vier welbepaalde schooljaren van het voorbije decennium in beschouwing genomen.

Aantal structuuronderdelen

	1986/1987	1989/1990	1991/1992	1995/1996
Gemeenschapsonderwijs	145	144	152	150
Gesubsidieerd officieel onderwijs	49	52	52	50
Gesubsidieerd vrij onderwijs	230	238	247	256
Totaal	424	434	451	456

Vraag nr. 180
van 24 april 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Medische opleiding – Palliatieve zorg

De belangstelling voor de palliatieve zorgverstrekking is in de loop van de jongste jaren enorm toegenomen en er bestaat mijns inziens een grote eensgezindheid over het nut en de noodzaak van een verdere uitbouw ervan.

Werd deze belangstelling reeds vertaald in een toenemende aandacht voor de palliatieve zorgverstrekking in de opleiding van artsen en verpleegkundigen ?

Antwoord

De opleiding verpleegkunde in het voltijds secundair onderwijs

1. Overeenkomstig artikel 6 van de schoolpactwet van 29 mei 1959, laatst gewijzigd bij het decreet van 24 juli 1996, beschikt elke inrichtende

macht (of de representatieve vereniging ervan) over de vrijheid leerplannen vast te stellen.

De rol van de overheid is op dit vlak beperkt tot een al dan niet goedkeuring van de ingediende leerplannen met het oog op het waarborgen van het studiepeil.

De beslissingsbevoegdheid terzake ligt bij de Vlaamse regering ; de onderwijsinspectie is gelast met het uitbrengen van adviezen.

2. Het onderwijs in de verpleegkunde is gesitueerd op het niveau van de vierde graad van het beroepssecundair onderwijs, meer bepaald in de driejarige studierichtingen ziekenhuisverpleegkunde en psychiatrische verpleegkunde.

Deze structuur is sedert 1 september 1996 in de plaats gekomen van het tot vorig schooljaar bestaande "aanvullend secundair beroepsonderwijs".

3. Voor de betrokken studierichtingen zijn leerplannen ontwikkeld zowel door de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO), als door de representatieve verenigingen van inrichtende machten van het gesubsidieerd onderwijs (CVPO, OVSG en VVKSO).

In al deze leerplannen wordt, weliswaar onder uiteenlopende vakbenamingen en vanuit diverse invalshoeken, aandacht besteed aan het aspect van de palliatieve-zorgverstrekking gericht naar de patiënt en zijn omgeving.

Het antwoord op de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gestelde vraag is dan ook, over alle onderwijsnetten heen, bevestigend.

4. Tot slot voeg ik eraan toe dat in de studierichting verzorging van de derde graad van het beroepssecundair onderwijs (evenals in het aansluitend specialisatiejaar thuis- en bejaardenzorg dat per 1 september 1997 van start gaat) reeds onder een inleidende vorm het luik van de palliatieve zorg wordt aangesneden.

De opleidingen voor artsen en verpleegkundigen in het hoger onderwijs

Overeenkomstig artikel 11 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de *universiteiten* in de Vlaamse Gemeenschap, stelt het universiteitsbestuur zelf het programma van de opleidingen vast. Het dient daarbij rekening te houden met voorschriften inza-

ke de beroepsuitoefening en uiteraard met de maatschappelijke ontwikkelingen.

De palliatieve zorgverstrekking en hulpverlening is geen separaat vak van het opleidingsprogramma. Doch palliatieve hulpverlening komt als thema aan bod in meerdere onderdelen van de opleiding van arts en huisarts. Er is een training van de communicatieve vaardigheden van de studenten en met name in het meedelen van minder leuke boodschappen.

Er is voorts een multidisciplinair klinisch pakket rond palliatieve hulpverlening gericht op kinderen en volwassenen, in het ziekenhuis en in de thuiszorg. In de oncologische vakken komt het thema ook aan bod en in de farmacotherapie wordt aandacht besteed aan de palliatieve pijnbehandeling.

Krachtens artikel 36 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de *hogescholen* in de Vlaamse Gemeenschap, bepaalt het hogeschoolbestuur zelf het opleidingsprogramma. Het dient hierbij de verwezenlijking op het oog te hebben van doelstellingen inzake kennis, inzicht, vaardigheden en attitudes waarover men moet beschikken om het beroep te kunnen uitoefenen.

Algemeen geldige beroepsprofielen worden thans voorbereid. Uit de voorbereidingsdocumenten blijkt dat het accent ligt op het zelfstandig, empathisch en oordeelkundig verlenen van hulp in de gezondheidszorg. Dit is uiteraard een belangrijke vaardigheid voor verpleegkundigen die met palliatieve zorgverstrekking in aanraking komen. Studenten maken met deze problematiek voornamelijk binnen de psycho-sociale component van de opleiding kennis. Communicatieve vaardigheden worden er aangeleerd.

Daarenboven is de opleiding in de verpleegkunde op dit ogenblik in volle transformatie. Vanaf het studiejaar 1995-1996 zijn de hogescholen in het eerste studiejaar met een nieuw curriculum gestart. Ze zijn dus toe aan een vernieuwingsproces waarbij zij de kans krijgen om in het geheel van de onderwijsactiviteiten die zij voortaan aanbieden, met recente evoluties en aandachtsgebieden binnen de verpleegkunde rekening te houden.

Ook het *klinisch onderwijs* is een belangrijke factor in de opleiding. De studenten worden er geconfronteerd met de zeer uiteenlopende diensten binnen de ziekenhuizen en andere werkvelden, zoals thuisverpleging, waar eveneens de problematiek van de palliatieve hulpverlening aan bod komt.

Vraag nr. 181
van 24 april 1997
van de heer JACQUES DEVOLDER

Bacton-Zeebrugge Interconnectorproject – Loodsen

Grote werken voor onze kust vereisen samenwerking en coördinatie tussen vele diensten, onder meer tussen aannemers, toevoerschepen en voorbijvarende schepen.

Voor werken van de omvang van de gaspijplijn tussen Bacton en Zeebrugge is het van enorm belang, zowel voor de efficiënte werking van de operatie als voor de veiligheid, dat specialisten met kennis van de plaatselijke nautische situatie, van de communicatieprocedures m.b.t. de scheepvaart in de buurt, van de veiligheidsvoorschriften, de weersomstandigheden, enzovoort, dergelijk project kunnen begeleiden.

Groot was de verbazing van de verantwoordelijken van de maatschappij Dredging International en Jan De Nul toen men na contactname met het Vlaams Loodswezen geen toestemming kreeg om loodsens voor langere tijd aan boord te brengen van de cutterzuiger Marco Polo, die de baggerwerken uitvoert. Hoewel de verantwoordelijken van het Bacton-Zeebrugge Interconnectorproject lieten verstaan dat er van hun kant geen financiële struikelblokken konden zijn, werd er geweigerd Vlaamse loodsens aan boord te plaatsen.

De aangehaalde reden was van administratieve aard: het Vlaams Personeelsstatuut (VPS). Aangezien een veiligheidswacht op het water in de Vlaamse territoriale zee in het VPS niet voorkomt, konden hiervoor geen Vlaamse loodsens worden ingeschakeld.

1. Werden er in het verleden reeds dergelijke samenwerkingsprojecten geweigerd ?
2. Is er voor dergelijke operaties binnen het VPS dan geen flexibele oplossing mogelijk, waarbij veiligheid primeert op een onvolledige opsomming van mogelijke diensten in een administratief statuut ?
3. Hoe rijmt de minister deze handelwijze met dure onderzoeken, onder meer van Anderson Consulting, naar de klantvriendelijkheid van het Loodswezen, die in hun aanbevelingen de nadruk leggen op klantgericht en commercieel beleid, wat ontegensprekelijk flexibiliteit impliceert ?

4. Waarom zijn er in het VPS geen mogelijkheden opgenomen om als overheidsdienst, eventueel tegen betaling, commerciële diensten te leveren aan maatschappijen die hierom verzoeken ?

Volgens onze informatie heeft de Zeebrugge-Bacton-onderneming als tweede keuze de Nederlandse loodsen, die niet bekend zijn met dit stuk zee, onder de arm genomen om tegen 16.000 gulden per dag deze veiligheidstaak uit te voeren.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening (*zie blz. 1544 – red.*).

Vraag nr. 182
van 24 april 1997
van mevrouw MIA DE SCHAMPHELAERE

Brandweer luchthaven Antwerpen – Examen statutaire aanwerving

Op mijn schriftelijke vraag nr. 199 van 21 juni 1996 antwoordde de minister dat voorafgaand aan de organisatie van een examen moet worden onderzocht of er een noodzaak bestaat om de contractuele functies in statutaire betrekkingen voor brandweerlieden om te zetten (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 24 juni 1996, blz. 867 – red.*).

Kan de minister mij meedelen of dit onderzoek is afgerond en wat het resultaat ervan is ?

Antwoord

De organisatie van de regionale luchthavens en a fortiori de detectie van de personeelsbehoeften voor deze luchthavens behoort tot de functionele bevoegdheid van de Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Op zijn verzoek heb ik aan de administratie Ambtenarenzaken opdracht gegeven een examen te organiseren voor luchtvaartbrandweerman ten

behoefte van de luchthaven van Oostende. In februari 1997 werd het vergelijkend aanwervings-examen aangekondigd voor technisch assistenten in de functie van luchtvaartbrandweerman (ANV97008, uiterste inschrijvingsdatum 24 maart 1997) ten behoeve van de regionale luchthavens, waarbij bij de aankondiging werd gesteld dat alleen in Oostende een tiental vacante (statutaire) betrekkingen worden verwacht.

Vraag nr. 184
van 25 april 1997
van de heer JOS DE MEYER

Bevoegdheid lokaal onderhandelingscomité – Studierichtingen en fusies

Inrichtende machten kunnen, binnen een wettelijk kader, studierichtingen oprichten, maar ook afbouwen. Zo kunnen zij ook beslissen tot fusie van instellingen.

Mijns inziens kan niet worden ontkend dat het oprichten of afschaffen van studierichtingen en het fusioneren van instellingen een invloed kunnen hebben op de omstandigheden en de voorwaarden waaronder personeelsleden worden tewerkgesteld.

Wat het gesubsidieerd vrij onderwijs betreft, voorziet het decreet van 5 april 1995 tot oprichting van onderhandelingscomités in het vrij gesubsidieerd onderwijs, in allerlei bevoegdheden voor het lokaal onderhandelingscomité, onder meer in een onderhandelingsbevoegdheid.

Mijns inziens dienen inrichtende machten van dit net, wanneer zij zulke wijzigingen wensen door te voeren, deze wijzigingen te onderhandelen, en dit op basis van artikel 32, 10° van bovenvermeld decreet.

Is dit inderdaad zo ?

Zo neen, wat is dan de bevoegdheid terzake van het lokaal onderhandelingscomité, en moet die dan niet worden herzien ?

Antwoord

Luidens artikel 32, 1° van het decreet van 5 april 1995 tot oprichting van onderhandelingscomités in het vrij gesubsidieerd onderwijs, onderhandelen de inrichtende macht en de vertegenwoordigers van het personeel in de lokale onderhandelingscomités

inderdaad over de aanvullende regelen inzake de algemene principes van het personeelsbeleid.

Voorzover aanvullende regelen vereist zijn naast de bestaande regelgeving inzake personeelsbeleid, een begrip dat een ganse waaier onderdelen en elementen behelst, waaronder benoemingsregels, is terzake onderhandeling in de lokale onderhandelingscomités vereist. Onderhandeling is uiteraard niet vereist indien het erom gaat beslissingen te nemen naar aanleiding van individuele toepassingsgevallen van de algemene reglementering.

Vraag nr. 185
van 25 april 1997
van de heer JOS DE MEYER

Bevoegdheid lokaal onderhandelingscomité – Benoemingsbeleid

Het decreet van 16 april 1996 betreffende de programmatie- en benoemingsstop voorziet in een drastische beperking van het aantal benoemingen. In specifieke omstandigheden kan er echter toch nog een benoeming worden verleend. Dit is bijvoorbeeld het geval voor leraars indien de verhouding tussen het aantal uren waarin personeelsleden van een bepaalde school benoemd zijn en het totaal aantal uren kleiner is dan 85 %.

Gesubsidieerde scholen die deze norm niet bereiken, dienen hun vacante betrekkingen vacant te verklaren met het oog op benoeming op 1 januari 1998. Het is te verwachten dat in deze scholen het aantal uren dat vacant wordt verklaard groter is dan het aantal uren dat door benoeming kan worden toegewezen, omdat er maar een benoemingsmogelijkheid is tot de norm van 85 % is bereikt. De inrichtende macht zal, rekening houdend met de voorrangregel vermeld in artikel 35 van het decreet "rechtspolitie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs", derhalve een keuze moeten maken tussen personeelsleden die gekandideerd hebben. Indien er zich verschillende personeelsleden in dezelfde voorrangscategorie bevinden, dan kiest de inrichtende macht. Het is echter niet uitgesloten dat een inrichtende macht na toepassing van deze algemene voorrangregel nog benoemingen kan uitspreken. Hier kan zij dus vrij beslissen wie er al dan niet wordt benoemd.

Mijns inziens moet een inrichtende macht, vooraleer deze laatst bedoelde benoemingen effectief uit te spreken, hierover onderhandelen in het lokaal onderhandelingscomité (LOC), en dit met de bedoeling algemene criteria af te spreken. Artikel

32, 1° van het decreet op de lokale onderhandelingscomités bepaalt immers dat de aanvullende regels in verband met de algemene principes van het personeelsbeleid dienen te worden onderhandeld in het LOC. Het kan moeilijk worden ontkend dat het benoemingsbeleid een onderdeel vormt van het personeelsbeleid.

Is dit inderdaad zo ?

Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

Luidens artikel 32, 1° van het decreet van 5 april 1995 tot oprichting van onderhandelingscomités in het vrij gesubsidieerd onderwijs, onderhandelen de inrichtende macht en de vertegenwoordigers van het personeel in de lokale onderhandelingscomités inderdaad over de aanvullende regelen inzake de algemene principes van het personeelsbeleid.

Voorzover aanvullende regelen vereist zijn naast de bestaande regelgeving inzake personeelsbeleid, een begrip dat een ganse waaier onderdelen en elementen behelst, waaronder benoemingsregels, is terzake onderhandeling in de lokale onderhandelingscomités vereist. Onderhandeling is uiteraard niet vereist indien het erom gaat beslissingen te nemen naar aanleiding van individuele toepassingsgevallen van de algemene reglementering.

Vraag nr. 186
van 30 april 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Dienstbetoon-ombudsdienst – Centraal telefoonnummer

Uit de nota over de verhouding politiek dienstbetoon-ombudsdienst die ons werd bezorgd door de ombudsman, blijkt dat de Vlaamse regering en de Vlaamse administratie willen een centraal telefoonnummer creëren waar iedereen terecht kan voor kwalitatieve en efficiënte verwijzing.

Dit lijkt mij een goede zaak.

Wanneer treedt dit telefoonnummer in werking ?

Antwoord

Er worden inderdaad voorstellen uitgewerkt die de realisatie beogen van een telefonische infobalie,

waar iedereen terecht kan voor kwalitatieve en efficiënte verwijzing en voor eerstelijnsinformatie met betrekking tot de hele Vlaamse overheid. De Vlaamse regering zal zich op korte termijn ten gronde uitspreken over het opstarten van dit project.

Het gaat hier evenwel om een ambitieus project, met ingrijpende gevolgen op organisatorisch, personeelsmatig, logistiek, budgettair en informatica-vlak, dat bovendien staat of valt met de actieve medewerking van alle geledingen van de Vlaamse overheid. Er zal dan ook rekening moeten worden gehouden met een ontwikkelingsperiode, teneinde de bevolking deze nieuwe dienstverlening in de beste omstandigheden te kunnen aanbieden.

Tot nader order verzorgt de ombudsdienst de telefonische opvang van wegwijsvragen.

Vraag nr. 189
van 7 mei 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Opleiding verpleegkundigen – Studiejaren

In het kader van de nood aan meer gekwalificeerd personeel in de verzorgende sector wordt aan verzorgenden de kans gegeven om onder begeleiding, en in combinatie met hun huidige werk, door te groeien tot "gebrevetteerde verpleegkundige".

Tijdens het schooljaar 1995-1996 begon een aantal verzorgenden aan deze opleiding. Bij het begin van de opleiding werd hen verzekerd dat zij na twee jaar "ziekenhuisassistent" zouden worden, wat reeds uitzicht gaf op een voldoende geacht diploma om de verpleging te beoefenen. Na het derde jaar zouden ze gebrevetteerde verpleegkundige worden.

In de loop van dit schooljaar (1996-1997) vernamen zij plots dat ze verplicht zijn nog een derde jaar te volgen vooraleer verpleegkundige te kunnen worden. Bij de afspraken in september 1995 was hiervan geen sprake.

Dit lijkt dan ook op contractbreuk.

Allicht worden deze problemen mee veroorzaakt door enerzijds de vele veranderingen in het verpleegkundig onderwijs de laatste jaren, en anderzijds het overvloedige aanbod van opleidingskanalen, nu eens georganiseerd in het kader van het reguliere dagonderwijs, dan weer als sociale promotie, een VDAB-opleiding of een opleiding in het

kader van de tewerkstellingsakkoorden, waar onderwijsmaatregelen niet altijd even bekend zijn.

Het is in elk geval de minister van Onderwijs die de titel bepaalt na het beëindigen van de studies.

1. Bespreekt de minister wijzigingen in beroepsgerichte opleidingen systematisch met instellingen die zich met dezelfde opleidingen via verschillende kanalen bezighouden ?
2. Hoeveel studenten halen jaarlijks een diploma van verpleegassistent/gebrevetteerd verpleegkundige/gegradueerd verpleegkundige in het reguliere dagonderwijs via onderwijs voor sociale promotie ?
3. Hebben studenten die aan een opleiding begonnen zijn en het bijhorende lessenpakket kregen, niet het recht hun studies af te maken conform de gemaakte afspraken bij het aanvatten van de opleiding ?

Antwoord

1. De verpleegopleidingen, niveau aanvullend secundair beroepsonderwijs, waren gebaseerd op een wetgeving die dateert van 1957. In het licht van de volledige omschakeling van het secundair onderwijs van het type I en II naar de eenheidsstructuur van het voltijds secundair onderwijs, bestaande uit drie graden, was een modernisering van het secundair onderwijs in de verpleegkunde dan ook opportuun.

Het decreet van 19 april 1995 houdende diverse wijzigingsbepalingen betreffende het hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap voorziet in een omzetting per 1 september 1996 van het aanvullend secundair beroepsonderwijs naar een vierde graad binnen voornoemde eenheidsstructuur. De uitvoeringsbesluiten van de Vlaamse regering dateren van 30 mei 1996 (wat de organisatie betreft) en 9 juli 1996 (wat het personeelsluit betreft).

In concreto bestaat er vanaf het schooljaar 1996-1997 enerzijds een driejarige studierichting ziekenhuisverpleegkunde en anderzijds een driejarige studierichting psychiatrische verpleegkunde. De duur van beide opleidingen, die bekrachtigd worden door een diploma en niet door een brevet, is ingegeven door de Europese bepalingen vastgelegd in :

- de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 27 juni 1977 (77/453/EEG) betreffende de werkzaamheden van de verantwoordelijk algemeen ziekenverpleger, gewijzigd door de richtlijn van 10 oktober 1989 (89/595/EEG) ;
 - de aanbeveling van 16 april 1986 van het Raadgevend Comité voor de opleiding op het gebied van de verpleegkunde inzake een richtlijn betreffende de psychiatrische verpleegkunde.
2. De actualisering van het onderwijs in de verpleegkunde heeft uiteraard repercussies voor de betrokken scholen, leerlingen en personeelsleden.

De decretale maatregelen werden bij ministeriële omzendbrief ref. SO 41 van 25 april 1995 aan alle inrichtende machten en scholen kenbaar gemaakt. Bijkomend heeft mijn administratie in de loop van de maand mei 1995 voor alle secundaire scholen met opleidingen in de verpleegkunde een infodag georganiseerd waarop de veranderingen vanaf het schooljaar 1996-1997 werden toegelicht. Op deze wijze konden de leerlingen die zich bij het begin van het schooljaar 1995-1996 in het eerste leerjaar lieten inschrijven, onmiddellijk door de scholen op de hoogte worden gebracht van de verlengde opleidingstijd.

Rekening houdend met deze initiatieven kan van enige contractbreuk door de overheid ten aanzien van de leerlingen dan ook geen sprake zijn.

Daarnaast heeft de administratie in de loop van de maand mei 1996 voor dezelfde scholen een tweede infodag georganiseerd waarop de uitvoeringsreglementering werd gespecificeerd.

3. De nieuwe wetgeving en reglementering heeft destijds het voorwerp uitgemaakt van onderhandelingen met zowel de inrichtende machten (of representatieve verenigingen ervan) als de syndicale organisatie. Ze is het resultaat van nauwe samenwerking met de administratie Gezondheidszorg, ressorterend onder de Vlaamse minister bevoegd voor het Gezondheidsbeleid.

Hierdoor kon, in de mate van het mogelijke, met de adviezen en suggesties van de beroepswereld rekening worden gehouden.

4. De opleidingen in de verpleegkunde worden uitsluitend georganiseerd in instellingen voor voltijds secundair en hoger onderwijs en dus niet in instellingen voor onderwijs voor sociale promotie. Opleidingen afhankelijk van andere overheidsinstanties die leiden tot een beroeps-kwalificatie in de verpleegkunde bestaan niet. Naast het schoolse circuit bestaat wél het alternatief een diploma te verwerven via de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap.

Ik vestig er de aandacht op dat de Vlaamse regering bevoegd is de vorm van en de vermeldingen op de uitgereikte studiebewijzen vast te leggen, doch dat de toekenning van beroepstitels een federale aangelegenheid is.

5. In een aantal scholen voor verpleegkunde worden volwassenen opgevangen die werkzoekend zijn en beogen een verpleegdiploma te verwerven. De VDAB biedt hierbij ondersteuning evenals – in bepaalde gevallen – het Sociaal Fonds voor de Privé-ziekenhuizen.

Voor het eindjaar (derde jaar) van de opleiding ging het tijdens het schooljaar 1995-1996 om 40 studenten in het hoger onderwijs en 41 leerlingen in het secundair onderwijs, waarvan respectievelijk 38 studenten en 41 leerlingen effectief het eindexamen behaalden ; globaal volgden tijdens dat schooljaar over de diverse studie- en leerjaren heen meer dan 400 werkzoekenden, met bedoelde steun, de opleiding tot verpleegkundige.

Voor het lopend schooljaar 1996-1997 gaat het zelfs over meer dan 500 cursisten, waarvan 40 laatstejaars hoger en 53 laatstejaars secundair onderwijs.

Noteer tot slot dat bepaalde scholen met de VDAB ook samenwerken om werknemers van ziekenhuizen en werkzoekenden die niet de mogelijkheid hebben de (dag)opleiding verpleegkunde te volgen, voor te bereiden op deelname aan de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap ; het behelst hier dit jaar 95 cursisten secundair en 140 cursisten hoger onderwijs.

Vraag nr. 198
van 14 mei 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Steunprogramma's – Tongeren

Tongeren en de regio worden zwaar getroffen door de achteruitgang van de werkgelegenheid. Daarom is het belangrijk dat al degenen die bij de ontwikkeling van Tongeren betrokken zijn de mogelijkheden kennen en maximaal gebruiken die door de Vlaamse overheid ter beschikking (kunnen) worden gesteld om de stad kansen te geven. Dit kunnen subsidies of steunprogramma's zijn die rechtstreeks samenhangen met sociaal-economische mogelijkheden. Dit kunnen ook subsidies of andere middelen zijn die onrechtstreeks een weerslag hebben op de sociaal-economische kansen van de stad.

1. Welke steunprogramma's met een sociaal-economische weerslag die mede onder verantwoordelijkheid van de minister vallen, zijn er van toepassing op Tongeren ?
2. Sedert wanneer bestaan deze steunprogramma's ? Welk bedrag is hier maximaal vastgelegd en tot wanneer lopen ze ?
3. Welke initiatiefnemers kunnen een beroep doen op deze steunprogramma's ? Wie moet advies geven over de goedkeuring ?
4. In welke mate werden deze steunprogramma's reeds gebruikt voor Tongeren ? Wie nam het initiatief ? Wanneer ? Welk bedrag werd zo ter ondersteuning aan Tongeren gegeven ?
5. Werd er door de minister of door diensten waarvoor hij/zij medeverantwoordelijk is, andere financiële steun en/of subsidie gegeven aan Tongeren sinds het aantreden van deze regering ? Waarvoor ? Voor welk bedrag ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 240
van 15 april 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Overheidsinformatie voor faciliteitengemeenten – Vertalingskosten

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie
Vraag nr. 133
van 15 april 1997
van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
Blz. 1501

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 247
van 22 april 1997
van mevrouw GERDA RASKIN

Compostbedrijf Interleuven/zuiveringsinstallatie Aquafin – Geurhinder

Het nu een jaar jonge composteringsbedrijf van de intercommunale Interleuven veroorzaakt reeds geruime tijd geurhinder voor de omwonenden in Kesseldal, Wilsele, Beneden-Kessel en Wijgmaal. Tevens is er geurhinder van het Aquafin-waterzuiveringsbedrijf in de buurt. Interleuven en Aquafin schuiven de verantwoordelijkheid voor de geurhinder naar elkaar door.

1. Zijn er reeds klachten binnengekomen bij de Milieu-inspectie ?

Zo ja, wie was verantwoordelijk voor de geurhinder ?

Wat was de aard (oorzaak) van deze klachten ?

Welke maatregelen werden opgelegd om dit probleem – zowel tijdelijk als structureel – te verhelpen ?

2. Welke definitieve maatregelen werden genomen ten aanzien van Interleuven en Aquafin om de geurhinder te verhelpen ?
3. Welk optreden vindt de minister gepast om de buurt van de frequente stankoverlast te vrijwaren ?
4. Is het niet aangewezen om de geplande uitbreiding van de Aquafin-waterzuiveringsinstallatie dringend uit te voeren, aangezien die gelegen is in een omgeving waar \pm 4.000 mensen wonen in een straal van 1 tot 2 km ?

Antwoord

1. Er werden bij de ombudsman van Aquafin nog geen klachten gemeld in verband met geurhinder rond de rioolwaterzuiveringstallatie (RWZI) Kessel-Lo. Aan Aquafin werden nog geen maatregelen opgelegd met betrekking tot dit probleem.
2. Het technisch plan van de uitbreiding en aanpassing van de RWZI Kessel-Lo werd in februari 1997 goedgekeurd. Het zuiveringsproces zal worden uitgebreid en geoptimaliseerd. Door het voorzien in bijkomende beluchtingscapaciteit zal de RWZI niet meer overbelast zijn. Bovendien zal het septisch materiaal worden ontvangen in een speciaal hiertoe ontworpen ontvangsteenheid.

De discussie omtrent mogelijke structurele aanpassingen ter verhelping van eventuele geurhinder werd gevoerd. Aangezien de situatie zal verbeteren door de uitbreiding en optimalisatie van de RWZI, worden enkel preconfiguratiemaatregelen voorgesteld en geen structurele maatregelen.
3. Gezien de uitbreiding van de beluchtingscapaciteit en de installatie van een speciale ontvangsteenheid voor het septisch materiaal, wordt geen

geurhinder verwacht. Mogelijke bronnen van geurhinder worden voorzien van preconfiguratiemaatregelen zodat, indien nodig, geurgevoelige onderdelen van de RWZI op termijn kunnen worden overkapt.

4. Het technisch plan van de uitbreiding en aanpassing van de RWZI werd in februari 1997 goedgekeurd. De verdere opmaak van het detailontwerp werd aangevat. Maar aangezien het terrein van de RWZI een oud stort is, valt Aquafin onder het saneringsdecreet, waardoor het project vertraging kan oplopen. Aquafin zal echter niet nalaten al het nodige te doen om dit project zo snel mogelijk op te starten.

Vraag nr. 252 van 24 april 1997 van de heer JOS DE MEYER

Mestactieplan – Compensaties gebiedsgerichte verscherping

Bij de besprekingen in verband met het Mestactieplan heeft men bij de onderhandelingen in 1995 een evenwichtig akkoord bereikt waarvan alle elementen moeten worden gerespecteerd.

Eén element ervan is dat de gebiedsgerichte verscherping ten bate van waterwinning en natuur mogelijk werd, onder de voorwaarde dat getroffen landbouwers voor de hogere kosten en lagere inkomsten zouden worden vergoed. Voor 1996 werd één miljard compensatie uitgetrokken.

1. Wat was het aantal ingediende dossiers per provincie voor 1996 ?

Hoeveel dossiers werden in iedere provincie reeds behandeld, goedgekeurd en uitbetaald ?

Hoeveel werden er geweigerd en met welke argumenten ?

2. Hoeveel dossiers zijn er voor 1996 nog te behandelen ? Welke compensatiebedragen vertegenwoordigen zij ?

Wat is de oorzaak van de trage behandeling van deze dossiers ? Hoe zal dit in 1997 verholpen worden ?

3. Men signaleert mij eveneens vanuit "het veld" dat er soms foutieve interpretaties en verkeerde berekeningen waren met lagere uitbetalingen

als gevolg. Zijn die rechtgezet en hoe zullen zij voor 1997 worden voorkomen ?

gebruik hadden in gebieden met strengere bemestingsnormen. Op basis daarvan heeft de Mestbank de percelen van de gebruikers in de gebiedsgerichte verscherping geïnventariseerd. De Mestbank heeft op 15 mei 1997 9.468 dossiers behandeld met grond die gelegen is in gebieden met strengere normen.

Antwoord

1. Aan alle Vlaamse landbouwers werd gevraagd in de aangifte 1996 of ze cultuurgronden in

Provincie	Behandelde dossiers	Goedgekeurde dossiers		Uitbetaalde dossiers
		Bedrag < 1.000 fr.	Bedrag ≤ 1.000 fr.	
Antwerpen	1.093	6	545	205
Vlaams-Brabant	994	24	743	254
Oost-Vlaanderen	3.062	51	2.504	789
West-Vlaanderen	2.590	34	1.209	615
Limburg	1.729	41	1.270	78
Totaal	9.468	156	6.271	1.941

Het verschil tussen behandelde (9.468) en goedgekeurde (6.427) dossiers heeft te maken met het feit dat goedgekeurde dossiers recht hebben op vergoeding. Volgens § 1 van artikel 5 van het vergoedingsbesluit moeten dossiers met een vergoeding van minder dan 1.000 frank (156) niet worden uitbetaald.

3.041 behandelde dossiers hebben geen recht op vergoeding. Dit is te wijten aan volgende factoren :

- alle landbouwers die "ja" hebben geantwoord op de vraag "Hebt u cultuurgronden gelegen in één van de gebieden zoals bepaald in artikel 15 van het decreet ?", werden behandeld. Alle landbouwers met cultuurgronden gelegen in zone B van de subhydrografische bekkens voor oppervlaktewaterwinning (nl. in de Blankaart en de Poelkebeek) zitten hierin vervat. In zone B gelden echter geen strengere bemestingsnormen ;
- een aantal landbouwers heeft cultuurgrond in die gebieden, maar voldoet niet aan de voorwaarden van artikel 3 van het vergoedingsbesluit van 20 december 1995.

In het vergoedingsbesluit van 20 december 1995 in het kader van het Mestdecreet van 23 januari zijn er verschillende vormen van vergoeding vermeld : vergoeding voor opbrengstverandering, vergoeding voor bijkomende mestafzetkosten, vergoeding voor mestopslagkosten, vergoeding voor kunstmestaankoop, vergoeding voor patrimoniumverlies en vergoeding voor onteigening. Het totale goedgekeurde bedrag voor vergoeding voor opbrengstverandering, vergoeding voor bijkomende mestopslag en kunstmestaankoop bedraagt op 15 mei 1997 328 miljoen frank, en daarvan neemt de provincie Oost-Vlaanderen de helft voor zijn rekening.

2. De Mestbank moet nog voor een 300-tal dossiers de behandeling doen. Dit heeft vooral te maken met :
- landbouwers die in 1997 met betrekking tot 1996 hun gronden op kaart hebben aangegeven ;
 - dossiers met overdrachten van gronden tussen familieleden die worden onderzocht ;
 - wijzigingen in bedrijfssituaties tussen 1994 en 1996, aangezien 1994 de basis vormt voor de uitbetaling van de vergoeding.

De Mestbank zal die dossiers zo spoedig mogelijk behandelen.

Aangezien het besluit van de vergoedingen van 20 december 1995 op advies van de Stuurgroep van de Vlaamse Mestproblematiek van 10 oktober 1996 nog een wijziging moet ondergaan voor de mestafzetvergoeding en met betrekking tot 1996, heeft de uitbetaling van de vergoeding vertraging opgelopen.

Bovendien waren heel wat GIS-voorbereidingen (Geografisch Informatiesysteem) nodig, met name het aanmaken van de ongelijke lagen – gemeente-laag, laag landbouwstreken, MAP-laag, enzovoort – vooraleer met de eigenlijke berekening van de vergoeding voor productievermindering kon worden gestart. Dit voorbereidend werk hoeft evenwel voor de vergoedingen van 1997 niet te worden overgedaan, zodat met de uitbetalingen van de vergoedingen 1997 reeds kan worden gestart in februari 1998. In januari 1998 zullen immers ook alle gegevens bekend zijn omtrent mestafzet 1997.

3. Overeenkomstig § 1 van artikel 3 van het besluit van de vergoedingen van 20 december 1995 wordt de vergoeding voor grasland en maïs alleen uitbetaald voor die oppervlakte die reeds in 1994 in gebruik was in de gebiedsgerichte verscherping. Voor maïs moet de controle op perceelsniveau worden toegepast, met andere woorden : om vergoeding voor maïs te krijgen in 1996 moet er in 1994 maïs gestaan hebben. De Mestbank heeft dit ook toegepast voor 3.500 behandelde dossiers voor grasland. Die zullen door de Mestbank een herziening krijgen van hun vergoeding omstreeks 1 september 1997.

De Mestbank heeft in het begin van het versturen van de brieven tijdelijk grasland als akkerland beschouwd ; een 30-tal dossiers hebben op die manier een verkeerde brief gekregen. Die dossiers zullen ook omstreeks 1 september 1997 een herziening krijgen van hun vergoeding.

**Vraag nr. 253
van 24 april 1997
van de heer JAN PENRIS**

U-Man Belgium – Controle Erkenningscommissie Selectiebureaus

U-Man Belgium, een zogenaamd consultancybureau dat nauwe banden met de Scientologysekte zou onderhouden, kreeg op 14 februari 1995 van de

onder het ministerie van Tewerkstelling ressorterende dienst Erkenningscommissie voor Outplacement-, Wervings- en Selectiebureaus een voorlopige erkenning van een jaar, onder voorwaarde dat er gedurende dat eerste jaar geregeld controles zouden worden uitgevoerd op de conformiteit van de activiteiten en de naleving van de decretale voorwaarden.

Hoeveel controles werden bij betrokken firma uitgevoerd en in welke vorm gebeurden die ? U-Man verkreeg na het eerste jaar een nieuwe erkenning, ditmaal voor drie jaar.

Wordt U-Man Belgium gedurende de huidige erkenningsperiode nog op een of andere wijze gecontroleerd ?

Antwoord

Het wervings- en selectiebureau U-Man Belgium werd door de afdeling Inspectie Werkgelegenheid tot hiertoe tweemaal gecontroleerd : op 14 december 1994 en 15 januari 1996.

De controle gebeurt op basis van een bezoek ter plaatse, waarbij de inspectie de naleving van de bepalingen van het decreet en de uitvoeringsbesluiten onderzoekt aan de hand van documenten, zoals gebruikte formulieren, modellen van contracten en het aantal effectief afgesloten en uitgevoerde contracten. Bovendien wordt nagegaan of de bepalingen van de rechten en plichten van de diverse partijen en de gedragscode worden gerespecteerd.

Tevens wordt van de verantwoordelijken een proces-verbaal (PV) van verhoor afgenomen. Deze uitspraken worden op hun beurt geconfronteerd met de feitelijke vaststellingen.

Op basis van de bevindingen wordt door de inspectie een verslag opgemaakt en in geval van inbreuken wordt er opgetreden, met een PV van waarschuwing, het opleggen van een termijn waarbinnen men zich in orde moet stellen, of een pro justitia.

In de loop van 1996 heb ik de afdeling Inspectie Werkgelegenheid opdacht gegeven om, naar aanleiding van een aanvraag tot hernieuwing, voorafgaandelijk een controle uit te voeren.

Bovendien werd opdracht gegeven om alle outplacement-, wervings- en selectiebureaus minimaal eenmaal per jaar te controleren. Een en ander sluit

niet uit dat, telkens er nieuwe feiten zijn of bekend worden, een onderzoek wordt ingesteld.

De controles gebeuren op basis van de wettelijke bepalingen en zijn van formeel-juridische aard. Op basis van de ervaringen van zowel de administratie als de erkenningscommissie binnen de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), werd de nood aan gevoeld om ook inhoudelijk-kwalitatieve aspecten in de onderzoeken te betrekken.

Een werkgroep bestaande uit vertegenwoordigers van de SERV, de administratie Werkgelegenheid en experts onderzoekt momenteel de wijze waarop dit kan geschieden.

Vraag nr. 258
van 30 april 1997
van de heer LUDO SANNEN

Milieuvergunningaanvragen – Beroepsprocedure

Geregeld wordt een beroepsprocedure bij de bevoegde minister opgestart tegen het niet verlenen van een milieuvergunning door een bestendige deputatie.

Dit beroep wordt meestal ingediend door de aanvrager-exploitant. Eventuele indieners van een bezwaarschrift tegen de oorspronkelijke vergunningaanvraag komen meestal in deze beroepsprocedure niet tussen.

Bij het behandelen van het milieuvergunningsdossier in beroep worden al de adviezen van de bevoegde diensten opgevraagd. De eventuele bezwaarschriften, ingediend naar aanleiding van de oorspronkelijke milieuvergunningaanvraag, worden echter niet meer in de overwegingen van de minister opgenomen.

Hierdoor worden mijns inziens mogelijk belangrijke argumenten buiten beschouwing gelaten.

Waarom wordt er in beroep geen rekening meer gehouden met de oorspronkelijke bezwaarschriften?

Antwoord

De bezwaarschriften die zijn ingediend tijdens het onderzoek de *commodo et incommodo* worden samen met het volledige eerste-aanlegdossier opgevraagd bij de provincie bij ontvangst van het eerste ontvankelijk bevonden beroep. Dit eerste-aanlegdossier, en dus ook de bedoelde bezwaar-

schriften, maken integraal deel uit van het dossier dat mij samen met het voorstel tot beslissing door de bevoegde administratie wordt bezorgd.

Reeds tijdens het opstellen van de adviezen in de beroepsprocedure door de verschillende overheidsorganen wordt met deze bezwaren eveneens rekening gehouden.

Dit vindt overigens ook in vele gevallen zijn weerslag in de overwegingen van het eigenlijke ministerieel besluit.

Ten slotte merk ik op dat, tijdens het ganse verloop van de beroepsprocedure, alle belanghebbenden nog steeds bijkomende argumenten mogen indienen.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 80
van 22 april 1997
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Medisch Schooltoezicht – Doorlichtingsresultaten

Het Vervolmakingscentrum voor Overheidsmanagement en -beleid heeft een doorlichtingsopdracht vervuld ten aanzien van een aantal overheidsdiensten. Deze doorlichting gebeurt in samenwerking met de doelmatigheidsonderzoekscmissie (DOC). Ook de door de overheid gesubsidieerde diensten Medisch Schooltoezicht (MST) werden doorgelicht qua formuleren van doelstellingen, registratie en evaluatie.

1. Wat zijn de resultaten van dit doelmatigheids-onderzoek?
Wat zijn de voorlopige conclusies terzake van de minister?
2. Welke conclusies werden getrokken ten aanzien van het verplicht karakter van het medisch onderzoek?
3. In welke mate verhoogt het verplicht karakter van het gestandaardiseerd medisch onderzoek de betrouwbaarheid qua gegevensverzameling?

Antwoord

1. In het medisch schooltoezicht werd begin 1994 gestart met een pilootproject "doelmatigheids-onderzoek". In feite gaat het momenteel in 1997 om twee projecten in het kader van de doelmatigheidsanalyse, namelijk de opmaak van een prestatiebegroting en de ontwikkeling en exploitatie van een monitoringssysteem voor prestaties en effecten. De sector behoort hiermee tot de zogenaamde proeftuinen van de tweede generatie, nadat reeds eerder Kind en Gezin en OVAM waren gestart met een gelijkwaardige oefening. De wetenschappelijke begeleiding van de projecten werd waargenomen door het Vervolmakingscentrum voor Overheidsmanagement en -beleid (VCOB). De opdracht van het VCOB bestond er vooral in de methodologie toe te lichten en te bewaken. Het VCOB had niet de opdracht de verschillende sectoren door te lichten.

Een doelmatigheidsanalyse poogt een antwoord te geven op volgende vragen :

1. welke middelen worden ingezet ;
2. welke prestaties worden met deze middelen verricht ;
3. welke maatschappelijke effecten worden met deze prestaties bereikt ?

Een klassieke begroting geeft enkel een antwoord op de vraag naar de ingezette middelen, maar blijft het antwoord schuldig op de overige vragen. Een prestatiebegroting wil ook een antwoord geven op de vragen naar efficiëntie en effectiviteit. Deze omschakeling van de inputbegroting (middelen) naar een output- en outcomebegroting (middelen, prestaties en effecten) vormt een breuk met de traditionele overheidsbegrotingen. Dit proces is een zware opdracht en vergt tijd.

Voor de prestatiebegroting 1997 met betrekking tot het medisch schooltoezicht werden voor het eerst effectindicatoren ontwikkeld. De selectie en de procedure van de dataverzameling vormen nu de volgende stap in het realiseren van de prestatiebegroting medisch schooltoezicht. Toch kon reeds voor de begroting 1997 een aantal prestatie-indicatoren worden gemeten. Beperkte informatie over de efficiëntie van het MST is dus reeds beschikbaar.

Met deze informatie kon de eenheidskostprijs worden berekend van onder meer een periodiek en een selectief onderzoek. Deze gegevens geven een aanzet om de efficiëntie van de diensten Medisch Schooltoezicht te toetsen, of om de discussie hierover te voeden.

Conclusies – ook voorlopige – kunnen beter pas na de finalisering van de hele doelmatigheidscyclus worden getrokken. Deze cyclus is op dit ogenblik nog niet afgerond.

2. Het MST beschikt momenteel enkel over een beperkt aantal indicatoren met betrekking tot efficiëntie. Het verplicht karakter van een onderzoek is voor het meten van de efficiëntie van de werking van de sector MST echter niet relevant. Het verplicht karakter interfereert immers niet met de verhouding van de ingezette middelen tot het aantal prestaties.

Over de relatie tussen de uitgevoerde prestaties en de maatschappelijke effecten is er nog onvoldoende informatie beschikbaar. De module rond het registreren van effectindicatoren werd pas gestart. Bovendien is voorzichtigheid geboden om eenduidige causale relaties te veronderstellen tussen de prestaties die worden geleverd en macro-effecten op het gebied van de gezondheid van de schoolgaande jeugd.

De impact van het verplicht karakter van een onderzoek kan echter enkel blijken uit de mate waarin de beoogde effecten worden bereikt. Ook dan zal het causaal verband tussen verplicht karakter en beoogd effect nog moeten worden aangetoond.

Deze zeer fragmentaire gegevens over efficiëntie en het ontbreken van informatie over effectiviteit laten nog niet toe conclusies te trekken.

De beoordeling van de waarde van een verplicht onderzoek mag zich overigens niet beperken tot het aspect doelmatigheid. Ook andere aspecten zoals de maatschappelijke aanvaardbaarheid en/of de concrete invulling van het begrip "verplicht" moeten eventueel in de evaluatie aan bod komen.

3. De betrouwbaarheid van de gegevensverzameling berust niet onmiddellijk op het verplicht karakter van een onderzoek. Standaardisatie van de medische onderzoeken en een uniforme registratie zijn in dat opzicht heel wat fundamentele. Er moet echter worden vastgesteld dat de sector inzake standaardisatie van de

onderzoeken slechts moeizaam tot een consensus komt.

Vraag nr. 81
van 24 april 1997
van mevrouw YOLANDE AVONTROODT

Interdisciplinaire coördinatiegroep pandemieën – Inbreng

Naar verluidt zou de federale minister van Volksgezondheid, Marcel Colla, een interdisciplinaire coördinatiegroep oprichten die strategieën moet uitwerken om pandemieën aan te pakken. De oprichting van de coördinatiegroep sluit aan bij de strijd tegen infectieziekten die de Wereldgezondheidsorganisatie tot één van haar prioriteiten heeft uitgeroepen. De Wereldgezondheidsorganisatie roept de lidstaten immers op tot het ontwikkelen van controle- en bestrijdingsprogramma's.

De interdisciplinaire coördinatiegroep zou worden samengesteld uit vertegenwoordigers van de federale overheid en van de deelstaten, van het Instituut Louis Pasteur, van artsen en universiteiten en van farmaceutische firma's die voorraden vaccins aanleggen.

De coördinatiegroep moet actieplannen opstellen per ziekte.

Cruciaal is het beschermen van de volksgezondheid en het indijken van de kosten die een epidemie meebrengt.

1. Wat is het aandeel van de minister binnen de werking van de interdisciplinaire coördinatiegroep ?
2. Welke Vlaamse instellingen die werkzaam zijn binnen het gezondheidsbeleid participeren aan dit project ?
3. Hoeveel middelen worden vanuit de Vlaamse overheid aangewend ter financiering van dit project ?
4. Wanneer wordt de interdisciplinaire coördinatiegroep opgestart ?

Antwoord

1. De interdisciplinaire coördinatiegroep pandemieën is een initiatief van zowel de federale overheid als de gemeenschappen, voor het tref-

fen van profylactische maatregelen die grensoverschrijdend zijn.

2. De Vlaamse administratie wordt vertegenwoordigd door de gezondheidsinspectie van de Vlaamse Gemeenschap. Tevens zetelen er het Wetenschappelijk Instituut voor Volksgezondheid – Louis Pasteur, een afgevaardigde van de Wetenschappelijke Vereniging van de Vlaamse Huisartsen, microbiologen en/of pneumologen en/of apothekers van de universitaire centra.

Bijkomend juridisch advies zal worden gevraagd in verband met de bevoegdheidsverdeling.

3. Omdat de voorafgaandelijke inhoudelijke besprekingen nog bezig zijn, is het financiële aspect nog niet aan bod gekomen.
4. De coördinatiegroep die de voorafgaandelijke inhoudelijke aspecten bestudeert, komt reeds samen sinds januari 1996.

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER
 VAN OPENBARE WERKEN, VERVOER EN
 RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 288
van 15 april 1997
van de heer GEORGES CARDOEN

Lokaal bouwbeleid – Kritiek ombudsman

Op bladzijde 52 van het Jaarverslag 1996 van de ombudsman van de Vlaamse Gemeenschap lezen we volgende passage : "De ombudsman behandelde de afgelopen jaren talrijke dossiers waarbij werkelijk onbehoorlijk bestuur van de lokale overheid werd vastgesteld. Bouwinbreuken werden toch maar in orde gebracht, regularisaties werden al dan niet toegestaan. Niet zelden speelde de politieke aanhorigheid van de overtreder daarbij een rol".

Gezien de ernst van deze beschuldiging naar onze lokale overheden toe, kreeg ik van de minister graag antwoord op volgende vragen.

1. Is deze informatie juist ?
2. Over hoeveel concrete dossiers gaat het in bovenvermelde passage ? In welke gemeenten ?

3. Hoe heeft de ombudsman deze informatie onderzocht om tot dergelijke analyse te komen ?
4. Welke stappen werden door de ombudsman ondernomen bij het vaststellen van dergelijk onbehoorlijk bestuur van de lokale overheid ?

Werd met de betrokken besturen contact opgenomen ?

Werden sancties genomen ?

Op dezelfde bladzijde lezen we ook : "Aan de telefoon zeggen sommige ambtenaren dat zij wel weten dat bepaalde ingrepen niet door de beugel kunnen, maar dat zij de ingreep moeten uitvoeren van de bevoegde schepen of de burgemeester. Sommige bouwdoSSIERS blijven maandenlang geblokkeerd bij het lokale bestuur en toevallig hebben de aanvragers de verkeerde kleur".

5. Is deze informatie juist ?
6. Over hoeveel concrete dossiers gaat het in deze passage ? In welke gemeenten ?
7. Kan de minister mij een overzicht bezorgen van de bouwdoSSIERS waarvan de ombudsman heeft vastgesteld dat ze maandenlang geblokkeerd bleven bij het lokale bestuur ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Gecoördineerd antwoord

De vraag heeft betrekking op een passage uit het verslag van de ombudsman waarin melding wordt gemaakt van talrijke dossiers waarbij werkelijk onbehoorlijk bestuur van de lokale overheid zou zijn vastgesteld. Het door de ombudsman vastgestelde optreden van bepaalde gemeentebesturen zou, blijkens de aangehaalde passage, betrekking hebben op "in orde gebrachte" bouwmisdrijven en toegestane regularisaties waarbij niet zelden de politieke aanhorigheid van de overtreder een rol speelde.

Aangezien het hier inderdaad gaat over ernstige verwijten aan het adres van bestuursoverheden die op het domein van de toepassing van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, aan het toezicht van de Vlaam-

se regering en de gemachtigde ambtenaren onderworpen zijn, heb ik aan de Arohm (administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen) gevraagd een onderzoek in te stellen in verband met de door de ombudsman vermelde gevallen.

Het bestuur beschikt momenteel nog niet over alle gegevens die toelaten de in het jaarverslag vermelde gevallen te identificeren. De resultaten van het onderzoek zijn mij derhalve nog niet bekend.

Ik wil eraan herinneren dat de ombudsfunctie bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd gecreëerd door het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van de bestuursdocumenten en de diensten en instellingen van de Vlaamse Executieve (BS 15 december 1992).

Artikel 5 van dit besluit bepaalt dat de ombudsman volledig onafhankelijk is in de uitoefening van zijn taak.

Op grond van artikel 9 van dit besluit onderzoekt de ombudsman van de diensten van de Vlaamse Executieve de gegrondheid van klachten over de werking van de diensten van de Vlaamse Executieve : de administraties van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De ombudsman van de Vlaamse Gemeenschap is dus niet bevoegd om zelf klachten te onderzoeken in verband met de werking van de gemeentebesturen.

Het spreekt echter voor zich dat wanneer de ombudsman klachten onderzoekt over de werking van Arohm in verband met bouwmisdrijven, hij zeer dikwijls zal worden geconfronteerd met gegevens over de wijze waarop gemeentebesturen optreden in verband met bouwmisdrijven. Dit vloeit voort uit de door de stedenbouwwet ingestelde samenwerkingsrelatie tussen de gemeentebesturen en de gemachtigde ambtenaar, die in zekere zin kan worden omschreven als medebewind.

De mij door Arohm te verstrekken gegevens zullen worden onderzocht op grond van de vraag of :

1. de in het Jaarverslag vermelde feiten betekenisvolle informatie bevatten over het optreden van de gemachtigde ambtenaren in verband met bouwmisdrijven ;
2. de gemachtigde ambtenaren met passende middelen zijn opgetreden tegen de in het Jaarverslag 1996 vermelde bestuurshandelingen, voor-

zover ze overeenstemmen met de vaststellingen van de gemachtigde ambtenaar.

Vraag nr. 289
van 15 april 1997
van de heer JOHAN MALCORPS

Verkeerslichtenbeïnvloeding – Stand van zaken

Verkeerslichtenbeïnvloeding is een belangrijke hefboom om een vlotte doorstroming van het openbaar vervoer te verzekeren en de concurrentieslag met de auto aan te gaan.

1. Op hoeveel en op welke plaatsen in Vlaanderen zijn reeds vormen van verkeerslichten beïnvloeding operationeel ?
2. Op welke plaatsen worden reeds investeringen gedaan en zal het systeem binnenkort worden ingevoerd ?
3. Is het juist dat op bepaalde plaatsen, zoals in Antwerpen, al investeringen voor lichtenbeïnvloeding werden gedaan, maar dat het systeem nog altijd niet wordt gebruikt ? Wat is dan het beletsel ? En meer in het algemeen : zijn er hinderpalen – los van de investeringskosten – die de snelle invoering van dit systeem in de weg staan ?

Antwoord

1. De overgrote meerderheid van de verkeerslichten in Vlaanderen functioneert nu reeds verkeersafhankelijk, dit wil zeggen dat de duur van de groentijd voor elke richting wordt aangepast aan het ogenblikkelijk verkeersaanbod ; het openbaar vervoer, al dan niet gemengd met het autoverkeer, profiteert natuurlijk ook van de vlottere verkeersafwikkeling gegenereerd door deze intelligente regelininstallaties.

Op assen die veelvuldig door het openbaar vervoer worden gebruikt, zijn nu reeds bijkomende maatregelen getroffen om het openbaar vervoer extra te bevoordelen ; via selectieve detectie van het openbaar vervoer krijgt de tram of bus of sneller groen of meer groen, zodat zijn oponthoud aan de lichten wordt geminimaliseerd.

Plaatsen in Vlaanderen waar reeds vormen van verkeerslichtenbeïnvloeding operationeel zijn (selectieve beïnvloeding)

- De kusttram beschikt reeds sedert ongeveer 10 jaar over een quasi absolute voorrang ter hoogte van de meeste kruispunten uitgerust met een driekleurige signalisatie.
- Op het traject Oostende-Knokke zijn er 23 kruispunten, waarvan er 19 vandaag werken met beïnvloeding. Van de 4 andere zijn er 3 met een speciale situatie ter hoogte van bruggen en op het vierde zijn er werken in uitvoering.
- Op het traject Oostende-De Panne zijn er 21 kruispunten, waarvan er 20 werken met beïnvloeding.
- In de Antwerpse agglomeratie zijn er 12 kruispunten uitgerust met een beïnvloeding. Op alle kruispunten gebeurt dit via groenverlenging op de hoofdrichting of via versneld afkappen van de dwarsrichting. Bovendien is er op 8 kruispunten ook nog in een tweede doorgangsfase voorzien.

Daarbuiten zijn nog 9 kruispunten uitgerust met een conflictvrije linksafregeling, zodanig dat de rechtdoorgaande tram niet wordt opgehouden door de linksafslaande auto's. Losstaand van de lichtenbeïnvloeding maakt de Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) reeds sedert meer dan 8 jaar gebruik van selectieve lussen voor het aansturen van de wissels.

- In Gent zijn er 6 kruispunten uitgerust met een voorrangsregeling. Naast het verlengen van de hoofdrichting en afkappen van de dwarsrichting werken er ook 4 kruispunten met meerdere fasen.
 - In Brugge zijn er 3 kruispunten uitgerust met een beïnvloeding door de bus. De maatregelen bestaan uit verlengen van het groen van de hoofdrichting of het afkappen van de dwarsrichting.
 - In de provincies Vlaams-Brabant en Limburg is er telkens één kruispunt (Grimbergen en Riemst) waar er voorzien is in een aparte fase voor de bus.
2. Binnenkort, dit wil zeggen vóór eind '98, zal selectieve bevoordeling van het openbaar vervoer worden ingevoerd op een 500-tal kruispunten (\pm 100 per Vlaamse provincie). De eerste bijkomende kruispunten zullen worden aangepast in september-oktober '97 ; voorrang wordt

gegeven aan drukke openbare vervoerassen in Brugge, Gent, Deinze, Antwerpen, Leuven, Has-selt en andere. Voor 60 kruispunten is de studie reeds beëindigd.

3. De geïnstalleerde systemen voor bevoordeling van het openbaar vervoer worden ook in Antwerpen, na de volledige installatie ervan, onmiddellijk in gebruik genomen ; verder moet worden opgemerkt dat het uitrusten van \pm 500 kruispunten met beïnvloeding op \pm 2 jaar tijd als "snel" kan worden beschouwd, rekening houdend met de nodige studies en uitvoering op het terrein ; sneller is materieel zo goed als onmogelijk.

Vraag nr. 291
van 15 april 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – Inspraak-coördinatie

Onlangs kwam een einde aan de termijn om bezwaarschriften in te dienen inzake het ontwerp van Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen in het kader van het openbaar onderzoek terzake.

Thans worden de ingediende bezwaarschriften verwerkt. Te gepasten tijde zal ik op de inhoudelijke opvolging van het openbaar onderzoek terugkomen.

Deze vraagstelling is dan ook van een meer formele aard. Aansluitend bij mijn eerdere vragen met betrekking tot de rechtsverhouding tussen structuurplan en (andere) planningsdecreten, gaat het hier om de mate waarin bij de verwerking van de bezwaarschriften ook rekening wordt gehouden met andere stukken.

Zo hebben, bijvoorbeeld, ook hefboomprojecten in streekcharters betrekking op voorstellen van ruimtelijke ordening. Gemeenten hebben in het kader van deze charters dan ook, los van de (eerdere) mogelijkheid om een bezwaarschrift in te dienen inzake het ontwerpstructuurplan, een bijkomende mogelijkheid om hun verzuchtingen inzake ruimtelijke ordening kenbaar te maken.

Dit voorbeeld toont voldoende aan dat er bij de opvolging van het openbaar onderzoek inzake het ontwerp van Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen rekening moet worden gehouden met andere stukken en geschriften die verband houden met de

ruimtelijke ordening, en die soms door dezelfde overheden zijn ingediend bij de Vlaamse regering.

1. Wordt er bij de opvolging van het openbaar onderzoek rekening gehouden met andere stukken en geschriften ? Zo ja, met welke en hoe ?
2. Geven de streekcharters, waarin ook hefboomprojecten inzake ruimtelijke ordening zijn vervat, mee vorm aan het ruimtelijk beleid ?
3. Hoe worden suggesties terzake in streekcharters en in bezwaarschriften op elkaar afgestemd ? Wordt hierover tussen de bevoegde Vlaamse ministers overleg gepleegd ?

Antwoord

1. Het eigene van een openbaar onderzoek is dat binnen een bepaalde termijn en volgens een bepaalde procedure aan iedereen de kans wordt gegeven adviezen en bezwaarschriften te formuleren op een ontwerpplan. Een speciaal daartoe aangestelde commissie (wat het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen betreft, is dit de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening) behandelt en verwerkt deze opmerkingen.

Het is evident dat alle informatie en berichtgeving die, vaak dagelijks, wordt meegedeeld buiten de periode en buiten de procedure van het openbaar onderzoek, niet in overweging kan worden genomen. Men moet immers ergens een grens trekken.

2. In de streekcharters geven de streekplatformen hun visie op de gewenste economische en sociale ontwikkeling van de streek en vermelden welke hefboomprojecten prioritair nodig zijn om deze visie te realiseren. Logischerwijze hebben een aantal van deze visie-elementen en hefboomprojecten een ruimtelijke impact en dienen zij getoetst te worden aan het ruimtelijk beleid. In het ontwerp-referentiekader voor het vernieuwd regionaal economisch beleid wordt in het tweede hoofdstuk deze ruimtelijke context op Vlaams niveau geschetst. Binnen dit kader kunnen de streekplatformen hun initiatieven ontplooien.

In het planningsdecreet wordt aangegeven dat de taken inzake het ruimtelijk beleid worden toegekend aan drie planningsniveaus, met name het Vlaams Gewest, de provincie en de gemeente, en dit voor materies die respectievelijk op Vlaams, provinciaal en gemeentelijk niveau die-

nen te worden afgewogen. Het streekplatform heeft dus geen formele bevoegdheid inzake de opmaak van ruimtelijke structuur- en uitvoeringsplannen.

Niettemin wordt in het ontwerp-referentiekader aangegeven dat de streekplatformen een rol kunnen spelen. Zo kunnen de streekplatformen – door het ontwikkelen van een eigen streekvisie – elementen en inzichten aanbrengen voor de opmaak van provinciale structuurplannen. Door de bovenlokale benadering kunnen zij ook bijdragen tot consensusvorming voor bepaalde gemeentegrensoverschrijdende materies ten behoeve van gemeentelijke structuurplanningsprocessen. Wat de locatiekeuze van bedrijventerreinen betreft, is het mogelijk dat de streekplatformen vanuit de opgebouwde streekvisie een inhoudelijke afstemming verzorgen tussen de gemeenten en eventueel de intercommunales en andere betrokkenen in de sub-regio. Zij kunnen tevens – in samenspraak met de GOM's – een belangrijke bijdrage leveren bij het opstarten en operationaliseren van een dynamische inventaris van de bedrijventerreinen.

3. De ingediende voorstellen voor streekvisie en hefboomprojecten worden op het niveau van het Vlaams Gewest behandeld in de werkgroep Vernieuwd Regionaal Economisch Beleid. Elk lid van de werkgroep dient de streekvisie en de hefboomprojecten te evalueren wat de conformiteit met het eigen beleidsveld betreft. De administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (AROHM) is in deze werkgroep vertegenwoordigd en toetst de ingediende voorstellen aan het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Na bespreking in de werkgroep en aanpassing van de voorstellen door het streekplatform, wordt door de cel Vernieuwd Regionaal Economisch Beleid een streekcharter opgemaakt. Dit document wordt dan besproken in een interkabinettenwerkgroep, waarbij tussen de bevoegde Vlaamse ministers overleg wordt gepleegd.

Om de redenen aangehaald in punt 1 worden de voorstellen uit de streekcharters met ruimtelijke impact niet behandeld in de verwerking van de bezwaarschriften in het kader van het openbaar onderzoek. Vanuit Arohm is daartoe aan alle erkende streekplatformen een volledige bundel van het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen toegestuurd. Alle bezwaarschriften die door de streekplatformen tijdens en volgens de procedure van het openbaar onderzoek zijn

ingediend, zullen door Vlacoro (Vlaamse Commissie Ruimtelijke Ordening) worden behandeld en verwerkt.

Vraag nr. 293
van 15 april 1997
van de heer ANDRE DENYS

Instandhoudings- en onderhoudswerken – Termijn

Het probleem van de heropbouw van door brand of storm vernielde bouwconstructies wordt geregeld door artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw. Uit dit artikel volgt dat instandhoudings- en onderhoudswerken zonder vergunning mogen worden uitgevoerd.

In geval van het oprichten van constructies ter vervanging van door brand of storm vernielde eigendommen kan het principe van heirkraft worden ingeroepen.

Een omzendbrief van 1 oktober 1975 van de directeur-generaal van het Bestuur van de Stedenbouw en de Ruimtelijke Ordening bepaalt echter dat de instandhoudings- en onderhoudswerken binnen vijf jaar moeten gebeuren.

Dit kan echter leiden tot onaanvaardbare toestanden. Wanneer bijvoorbeeld de eigenaar van een onroerend goed niet wenst in te staan voor het herstel van een door brand of storm vernield eigendom, kan dit op termijn zeer nadelige gevolgen hebben voor de erfgenamen. Veronderstel dat deze laatsten het vernielde goed erven vijf jaar na de vernieling ervan, dan kunnen zij geen herstelwerken meer uitvoeren aan het onroerend goed omdat de termijn van vijf jaar is verstreken.

Graag had ik van de minister vernomen of hij meent dat de periode van vijf jaar, zoals die werd bepaald in de omzendbrief van de directeur-generaal, behouden moet blijven, en zo ja op welke redelijke grond het beperken van de mogelijkheden tot het uitvoeren van instandhoudings- en onderhoudswerken is gestoeld.

Antwoord

Artikel 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bepaalt onder andere dat niemand zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen

mag bouwen, een grond gebruiken voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, afbreken, herbouwen, verbouwen van een bestaande woning, instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd.

Het decreet geeft geen verdere definitie van de begrippen "instandhoudings- of onderhoudswerken". Toch lijkt de tendens te zijn dat deze begrippen vrij limitatief dienen te worden begrepen. Het vervangen van beschadigd pleisterwerk, het vernieuwen van ramen en dergelijke kunnen uiteraard als onderhouds- en instandhoudingswerken worden beschouwd.

Het heropbouwen van muren, het volledig vernieuwen van daken en andere dergelijke ingrepen kunnen echter niet worden beschouwd als instandhoudings- of onderhoudswerken. Voor deze werken lijkt een nieuwe bouwvergunning nodig te zijn.

Een omzendbrief kan uiteraard niet afwijken van een decretale regeling. Dit betekent dat op het ogenblik van de nieuwe aanvraag rekening zal moeten worden gehouden met de op dat ogenblik bestaande planologische voorschriften. Indien het een zonevreemde constructie betreft, zal moeten worden nagegaan of het gebouw nog in een dermate goede staat verkeert, dat toepassing kan worden gemaakt van de bepalingen van artikel 43, § 2 van het decreet betreffende ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996.

Ik evalueer momenteel of de omzendbrief waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst niet best wordt opgeheven, gelet op de sinds zijn ontstaan (1975) gewijzigde regelgeving.

Vraag nr. 294
van 15 april 1997
van de heer FILIP DEWINTER

Werken Leugenbergbocht Ekeren – Planning

Het afsnijden van de gevaarlijke Leugenbergbocht van de A12-havenweg in Ekeren en het creëren van een volwaardige autoweg naar Nederland is van primordiaal belang voor de efficiëntere ontsluiting van de Antwerpse haven en de verkeersveilige mobiliteit naar Nederland toe.

Tijdens een hoorzitting van 25 februari laatstleden in het Vlaams Parlement stelde de directeur van Openbare Werken Antwerpen dat de aanbesteding van de bovengenoemde bocht nog dit jaar zou gebeuren. Bovendien vertelde hij dat het opstellen

van een milieueffectrapport (MER) over de bocht-afsnijding en over de vier wisseloplossingen voor de op- en afritten aan Hoevenen heel wat tijd deed verloren gaan.

Nu blijkt dat het kabinet van Openbare Werken nog een nieuwe, bijkomende studie heeft laten uitvoeren over een mogelijkheid zonder op- en afritten.

Wat is de reden en het nut van deze nieuwe bijkomende studie ?

Is een volwaardige autoweg zonder op- en afrit ter hoogte van Hoevenen wel realistisch in het licht van de reeds overbezette afrit Ekeren voor het verkeer richting Ekeren en Hoevenen en de op- en afrit aan het Laageind voor het verkeer richting Stabroek, met andere woorden : werkt een bochtafsnijding zonder op- en afritten niet verkeersbelemmerend ?

Hoeveel vertraging zal de aanvang van de werken aan de Leugenbergbocht door dit maneuver van het kabinet oplopen en wanneer zullen de werken daadwerkelijk aanvangen ?

Hoelang zullen de werken aan de bocht duren ?

Welke concrete maatregelen zullen tijdens de werken getroffen worden om het verkeer efficiënt om te leiden en om de spoorbrug (de enige spoortoevang tot de haven) bereikbaar te houden ?

Antwoord

Gezien de aard van de vraag is het niet mogelijk binnen de gestelde termijn een antwoord te verstrekken.

Zodra de gegevens beschikbaar zijn, zal ik via de diensten van het Vlaams Parlement een aanvullend antwoord bezorgen.

Aanvullend antwoord

De startnota voor de MER-studie voor het uitvoeren van de bochtafsnijding voorzag oorspronkelijk in vier varianten. Op mijn vraag werd een vijfde variant toegevoegd, namelijk het uitvoeren van de bochtafsnijding zonder op- of afritten.

De herinrichting van de Leugenberg dient globaal bekeken te worden in samenhang met de opties die zullen worden genomen met betrekking tot de

kruispunten Laageind, Smalle Weg en zelfs een eventuele doortrekking van de Kalmthoutsesteenweg N122 tot op de A12. De A12 is immers in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen gecategoriseerd als hoofdweg, waarop slechts om de 8 kilometer een toegangscomplex zou mogen voorkomen. Alle mogelijke interessante varianten aan de startnota toevoegen, zou de eigenlijke bochtrectrekking vertragen en was onaanvaardbaar. Daarom werd geopteerd om enkel de vijfde variant aan de startnota toe te voegen om op korte termijn een bouwvergunning voor de eigenlijke bochtafsnijding te verkrijgen en deze werken alvast te laten starten.

Deze bijkomende studie heeft slechts een geringe vertraging veroorzaakt, vermits de resultaten ervan reeds werden verwerkt in de ontwerpversie van het MER, dat door het studiebureau Technum werd opgesteld. Het ontwerp-MER-rapport werd op 4 juni besproken in de MER-cel van Animal. Tot op heden werd de studie nog niet conform verklaard.

De technische voorbereiding van de aanbesteding der werken is rond, doch de bouwvergunning kan slechts worden verkregen na de conformverklaring van het MER. Voor deze werken werden 400 miljoen kredieten ingeschreven op het programma 1997. De duurtijd van de werken zal ongeveer anderhalf jaar bedragen en de werken zullen voor 95 % buiten het normale verkeer op de A12 kunnen geschieden. Enkel wanneer de aansluitingen met de bestaande wegen gebeuren, zal het verkeer hiervan hinder ondervinden en zal het gedurende een korte periode over één rijstrook moeten gebeuren.

Tegelijk met de aanleg van de bochtafsnijding zal mijn administratie de noodzakelijke studies, procedures en overleg met de lokale overheden opstarten om de optimale plaats van de verkeerswisselaar(s) te bepalen. Hiervoor zal onder meer gebruik worden gemaakt van het multimodaal verkeersmodel.

Vraag nr. 295
van 15 april 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Overheidsinformatie voor faciliteitengemeenten – Vertalingskosten

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese

Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie
Vraag nr. 133
van 15 april 1997
van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
Blz. 1501

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 296
van 15 april 1997
van mevrouw GERDA RASKIN

Duinendecreet – Preventieve bouwvergunningen

Bij het van kracht worden van het duinendecreet bleek dat een groot aantal projectontwikkelaars geanticipeerd had op de omzetting van hun percelen in beschermd duinengebied. Uit diverse artikels die hierover in de pers verschenen, valt op te maken dat bepaalde gemeenten in de periode voor het inwerkingtreden van voormeld decreet met bijzondere ijver bouwvergunningen afleverden die net binnen de periode vielen om rechtsgeldig te zijn.

1. Hoeveel bouwvergunningen werden er in de 8 maanden voorafgaand aan het verschijnen van het zogenaamde duinendecreet in het Belgisch Staatsblad per kustgemeente afgeleverd voor percelen die nadien onder het bouwverbod van het duinendecreet vielen ?
2. Waren er bepaalde eigenaars die meer dan één bouwvergunning aanvroegen en verkregen voor de bewuste percelen ? Zo ja, kunnen hierover statistische gegevens worden verschaft (aantal eigenaars die meer dan één bouwvergunning aanvroegen en verkregen en het aantal hierbij afgeleverde bouwvergunningen) ?
3. Kloppen de berichten dat er in bepaalde gemeenten of bij de diensten van Arohm Ruimtelijke Ordening overuren werden gedaan of extra personeel werd ingeschakeld om deze bouwvergunningen tijdig af te leveren ? Zo ja, om welke gemeenten en diensten gaat het en hoeveel uren werden hiervoor gepresteerd ?

Antwoord

Gezien de aard van de vraag is het niet mogelijk binnen de gestelde termijn een antwoord te verstrekken.

Zodra de gegevens beschikbaar zijn, zal ik via de diensten van het Vlaams Parlement een aanvullend antwoord bezorgen.

**Vraag nr. 298
van 15 april 1997
van mevrouw GERDA RASKIN**

Vervallen verkavelingsvergunningen – Beleid

Artikel 74 van de wet op de stedenbouw en ruimtelijke ordening stelt dat verkavelingen waarvan een bepaald aantal percelen voor een bepaalde datum niet verkocht werden, vervallen zijn.

Desondanks worden nog steeds bouwvergunningen afgeleverd in verkavelingen die overeenkomstig bovenvermeld artikel reeds geruime tijd vervallen zijn. Het gaat zelfs zover dat verkavelingen rechtsgeldig worden verklaard zonder dat het dossier ten gronde werd onderzocht, ook in gevallen waarbij bekend is dat de rechtsgeldigheid wordt betwist.

Uit arresten van de Raad van State blijkt dat het niet naleven van artikel 74 van de stedenbouwwet effectief gebeurt. Deze arresten maken in een aantal gevallen duidelijk dat het hier gaat om manifeste pogingen tot speculatie met gronden, en dit tegen de gewestplannen in, in voorkomend geval met medeweten en instemming van de bevoegde autoriteiten. De arresten van de Raad van State slaan bovendien slechts op een zeer beperkt aantal gevallen ; doorgaans durven omwonenden geen procedure aanspannen of is de overtreding niet bekend.

Bij een procedure bij de Raad van State moeten belanghebbende derden (omwonenden) bovendien zware kosten betalen – minimum 100.000 frank – enkel en alleen maar om de wet op de stedenbouw te laten toepassen. Ook lopen de kopers van percelen enorme risico's, wanneer hun bouwvergunning later zou worden betwist. Hetzelfde geldt voor de diensten die de bouwvergunning uitreiken of hiervoor schorsingsrecht hebben, aangezien zij voor hun – op zijn minst – onzorgvuldig handelen aansprakelijk kunnen worden gesteld voor alle geleden schade.

1. Hoeveel op 1 januari 1970 goedgekeurde verkavelingsvergunningen (+ hoeveel percelen in deze verkavelingen) zijn gelegen in een zone die sinds de totstandkoming van de gewestplannen geen woonfunctie meer heeft ?
2. Hoeveel vergunningen hiervan zijn niet rechtsgeldig en op dit ogenblik nog steeds niet vervallen verklaard ?
3. Hoeveel van deze niet-rechtsgeldige verkavelingsvergunningen werden door de rechtbank/Raad van State pas vervallen verklaard na een procedure door belanghebbende derden ?
4. Werden deze belanghebbende derden op enige wijze vergoed voor de kosten die zij deden om het erg duidelijke artikel 74 van de wet op de stedenbouw te doen naleven, en zo niet, kan de minister ermee akkoord gaan dat zulks niet meer dan billijk zou zijn ?
5. Heeft de minister de gemeentebesturen reeds opdracht gegeven om de verkavelingsvergunningen die dateren van vóór 1970 te inventariseren en die vergunningen te controleren op hun rechtsgeldigheid, zodat de administratie Ruimtelijke Ordening de niet-rechtsgeldige verkavelingsvergunningen ook effectief vervallen kan verklaren ?

Antwoord

- 1 en 2. Deze informatie wordt tot mijn spijt niet systematisch door de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen bijgehouden.
3. Het aantal gedingen voor de rechtbanken en de Raad van State waarin door belanghebbende derden het verval van een verkavelingsvergunning wordt ingeroepen als juridische grondslag van een verzoek tot nietigverklaring van een verleende bouwvergunning, is veeleer beperkt.

Slechts in een viertal gedingen uit de jongste jaren stond deze problematiek centraal. In één van die gedingen heeft de gewijzigde houding van het bestuur, dat terugkwam op zijn initiële gelijkstelling van een verkaveling van vóór de stedenbouwwet met een verkavelingsvergunning verleend krachtens de stedenbouwwet, aanleiding gegeven tot een hele reeks nieuwe gedingen ingesteld door bepaalde eigenaars en vastgoedmaatschappijen.

Bij de rechtbanken zijn nog een aantal gedingen lopende waarin de eigenaar het standpunt van de overheid met betrekking tot het verval van een verkavelingsvergunning betwist. In het kader van het bij die gelegenheid door het Vlaams Gewest gevoerde verweer wordt door het Vlaams Gewest steeds verwezen naar de uiterst leerzame rechtspraak van de Raad van State over dit onderwerp.

4. Het spreekt voor zich dat het Vlaams Gewest de gedingkosten waartoe het werd veroordeeld voor zijn rekening neemt.
5. Artikel 63, § 2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, legt aan de gemeenten de verplichting op een inventaris bij te houden van alle percelen waarvoor een niet-vervallen verkavelingsvergunning bestaat en waarop nog niet is gebouwd. Aangezien het vermoeden bestaat dat vele gemeenten het met deze verplichting niet te nauw namen, heb ik op 7 januari 1997 de omzendbrief RO 96/7 uitgevaardigd.

Uiteraard dient de gemeente bij de opmaak van de inventaris het al dan niet vervallen zijn van de verkaveling te onderzoeken.

Het is immers in eerste instantie de taak van het college van burgemeester en schepenen om het verval van verkavelingen vast te stellen (zie in dit verband artikel 55, § 4, derde lid van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996).

Bovendien kan ik nog opmerken dat het mijn bedoeling is om in het nieuwe decreet inzake de ruimtelijke ordening het probleem van deze oude verkavelingen op een meer fundamentele wijze op te lossen.

Vraag nr. 307
van 22 april 1997
van de heer JOHAN MALCORPS

Grensgebied Metallurgie Hoboken – Bestemming

De tekst van het koninklijk besluit van 3 oktober 1979 houdende vaststelling van het gewestplan Antwerpen vermeldt uitdrukkelijk, met de verwijzing naar de hinder van het bedrijf Metallurgie Hoboken, dat een bufferzone dient aangelegd te worden vanaf het recreatiegebied (buitenglacis Fort 8) tot de grens van Hemiksem. Het gaat met name om een terrein van een goede 6 hectare in de

vorm van een driehoek, met aan de westkant de spoorlijn Antwerpen-Boom en 30 meter verder een reeks bedrijven, en aan de oostkant de woonzone Nachtegalenhof met als dichtstbijzijnde straat de Den Haaglaan (zie schets als **bijlage**).

Op het totstandkomen van een buffer met opgaand groen tussen industrie en de woonwijk Nachtegalenhof is overigens vorig jaar juni nog aangedrongen door de Medische Werkgroep Metallurgie, dit om in de woonwijk de neerslag van zware metalen (lood, cadmium) door Union Minière te beperken. Tegelijk zou door het realiseren van deze buffer ook andere hinder (geluid, stof, visueel) van de spoorweg en ook van andere bedrijven worden beperkt. Na 20 jaar is er echter nog altijd geen sprake van een serieuze buffer of van de aanleg van een bufferbos, zoals gevraagd door de wijkbewoners.

Eigenaardig genoeg is hetzelfde gebied op de kaart van het gewestplan Antwerpen ingekleurd als parkgebied, met uitzondering van een beperkte zone voor dagrecreatie. Op de kaart is de aanduiding van een buffergebied niet terug te vinden. Vandaar dat nu al geruime tijd verwarring heerst over de feitelijke bestemming van het gebied.

Meer zelfs, het gehele gebied krijgt in de feiten de bestemming van een gebied voor actieve recreatie, door de aanleg van diverse zogenaamd tijdelijke voetbalvelden (drie reeds bestaande, twee bijkomend gepland) en eveneens "tijdelijke" kantines.

1. Kan de minister uitsluitsel geven over de feitelijke bestemming van het gebied : gaat het om een bufferzone of parkgebied ?
2. Wat zijn in beide gevallen de gevolgen voor de vormen van actieve recreatie die nu worden ontplooid ? Kunnen die verder worden uitgebreid ? In welke mate is het mogelijk kantines te bouwen in een bufferzone of parkgebied ?
3. Onderschrijft de minister de noodzaak van de aanleg van een volwaardige bufferzone ter vrijwaring van de volksgezondheid ? Heeft hij reeds stappen ondernomen voor onteigeningen om een bufferbos te realiseren ?

Antwoord

1. Volgens het gewestplan Antwerpen, vastgesteld bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979, worden de gronden bestemd tot parkgebied en een deeltje tot gebied voor dagrecreatie. Bij de

definitieve vaststelling van het gewestplan werd dus geoordeeld dat binnen de vermelde bestemmingsvoorschriften in een bufferzone kan worden voorzien.

- De actieve recreatie die wordt ontplooid in het gebied is slechts toelaatbaar voorzover ze verenigbaar is zowel met de bestemmingsvoorschriften, als met de goede plaatselijke ordening die vereist dat de zone fungeert als buffergebied.

In een gebied bestemd tot bufferzone geldt een principieel bouwverbod. Bestaande inrichtingen en gebouwen kunnen behouden blijven voorzover de eigen functie van de bufferzone niet in het gedrang wordt gebracht.

In een parkgebied zijn enkel deze handelingen en werken toegelaten die behoren of bijdragen tot de inrichting van de gronden tot parkgebied. De vestiging van horecazaken binnen een parkgebied kan slechts worden aanvaard afhankelijk van de openstelling van het parkgebied en binnen de bestaande gebouwen. Dit geldt ook voor aanvullende accommodaties.

Alle bouwaanvragen moeten worden getoetst, zowel aan de verenigbaarheid met het bestemmingsvoorschrift, als aan de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

Voor een uitvoerige omschrijving van wat in de parkgebieden en in de bufferzones is toegelaten, verwijs ik naar de toelichting bij het koninklijk besluit van 28 december 1972, zoals gecoördineerd door Arohm (administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen) op 29 april 1996. Een exemplaar van deze toelichting vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage**.

- Zoals gesteld in het koninklijk besluit van 3 oktober 1979 heeft het gebied een bufferfunctie. Bij inrichting en beheer van het gebied moet hiermee rekening worden gehouden.

Voor de aanleg van een bufferbos werd mij tot op heden geen onteigeningsplan ter goedkeuring voorgelegd.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 309
van 24 april 1997
van mevrouw NELLY MAES**

Geplande aanleg N41 – Prioriteit

Over de noodzaak van de aanleg van de N41 als verbindingsweg van Aalst en Dendermonde met de E17 en vooral met de haven van Antwerpen is stilaan een consensus gegroeid. De doortrekking vanaf Sint-Niklaas op het gereserveerde tracé zou tevens de verkeersveiligheid in de woonkernen ten goede komen en een verbinding met de tot auto-weg omgevormde expresweg N49 tot stand brengen, en aldus de aanleg van de grote ring tussen Haasdonk en Liefkenshoek overbodig maken. Vanaf de expresweg kan de verbinding met het Nederlandse autowegennet in de toekomst worden gerealiseerd.

Volgens het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen zou deze weg er weliswaar komen, doch als van secundair belang worden aangezien.

- Welke implicaties heeft dit enerzijds voor het tijdschema en anderzijds voor de wijze van realisatie ?
- Waarom wordt de N41 niet als prioritaire weg van eerste orde opgenomen ?

Antwoord

- In het ontwerp van Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen is een indeling van de wegen opgenomen volgens een aantal categorieën.

Die indeling heeft geen rechtstreekse implicaties op tijdschema's of prioriteiten, wel op sommige karakteristieken van de wegen.

Voor de N41 is in het ontwerp Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen het vak N70 in St.-Niklaas tot de N47 in Lebbeke Dendermonde opgenomen in de niet-limitatieve lijst van de primaire wegen categorie II.

Zoals bepaald in voornoemd ontwerp is de hoofdfunctie van dergelijke wegen het verzamelen op Vlaams niveau en is de aanvullende functie het verbinden op Vlaams niveau.

Inzake inrichting is het zo dat dergelijke wegen worden aangelegd met een gescheiden verkeersafwikkeling.

- Deze vraag kan slechts definitief worden beantwoord vanaf het ogenblik dat het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen definitief wordt vastgesteld.

Vraag nr. 310
van 24 april 1997
van de heer GEORGES CARDOEN

Investeringsprogramma openbare werken – Conventantgebondenheid

Het Vlaams Gewest bepaalt de prioriteiten voor de uitvoering van openbare werken. Dit gebeurt door middel van het investeringsprogramma Openbare Werken dat telkens voor drie jaar wordt opgesteld.

Belangrijke werken aan gewestwegen op het grondgebied van een bepaalde gemeente vergen steeds een belangrijke inbreng van de betrokken gemeente. Verder heet het dat het investeringsprogramma "conventantgebonden" is.

- Indien in het investeringsprogramma Openbare Werken werken zijn opgenomen op het grondgebied van een gemeente die nog geen mobiliteitsconvenant heeft afgesloten, gaan deze werken dan gewoon door? Of is het mobiliteitsconvenant een verplichte voorwaarde voor openbare werken vanuit het Vlaams Gewest? Kan men dan nog wel spreken van een "vrijwillige" overeenkomst voor de gemeentebesturen?
- Wat indien de gemeente een mobiliteitsconvenant heeft afgesloten maar de bijkomende kosten niet kan of wil dragen? Worden de werken dan nog uitgevoerd? Wie draagt in dat geval de bijkomende kosten?

Antwoord

- Het afsluiten van een mobiliteitsconvenant tussen het Vlaams Gewest, De Lijn en de gemeente is een verplichte voorafgaande voorwaarde voor het realiseren van werken ten behoeve van de verkeersleefbaarheid en/of veiligheid van deze gemeente. Enkel de projecten die de levensduur van de infrastructuur verlengen (structureel onderhoud) en de investeringen inzake het hoofdwegennet vallen aldus buiten het bereik van het convenant.

De "vrijwilligheid", gezien vanuit het gemeentebestuur, bestaat erin dat het, door het aanvaarden of weigeren van de mobiliteitsconvenant,

vrij kan beslissen om al dan niet bepaalde projecten door het Vlaams Gewest te laten uitvoeren. De ondertekening van het convenant houdt echter in dat de gemeente meewerkt aan de realisatie van de doelstellingen inzake het mobiliteitsbeleid en de geïntegreerde benadering van de verplaatsingsproblematiek die aan de basis liggen van de convenanten-aanpak.

- Bepaalde bijakten voorzien in een verdeling van de kosten voor de uitvoering van sommige werken (bv. de aanleg van doortochten, de plaatsing van schuilhuisjes, ...) tussen het Vlaams Gewest en de gemeente. Dergelijke kostenverdeling was ook in het verleden de regel.

De modaliteiten van kostenverdeling zijn vastgelegd in de typebijakte, die is goedgekeurd door de Vlaamse regering op 2 april 1996. Van deze bepalingen kan niet worden afgeweken, zonet zou men verglijden naar een situatie waarin de verschillende gemeenten waar het gewest een project wil realiseren, niet meer op dezelfde wijze worden behandeld. Indien de gemeente de regels inzake kostenverdeling die zijn opgenomen in de betrokken bijakte om een of andere reden niet kan aanvaarden, is de realisatie van het voorgenoemde project onmogelijk.

Vraag nr. 311
van 24 april 1997
van de heer GEORGES CARDOEN

Afdelingen ROHM – Informatietaak

Sedert enkele maanden kunnen bouwers of verbouwers niet meer terecht bij de afdeling ROHM Vlaams-Brabant (Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen) met concrete vragen rond hun bouw- of verbouwproject. Deze voorafgaandelijke vragen besparen zowel de betrokkenen zelf als de betrokken diensten nochtans vaak heel wat zinloos werk. Goede informatie vooraf voorkomt nutteloze of verkeerde aanvragen. In Vlaams-Brabant is dit op dit moment echter niet meer mogelijk.

- Is deze veranderde werkwijze van kracht bij alle afdelingen ROHM?
- Is dit een initiatief van de minister?
- Wat is de reden van deze plotse wijziging?

Past dit in de visie van de minister inzake een nieuwe politieke cultuur ?

Antwoord

Ik wijs erop dat de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger gebaseerd is op foutieve informatie dat de dienst Ruimtelijke Ordening van de afdeling Rohm Vlaams-Brabant nog steeds bereikbaar is voor alle informatie omtrent bouwen of verbouwen.

De regeling inzake informatieverstrekking bij de dienst Ruimtelijke Ordening zit als volgt in mekaar.

- Wat de telefonische oproepen betreft.
De vragen over de stand van de dossiers worden door de secretariaten beantwoord. Inlichtingen over de inhoud worden door de dossierbehandelaars verstrekt.
- De vragen van de gemeentebesturen, wat het bespreken van dossiers betreft. Na de afspraak kan het dossier worden besproken bij ons of op de gemeente, zoals vastgelegd bij de afspraak. De laatste regeling is van nut voor gemeenten die verder van Leuven verwijderd zijn.
- Wat de vragen tot voorafgaande bespreking van de dossiers door particulieren of architecten betreft.

Hier werd op basis van de opgedane ervaring geoordeeld dat er een wijziging in werkwijze zou moeten gebeuren, zonder dat er evenwel afbreuk wordt gedaan aan de mogelijkheid voor iedere rechtzoekende om de passende informatie te verkrijgen. Daarom dient diegene die wenst geïnformeerd te worden over problemen in verband met ruimtelijke ordening, zich in eerste instantie te wenden tot de bevoegde dienst bij de gemeente. Daarna kan de gemeente, indien zij dit nodig oordeelt, een afspraak maken met de verantwoordelijke bij stedenbouw. Het dossier kan dan tussen de drie betrokken partijen worden besproken.

Hierna volgt antwoord op de concrete vragen.

1 en 2.

De werkwijze zoals boven geschetst, is niet in alle ROHM-afdelingen van kracht. Het komt de afdelingen toe eigen accenten te leggen in de wijze waarop aan informatieverstrekking wordt gedaan,

onder meer rekening houdend met de personeelsmiddelen. ROHM Vlaams-Brabant heeft bovendien, door het beleggen van infosessies voor kleine groepen van Vlaams-Brabantse gemeenten over onder andere de werken van geringe omvang of nog de zogenaamde aanstiplijsten voor het volledighedsnazicht van dossiers, aangetoond dat ze de service aan de primaire klanten – de gemeenten – hoog in het vaandel voert.

3.

De werkwijze is door velerlei factoren geïnspireerd.

- Aan de basis lag de zorg om de dossiers tijdig te blijven afhandelen. Dit is toch net als de informatieverstrekking één van de voornaamste meetpunten van de klantvriendelijkheid. In dit verband moet worden gezegd dat in de cel Ruimtelijke Ordening Vlaams-Brabant 70 % van de dossiers op jaarbasis binnen de wettelijk vooropgestelde termijn wordt afgehandeld.

Aangezien in deze berekening ook de vakantieperiodes, met veel minder personeel, worden meegerekend en er rekening moet worden gehouden met het percentage dossiers, waarbij advies moet worden gevraagd aan andere besturen is, dit cijfer zeer hoog.

- De informatieverstrekking zal vollediger en correcter zijn, indien ze tot stand komt tussen de drie betrokken partijen.
- De gemeentebesturen en de cel Ruimtelijke Ordening zullen niet meer tegen mekaar kunnen worden uitgespeeld.
- Doordat de verschillende dossiers van dezelfde gemeente op dezelfde dag kunnen worden besproken, gaat er minder tijd verloren.
- De vragen die door de gemeenten onmiddellijk kunnen worden beantwoord, moeten niet meer naar Stedenbouw komen (bv. grond gelegen in een agrarisch gebied), zodat er meer tijd overblijft voor andere problemen.
- Deze werkwijze zal uiteraard een bijkomende vorming betekenen voor de gemeenten, wat op minder lange termijn gaat neerkomen op een vermindering van het aantal door de gemeente doorverwezen dossiers. Naar de toekomst toe gaan de gemeentebesturen aldus beter gewaard zijn voor de taken die onder hun verantwoordelijkheid zullen komen volgens het ont-

werpdecreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Ik meen dat de hierboven beschreven werkwijze duidelijk maakt dat de informatieverstrekking bij ROHM Vlaams-Brabant niet in het gedrang is gekomen, maar dat er werd gerationaliseerd en beter doordacht, zodat hiermee ten volle wordt voldaan aan de openbaarheid van bestuur, zoals voorgelaten in de nieuwe politieke cultuur.

Vraag nr. 312
van 24 april 1997
van de heer JEAN-MARIE BOGAERT

Snelwegwindmolens – Idee

Recentelijk werd gepleit voor het oprichten van windmolens aan de klaverbladen van de autosnelwegen, met name op de A18 tussen Nieuwpoort en de Franse grens.

De burgemeester van Nieuwpoort bijvoorbeeld – tevens ingenieur bij de diensten van de minister – wees op de voordelen van dit milieuvriendelijke energieproductieproces, onder meer inzake inname van open ruimte gezien de specifieke vestigingsplaats, overigens ook vlak bij de talrijke verlichtingspalen op de klaverbladen. De windmolens zouden kunnen dienen voor de productie van elektriciteit voor de openbare verlichting op de autosnelwegen, wat ook nog de veiligheid ten goede zou komen. Afhankelijk van de soms wel erg hoog ingeschatte mogelijkheden op het vlak van energielevering door zulke windmolens, kan er eventueel ook elektriciteit worden geleverd aan het net.

1. Is dit een idee dat inderdaad leeft bij de diensten van de minister, met name m.b.t. de A18 ? Zo ja, in welk stadium ?
2. Bestaan er studies over de voor- en nadelen van dergelijke windmolenparken en zijn er gegevens bekend over de energieproductiecapaciteit ?
3. Is daar eventueel belangstelling voor vanuit de energieproductie maatschappijen, met name Electrabel, of vanuit de energie-intercommunaalies ?

Antwoord

1. Momenteel bestaan er geen plannen of opties om op klaverbladen windmolens te plaatsen ten behoeve van het opwekken van elektrische energie voor de voeding van de openbare verlichting op de autosnelwegen, derhalve dus ook niet voor de A18.

De uitrustingen langs de autosnelwegen, beheerd door mijn departement, worden gevoed door het hoogspanningsnet van de plaatselijke elektrische distributie maatschappijen, die ook instaan voor een continue levering per voedingscabine. Deze oplossing vermijdt hoge investeringskosten en waarborgt tevens de zekerheid van bevoorrading.

Bedacht moet worden dat de veiligheid van de weggebruikers steeds dient gewaarborgd te blijven en dat dit het meest efficiënt gebeurt door het inschakelen van deze elektrische installaties in het algemeen gekoppeld elektrisch distributienet.

In tweede orde moet worden gesteld dat elektrische energie opgewekt door windkracht slechts aanvullend kan worden benut, gelet op de wisselvalligheid zelf van haar werking (weersomstandigheden, onderhoud, windsnelheid, ...). Dit betekent concreet dat een permanente netaansluiting steeds aanwezig moet zijn om redenen van bedrijfszekerheid.

2. Er bestaat een beperkt aantal studies over de voor- en nadelen van windmolenparken en de energieproductiecapaciteit. Over het eventueel gebruik hiervan en de beleidspolitieke visie van de Vlaamse regering terzake, is echter de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media bevoegd.
3. Het antwoord op deze vraag behoort eveneens tot de bevoegdheid van de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

Vraag nr. 313
van 24 april 1997
van de heer JACQUES DEVOLDER

Bacton-Zeebrugge Interconnectorproject – Loodsen

Grote werken voor onze kust vereisen samenwerking en coördinatie tussen vele diensten, onder meer tussen aannemers, toevoerscheperen en voorbijvarende schepen.

Voor werken van de omvang van de gaspijplijn tussen Bacton en Zeebrugge is het van enorm belang, zowel voor de efficiënte werking van de operatie als voor de veiligheid, dat specialisten met kennis van de plaatselijke nautische situatie, van de communicatieprocedures m.b.t. de scheepvaart in de buurt, van de veiligheidsvoorschriften, de weers-

omstandigheden, enzovoort, dergelijk project kunnen begeleiden.

Groot was de verbazing van de verantwoordelijken van de maatschappij Dredging International en Jan De Nul toen men na contactname met het Vlaams Loodswezen geen toestemming kreeg om loodsen voor langere tijd aan boord te brengen van de cutterzuiger Marco Polo, die de baggerwerken uitvoert. Hoewel de verantwoordelijken van het Bacton-Zeebrugge Interconnectorproject lieten verstaan dat er van hun kant geen financiële struikelblokken konden zijn, werd er geweigerd Vlaamse loodsen aan boord te plaatsen.

De aangehaalde reden was van administratieve aard: het Vlaams Personeelsstatuut (VPS). Aangezien een veiligheidswacht op het water in de Vlaamse territoriale zee in het VPS niet voorkomt, konden hiervoor geen Vlaamse loodsen worden ingeschakeld.

1. Werden er in het verleden reeds dergelijke samenwerkingsprojecten geweigerd?
2. Is er voor dergelijke operaties binnen het VPS dan geen flexibele oplossing mogelijk, waarbij veiligheid primeert op een onvolledige opsomming van mogelijke diensten in een administratief statuut?
3. Hoe rijmt de minister deze handelwijze met dure onderzoeken, onder meer van Anderson Consulting, naar de klantvriendelijkheid van het Loodswezen, die in hun aanbevelingen de nadruk leggen op klantgericht en commercieel beleid, wat ontegensprekelijk flexibiliteit impliceert?
4. Waarom zijn er in het VPS geen mogelijkheden opgenomen om als overheidsdienst, eventueel tegen betaling, commerciële diensten te leveren aan maatschappijen die hierom verzoeken?

Volgens onze informatie heeft de Zeebrugge-Bacton-onderneming als tweede keuze de Nederlandse loodsen, die niet bekend zijn met dit stuk zee, onder de arm genomen om tegen 16.000 gulden per dag deze veiligheidstaak uit te voeren.

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Gecoördineerd antwoord

1. Sinds de inschaling van de Vlaamse loodsen in het Vlaams personeelsstatuut (VPS) op 1 juni 1995, is het de eerste maal dat een bedrijf vraagt om een loods aan boord te krijgen voor een niet-klassieke loodsopdracht.

De Vlaamse regering had in 1995 de bedoeling om de oude en zeer ingewikkelde bezoldigingsregeling van de loodsen, die dateerde van 1955 en waarvan een van de voornaamste parameters het aantal verrichte uren betrof, om te vormen naar een eenvoudige eigentijdse loodstoelagenregeling. De met de oude regeling toegekende loonmassa werd daarvoor omgeslagen naar het aantal normale loodsprestaties, en enkele veel voorkomende extra-prestaties.

Indien in het VPS voor een bepaalde activiteit geen extra-verloning bepaald is, betekent dit uiteraard niet dat een dergelijke activiteit niet mag of kan worden uitgevoerd. Ik stel vast dat de loodsen niet geneigd zijn prestaties te leveren waarvoor geen extra-verloning wordt verleend. De loodsen ontvangen immers voor elke werkdag hun normaal salaris en een beschikbaarheidsloos (toepassing van respectievelijk art. XIII 22 en XIII 106novies VPS).

De vraag of voor nog meer extra-prestaties een bijkomende verloning kan worden verleend, wordt momenteel onderzocht. De aspecten die hierbij aan bod komen zijn niet alleen principieel maar ook budgettair. Een en ander past ook in de voorstellen van polyvalentie en verzelfstandiging.

2. De vergoeding voor het loodsen van schepen (loodsgeld) worden geregeld door een jaarlijks besluit van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening en steunt op het loodsdecreet waarin deze bevoegdheid is vermeld. Verder zijn deze tarieven ook gebonden door het Scheldereglement. Deze besluiten houden geen rekening met niet-klassieke loodsopdrachten.

Het Vlaams Gewest kan voor deze prestaties niet terugvallen op een bestaande tariefregeling.

De bestaande loodsregeling laat de overheid niet toe commerciële tariefvoorstellen te doen.

3. De uitgevoerde enquête door Andersen Consulting zal vooral de toekomstige aanpak regelen.

Zo heeft de Vlaamse regering op 22 oktober 1996 principieel beslist tot een onderzoek naar een mogelijke verzelfstandiging van de loodsen en tot een financiële doorlichting. Over de tariefstelling is voortdurend overleg met de havenmiddens bezig.

4. Een dergelijke regeling moet niet zozeer in het VPS, maar in het beleid aangaande de loodstarieven worden opgenomen. Zoals reeds sub 1 werd aangehaald, zal evenwel worden getracht om in het VPS spoedig een pertinente regeling uit te werken. Dit veronderstelt een wijziging van het VPS door de Vlaamse regering.

Vraag nr. 314
van 24 april 1997
van de heer JAN PENRIS

Losliggende stenen op bruggen – Maatregelen

De laatste weken worden onze autowegen geteisterd door een nieuwe vorm van vandalisme, met name het gooien van losliggende stenen en tegels vanaf bruggen.

Wat de Antwerpse ring betreft (waar zich reeds meerdere van deze incidenten hebben voorgedaan), werd de minister reeds maanden op voorhand verwittigd van het gevaar van losliggende stenen door een districtsraadslid uit Berchem.

Welke maatregelen heeft de minister sindsdien genomen ?

Werden zij genomen voor of nadat de eerste incidenten met een ruime persweerklink zich hadden voorgedaan ?

Antwoord

Mijn kabinet ontving inderdaad een schrijven van een districtsraadslid uit Berchem betreffende de staat van de bruggen over de autosnelweg R1 en de Binnensingel (R10) op het grondgebied van Berchem.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger blijkt echter onjuist geïnformeerd te zijn omtrent de inhoud van deze brief, aangezien het schrijven betrekking had op de verzakkingen en de toestand van de leuningen van enkele bruggen. Deze leuningen zijn beschadigd door aanrijdingen en het districtsraadslid formuleerde zijn bezorgdheid omtrent de herstelling ervan.

In de brief is echter nergens melding gemaakt van losliggende stenen, waarover de vraag uiteindelijk handelt. Alle bruggen over de autosnelweg R1 en de Binnensingel (R10) worden regelmatig (zowel in het verleden als heden) gereinigd en gecontroleerd op netheid.

De aandacht wordt tevens gevestigd op het feit dat enkele bruggen tram- en treinsporen bevatten waarvan de fundering bestaat uit een ballastbed van grind. Dat sommige onverantwoorde personen hiervan echter gebruik willen maken om criminele feiten te plegen, is op zijn minst betreurenswaardig.

Vraag nr. 315
van 30 april 1997
van de heer LUDO SANNEN

Bouwvergunning – Sleufsilos en plastiectunnels

Op 7 januari 1997 werd door de Vlaamse regering een besluit genomen ter vervanging van artikel 3, 8° van het koninklijk besluit van 16 december 1971 (inzake werken en handelingen die zijn vrijgesteld van ofwel bemoeiing van een architect, ofwel van de bouwvergunning, ofwel van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar).

Voorheen werden plastiectunnels ten behoeve van de land- en tuinbouwbedrijven met een maximumhoogte van 1,9 m vrijgesteld van het advies van de gemachtigde ambtenaar.

Thans worden vrijgesteld :

- een sleufsilos met een totale maximumoppervlakte van 300 m² en een maximumhoogte van 2 m ;
- een mestzak met een maximumvolume van 2000 m³.

1. Houdt deze wijziging in dat het opzetten van plastiectunnels ten behoeve van land- en tuinbouw thans wel onderworpen is aan het advies van de gemachtigde ambtenaar ?
2. Vervangt dit besluit eveneens het besluit van 16 maart 1983, artikel 1, inzake de bouw van sleufsilos ?
3. Zijn dit bouwwerken met een permanent karakter of moeten ze binnen een bepaalde termijn opnieuw worden verwijderd ?

Antwoord

Ik heb de indruk dat de vraag op een misverstand berust. De vraag lijkt mij immers geen rekening te houden met het feit dat de Vlaamse regering op 16 juli 1996 reeds een besluit nam waarbij de artikels 2 en 3 van het koninklijk besluit van 16 december 1971 volledig werden gewijzigd.

Het besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1997 heeft punt 8 *van het reeds op 16 juli 1996 gewijzigde* artikel 3 aangepast.

Dit punt 8 handelde reeds over sleufsilos.

Het besluit van de Vlaamse regering van 16 juli 1996 (BS 1 augustus 1996) heeft bepaalde plastic-tunnels opgenomen in artikel 2 (vrijgesteld van bouwvergunning).

**Vraag nr. 317
van 30 april 1997
van de heer LEO CANNAERTS**

N10 Heist-op-den-Berg/Berlaar – Fietspaden

Het indicatief driejarenprogramma 1997-1999 voorziet in 105 miljoen voor fietspaden op de N10 Aarschot-Lier, voor het deel Heist-op-den-Berg en Berlaar (ongeveer 9 km). Voor het meest dringende stuk, namelijk vanaf het kruispunt met de N15 tot aan de Lostraat, zou reeds 45 miljoen zijn ingeschreven voor 1998.

Dit deel, dat vooral door scholieren en werknemers van het nabijgelegen industriepark wordt gebruikt, moet inderdaad de hoogste prioriteit krijgen.

1. Welke bedragen, uitgesplitst per jaar van betaling, werden reeds uitgegeven voor onteigeningen ?
2. Voor welke innemingen zijn de onteigeningen nog niet in orde ?
3. Welk wegprofiel werd in aanmerking genomen voor het meest dringende deel ?
4. Wanneer heeft de aanbesteding plaats ?

Antwoord

Het indicatief driejarenprogramma 1997-1999 voorziet in 45 miljoen voor de aanleg van fietspa-

den langs de N10 in Heist-op-den-Berg (vak : N15 tot Lostraat) voor 1998 (\pm 3 km).

1. Stand van de onteigeningen

In 1988 en 1989 werden respectievelijk 103,5 en 0,96 miljoen ingeschreven voor de uitvoering van de onteigeningen (de eerdere raming van het Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen was 142,6 miljoen).

Sinds enkele jaren zijn de kredieten uitgeput en werden de onteigeningen stopgezet. In 1996 en 1997 werden bijkomende bedragen (resp. 1,6 en 6,6 miljoen) vastgelegd, hoofdzakelijk voor de onteigening van leegstaande en verkrotte woningen.

2. Momenteel blijven nog verschillende innemingen (nl. 88 percelen) te realiseren voor een bedrag van circa 25 miljoen frank. Deze kredieten werden tot nu toe steeds geweigerd omdat de realisatie van de fietspaden niet voorkwam op het effectief investeringsprogramma.

3. Type dwarsprofiel : de bestaande rijweg blijft behouden. Aan weerszijden wordt in een vrijliggend fietspad voorzien met een breedte van 1,75 m. De veiligheidsstrook tussen rijweg en fietspaden bedraagt 2,50 m en biedt eventueel de mogelijkheid om zijdelings te parkeren. De huidige baanrachten blijven eveneens behouden doch worden verschoven naar de buitenzijde (op 0,75 m van de fietspaden verwijderd).

Het is mij bekend dat door de gemeente Heist-op-den-Berg een gans nieuwe filosofie wordt opgebouwd inzake de N10. Het komt in hoofdzaak neer op het vervangen van de twee éénrichtingsfietspaden, door één tweerichtingsfietspad langs de zuidkant en fietsersonderdoorgangen, ventwegen en rotondes op de plaatsen waar veel fietsers oversteken.

Het best zou een en ander gebeuren via een mobiliteitsconvenant met de buurgemeenten (Lier, Begijnendijk, Berlaar). Het gemeentebestuur zal in die zin initiatieven uitwerken.

4. In het indicatief driejarenprogramma 1997-1999 is de aanbesteding geprogrammeerd in 1998. Vooraleer tot de effectieve uitvoering kan worden overgegaan, dient de lokale overheid een mobiliteitsconvenant en een bijakte voor fietspaden afgesloten te hebben.

Vraag nr. 319
van 30 april 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Openbaar vervoer Vlaamse Rand – Kritiek Randkrant

In een bijdrage opgenomen in het eerste nummer van de Randkrant, een door de Vlaamse regering gesponsord tijdschrift dat in de Vlaamse rand rond Brussel op 134.000 exemplaren wordt verspreid, komt het mobiliteitsprobleem aan bod (*Randkrant maart 1997, blz. 4-5 – red.*).

Erg kritisch is het artikel voor De Lijn, wegens de slechte busverbindingen met een aantal gemeenten uit de Rand.

Ook wordt herinnerd aan de afschaffing van tramlijn 52 Brussel-Vilvoorde wegens het achterwege blijven van een akkoord tussen het Vlaams Gewest en het Brussels Gewest over de door elk gewest voor zijn rekening te nemen kosten.

Verder wordt in het artikel gepleit voor een intenser, minder centralistisch openbaar vervoer, dat dringend nodig is om de verschillende randgemeenten met elkaar te verbinden.

Welke maatregelen heeft de minister reeds genomen om het openbaar vervoer in de Vlaamse Rand te verbeteren ?

Antwoord

Algemeen kan worden gesteld dat de impact van de grootstad Brussel op de provincie Vlaams-Brabant en ver daarbuiten van die aard is dat dit zich weerspiegelt in een stervormig netwerk rond de hoofdstad. Dagelijks verplaatsen zich immers meer dan 300.000 pendelaars naar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Het studie bureau Sofretu, dat het GEN-project uitwerkte (gewestelijk expresnet), heeft trouwens het ganse netwerk op Brussel van De Lijn Vlaams-Brabant integraal behouden, met een verhoging van de frequentie. In het GEN-netwerk onderscheidt Sofretu bovendien een aantal hoofdassen en nevenassen met hoge frequentie, gekoppeld aan doorstromingsmaatregelen (vrije busbaan, verkeerslichtenbeïnvloeding).

Uiteraard maakt de Vlaamse rand rond Brussel wel integraal deel uit van het exploitatiegebied van De Lijn Vlaams-Brabant. De Lijn heeft trouwens in deze rand reeds een direct netwerk met zijn streeklijnen in relatie met Brussel.

Eén van de hoofdopdrachten van De Lijn Vlaams-Brabant blijft het verzorgen van het openbaar busvervoer vanuit de Vlaamse Rand en de ruime streek rond Brussel. Het vervoer binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is de bevoegdheid van de Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer te Brussel (MIVB).

Met zijn streeklijnen wil De Lijn Vlaams-Brabant vanaf de grens van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zo snel mogelijk penetreren naar het hart van Brussel. Deze snelste weg wordt uiteraard gevormd door de hoofdinvalswegen.

Vandaar onder andere de frequente bediening van bijvoorbeeld de stations Meiser en Moensberg (respectievelijk gelegen langs de Leuvensesteenweg en de Alsembergsesteenweg). De laterale ligging van het station van Jette maakt dat dit station enkel te bedienen is via een bijkomende omleiding van de penetrerende streeklijnen. De relatie Jette, Station-Brussel, Centrum wordt reeds ruim uitgbaat door de MIVB.

Tevens mag ook worden benadrukt dat steden en gemeenten zoals Vilvoorde, Halle, Zaventem, Asse, Zellik, Sint-Pieters-Leeuw, enzovoort, reeds door heel wat lijnen worden bediend vanuit de regio.

De Lijn is zich evenwel bewust van de groeiende verplaatsingsnood in de Vlaamse rand rond Brussel. Zo is het idee ontstaan van een ringverbinding rondom Brussel (met frequentie van 10 à 15 minuten in spits en 20 à 30 minuten in dal) die moet inspelen op de tangentiële verplaatsingen in de rand van de hoofdstad en op het groeiende belang van de regionale steden Vilvoorde en Halle, en de industriezones rond Zaventem, Dilbeek en de Zennevallei. Deze ringverbinding zou de gemeenten Vilvoorde, Zaventem, Overijse, Sint-Genesius-Rode, Halle, Sint-Pieters-leeuw, Dilbeek, Zellik, Wemmel, Meise en Grimbergen omvatten.

Een gedeelte van deze ringverbinding rond Brussel is reeds uitgevoerd met de ingebruikneming van de hoogfrequente buslijnen 220 (Merchtem-Grimbergen-Zaventem) en 221 (Jette, AZ-VUB – Vilvoorde – Zaventem).

Vraag nr. 321
van 30 april 1997
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Inkapseling Floridiennestort Gent – Planning

De Vlaamse regering heeft onlangs beslist om bijakte 1 van het contract voor de bouw van de kaaimuren voor het Kluizendok goed te keuren. Deze bijakte heeft betrekking op de inkapseling van het stort La Floridienne.

Wat zijn de begin- en einddatum voor deze werken ?

Antwoord

De werken voor de inkapseling van het stort Floridienne, dit wil zeggen de isolatie van het stort tegenover de omgeving, zijn reeds aangevat.

Rekening houdend met de planning van de werken zal de uitvoering ervan gerealiseerd zijn tegen februari 1998.

Vraag nr. 322 van 30 april 1997 van de heer PIETER HUYBRECHTS

Zeekanaal Brussel-Rupel – Kaaimuur Willebroek

Een locatiestudie uitgevoerd in opdracht van de Vlaamse regering heeft Willebroek aangewezen als regionale overslagterminal langs het Zeekanaal Brussel-Rupel. Daartoe werd onlangs gestart met de bouw van een 120 meter lange kaaimuur.

1. Wanneer zullen de werken voltooid zijn ?
2. Hoeveel bedraagt het aandeel van de Vlaamse regering in de kostprijs van het project ?
3. Welke andere initiatieven heeft de minister reeds genomen om het Zeekanaal in de toekomst verder te exploiteren ?

Antwoord

1. De voltooiing van de werken is gepland voor december 1997.
2. De NV Zeekanaal krijgt voor dit werk geen toelage. De nodige kredieten worden rechtstreeks aangerekend op de begroting van het Vlaams Infrastructuurfonds (VIF). Het aandeel dat door het Vlaams Gewest wordt gedragen, beloopt 31.333.502 frank (BTW niet inbegrepen). De rest, ten bedrage van 7.833.375 frank, wordt gedragen door RCT-Verbeke.

3. Op dit ogenblik wordt intensief gewerkt aan het operationeel maken van de nieuwe zeeluis in Hingene. Dit mag verwacht worden voor november eerstkomend.

Voorts wordt op de begroting 1997 voorzien in het vernieuwen van de duiker van de Tangebeek in Grimbergen (een werk in combinatie met collectorwerken van Aquafin) en in een aanzet tot het moderniseren van bewegingsmechanismen van een aantal bruggen.

Al deze inspanningen hebben tot doel de voorwaarden voor exploitatie van het Zeekanaal te verbeteren.

Vraag nr. 333 van 14 mei 1997 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Steunprogramma's – Tongeren

Tongeren en de regio worden zwaar getroffen door de achteruitgang van de werkgelegenheid. Daarom is het belangrijk dat al degenen die bij de ontwikkeling van Tongeren betrokken zijn de mogelijkheden kennen en maximaal gebruiken die door de Vlaamse overheid ter beschikking (kunnen) worden gesteld om de stad kansen te geven. Dit kunnen subsidies of steunprogramma's zijn die rechtstreeks samenhangen met sociaal-economische mogelijkheden. Dit kunnen ook subsidies of andere middelen zijn die onrechtstreeks een weerslag hebben op de sociaal-economische kansen van de stad.

1. Welke steunprogramma's met een sociaal-economische weerslag die mede onder verantwoordelijkheid van de minister vallen, zijn er van toepassing op Tongeren ?
2. Sedert wanneer bestaan deze steunprogramma's ? Welk bedrag is hier maximaal vastgelegd en tot wanneer lopen ze ?
3. Welke initiatiefnemers kunnen een beroep doen op deze steunprogramma's ? Wie moet advies geven over de goedkeuring ?
4. In welke mate werden deze steunprogramma's reeds gebruikt voor Tongeren ? Wie nam het initiatief ? Wanneer ? Welk bedrag werd zo ter ondersteuning aan Tongeren gegeven ?
5. Werd er door de minister of door diensten waarvoor hij/zij medeverantwoordelijk is, ande-

re financiële steun en/of subsidie gegeven aan Tongeren sinds het aantreden van deze regering ? Waarvoor ? Voor welk bedrag ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, KMO, LANDBOUW EN
MEDIA

Vraag nr. 111
van 24 april 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Uitnodigingen VLIF-vergadering

Voor een voorlichtingscampagne van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF) eind vorig jaar in Voeren werden de plaatselijke landbouwers zeer laattijdig door het gemeentebestuur verwittigd, ofschoon dat reeds 4 maanden voordien op de hoogte was van het gebeuren.

Heeft de minister iets ondernomen ingevolge deze onbehoorlijke handelwijze van het gemeentebestuur ?

Meent hij niet dat in de toekomst dergelijke vergadering van het VLIF beter rechtstreeks door het Fonds wordt aangekondigd of via Voeren 2000 ?

Antwoord

Met betrekking tot de organisatie van een voorlichtingsvergadering omtrent de nieuwe VLIF-reglementering op 28 november 1996, werden door de administratie Land- en Tuinbouw (ALT) afspraken gemaakt met het gemeentebestuur van Voeren. Concreet werd afgesproken dat het gemeentebestuur de uitnodigingen voor deze vergadering zou verzorgen.

De administratie koos voor deze oplossing omdat in Voeren niet direct de structuren aanwezig zijn

waarlangs de meeste van deze voorlichtingsvergaderingen worden georganiseerd (landbouworganisaties, landbouwcomités, enzovoort).

De gemeente is bij de concrete uitvoering van deze afspraken, met name het versturen van de uitnodigingen, echter in gebreke gebleven. Daags voor de vergadering stelde men bij de ALT vast dat de Nederlandstaligen niet waren uitgenodigd, en diende er met behulp van een aantal personen alles in het werk te worden gesteld om nog zoveel mogelijk mensen te verwittigen. Naar verluidt werden trouwens ook de Franstaligen zeer laattijdig uitgenodigd.

De eigenlijke vergadering – in een zeer klein zaaltje in het gemeentehuis – verliep ook niet zonder problemen : bij aankomst in het lokaal waren er nog niet de nodige voorzieningen getroffen (stoelen, projector, ...) en was er nauwelijks verwarming. De aanwezigen namen daarop de beslissing om naar het cultureel centrum te gaan, waar de vergadering uiteindelijk is doorgegaan.

Vermits de samenwerking met het gemeentebestuur van Voeren niet optimaal is gebleken, zullen alle mogelijke maatregelen worden genomen om een herhaling van de feiten in de toekomst te voorkomen.

Vraag nr. 112
van 24 april 1997
van de heer CARL DECALUWE

BRTN / VTM – Europese en onafhankelijke producties

In artikel 5 van de Europese richtlijn van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisieomroepen, wordt gesteld dat, telkens wanneer dit mogelijk is, de lidstaten erop toezien dat de omroeporganisaties ten minste 10 % van hun niet aan informatie, sport, spel, reclame of teletekst gewijde zendtijd of, bij wijze van alternatief naar keuze van de lidstaat, ten minste 10 % van hun programmabudget, reserveren voor Europese producties die door van de televisieomroep onafhankelijke producenten zijn vervaardigd. Dit gedeelte moet geleidelijk, aan de hand van de passende criteria, worden bereikt, rekening houdend met de verantwoordelijkheid van de televisieomroep jegens zijn publiek inzake voorlichting, vorming, cultuur en amusement.

1. Welke keuze maakte de Vlaamse overheid inzake de toepassing van artikel 5, zijnde 10 % van de niet aan informatie, sport, spel, reclame of teletekst gewijde zendtijd of 10 % van het programmabudget ?
2. Kan de minister een overzicht geven, rekening houdend met bovenvermelde keuze, van het percentage aan Europese producties bij BRTN en VTM, en dit voor de periode 1992, 1993, 1994, 1995 en 1996 (richtlijn werd van kracht op 3 oktober 1991) ?
3. Welke criteria worden gehanteerd, zoals vooropgesteld in artikel 5 van de richtlijn ?

Antwoord

1. Artikel 103, § 1 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, stelt duidelijk dat 10 % van de niet aan informatie, sport, spel, reclame of teletekst gewijde zendtijd moet worden gereserveerd voor onafhankelijke producties.
2. Overzicht van het percentage Europese en onafhankelijke producties bij BRTN en VTM voor de periode 1992-1996.

		BRTN		VTM	
		TV1	TV2	VTM	Kanaal 2
1992	Europees	62,0 %	60,0 %	38,1 %	–
	Onafh.	–*	–*	31,3 %	–
1993	Europees	65,4 %	72,4 %	43,0 %	–
	Onafh.	8,2 %	20,0 %	34,0 %	–
1994	Europees	67,0 %	72,4 %	45,0 %	–
	Onafh.	8,9 %	15,0 %	31,0 %	–
1995	Europees	63,3 %	69,7 %	48,0 %	39,0 %
	Onafh.	10,6 %	11,8 %	33,0 %	34,0 %
1996	Europees	64,1 %	65,5 %	62,0 %	23,0 %
	Onafh.	10,3 %	10,4 %	44,0 %	21,0 %

* BRTN beschikte voor het jaar 1992 enkel over statistieken betreffende eigen producties

3. Uit bovenstaand overzicht blijkt dat het naleven van de quotaregeling betreffende de onafhankelijke producties geen enkel probleem stelt.

Wat de gehanteerde criteria betreft, kan het volgende worden gesteld.

Artikel 5 van de Europese richtlijn "Televisie zonder grenzen" van 3 oktober 1989 bepaalt dat 10 % van de niet aan informatie, sport, spel, reclame of teletekst gewijde zendtijd voor onafhankelijke producties moet worden gereserveerd "telkens wanneer dat mogelijk is". De meeste lidstaten hebben deze "niet-afdwingbare" formulering overgenomen bij de omzetting van de richtlijn in hun nationaal recht. De Vlaamse Gemeenschap heeft in het decreet van 4 mei 1994, nu het artikel 103, § 1 van de decre-

ten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, voor een strengere quotaregeling gekozen. Hierbij werd de bepaling "telkens waar mogelijk" weggelaten, maar werd er daarnaast bepaald dat de Vlaamse regering de wijze zou bepalen waarop deze quota geleidelijk bereikt dienen te worden.

Aangezien Europa en de lidstaten in tussentijd opteerden voor een niet-afdwingbare quotaregeling, een standpunt dat trouwens nog werd herhaald tijdens de laatste besprekingen betreffende de aanpassing van de richtlijn, heeft de Vlaamse regering geen uitvoeringsbesluit genomen.

De decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, zul-

len dan ook worden aangepast in de zin van de formulering van de herziene richtlijn.

Vraag nr. 113
van 24 april 1997
van de heer FILIP DEWINTER

BRTN – Verenigbaarheid journalist-voorzitter NCOS

Onlangs werd een journalist van de BRTN aangesteld tot voorzitter van het Nationaal Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking (NCOS).

1. Kunnen deze twee functies worden gecombineerd ?
2. Bestaat er geen spanningsveld tussen de controverse standpunten die het NCOS vaak inneemt en de plicht tot neutraliteit en objectiviteit van de openbare omroep ?

Antwoord

Sinds 12 oktober 1996 is inderdaad een BRTN-journalist formeel aangesteld tot voorzitter van het NCOS.

In overleg met de betrokkene is afgesproken dat hij het ambt pas in de praktijk opneemt op de dag dat hij geen verplichtingen meer heeft tegenover de BRTN.

Dat betekent dat hij zolang op generlei wijze betrokken is bij de besluitvorming en het beleid van het NCOS en dat het NCOS naar buiten uit wordt vertegenwoordigd door de vice-voorzitter.

Op die wijze wordt belangenvermenging voorkomen.

Vraag nr. 120
van 16 mei 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

BRTN radio-ontvangst – Brussel

De radiuitzendingen van de verschillende BRTN-omroepen zijn bijzonder slecht te ontvangen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Andere radio-omroepen storen onophoudelijk de nieuwsbulletins, praatprogramma's, muziekuitsvoeringen en verkeersinformatie van de BRTN. Dit probleem werd reeds meermaals aangekaart in het Vlaams

Parlement en daarbuiten. Totnogtoe kwam evenwel geen bevredigende oplossing uit de bus.

1. Is de minister op de hoogte van de bijzonder slechte ontvangst van de verschillende BRTN-omroepen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ?

Wat zijn de oorzaken ?

2. Welke oplossing is er gepland om dit te verhelpen (hoger zendvermogen, overleg met de Franse Gemeenschap over toegekende frequenties, ...) ?

Heeft de minister terzake reeds stappen ondernomen ?

Tegen wanneer komt er een oplossing ?

Antwoord

De BRTN bevestigt dat de radionetten met ruim voldoende signaalsterkte te ontvangen zijn in Brussel op de FM-frequenties bestemd voor de hoofdstad. Toch komen er plaatselijk problemen voor, hoofdzakelijk in de onmiddellijke omgeving van andere zendstations. Door de lokaal zeer sterke stoorsignalen komen heel wat ontvangers in moeilijkheden omdat zij hiertegen onvoldoende bestand zijn.

In een aantal gevallen heeft de Franse Gemeenschap, in strijd met de wettelijke voorschriften, haar frequenties niet gecoördineerd met Vlaanderen. De Vlaamse regering is hierin opgetreden via overleg met de Franse Gemeenschap, klacht bij het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie en via procedures bij de Raad van State tegen de Franse Gemeenschap.

Op dit ogenblik is de FM-band overal in België en in het bijzonder in Brussel reeds maximaal benut. Het verhogen van de vermogens of het plaatsen van extra zenders zou alleen maar bijkomende storingen creëren.

In de toekomst zal digitale radio (DAB : digital audio broadcasting) voor een zeer grote verbetering kunnen zorgen. De BRTN is gestart met de uitbouw van de eerste fase van een DAB-zender-net. De digitale ontvangers zullen eind 1997 of begin 1998 beschikbaar zijn in de handel.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 127
van 15 april 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

*Overheidsinformatie voor faciliteitengemeenten –
Vertalingskosten*

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese
Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 133
van 15 april 1997
van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
Blz. 1501

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 129
van 17 april 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Sociale huisvestingsmaatschappijen in faciliteitengemeenten – Taalgebruik

Sommige sociale huisvestingsmaatschappijen in Vlaams-Brabant oefenen hun activiteiten uit in gemeenten met taalfaciliteiten.

Naar analogie van andere bovengemeentelijke diensten of instellingen die zich via brochures wenden tot de bevolking (cfr. mijn schriftelijke vraag nr. 17 van 7 oktober 1996 aan de minister van Leefmilieu en Tewerkstelling getiteld "Tweetalige OVAM-brochures in faciliteitengemeenten") (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 15 november 1996, blz. 270 – red.*) zou men kunnen stellen dat de sociale huisvestingsmaatschappijen in faciliteitengemeenten volgens de wet mededelingen aan de bevolking in de twee landstalen moeten verspreiden.

Wanneer mogelijke kandidaat-kopers of -huurders persoonlijk contact opnemen met de sociale huisvestingsmaatschappijen in gemeenten met faciliteiten, geldt hier dan ook dat hun vragen in beide landstalen dienen te worden beantwoord ?

Antwoord

Gelet op het koninklijk besluit (KB) van 18 juli 1966, houdende de coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, en gelet op artikel 1, § 1, 2° van deze gecoördineerde wetten, luidende dat ze eveneens toepasselijk zijn op de natuurlijke en rechtspersonen die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, kan worden gesteld dat de maatschappijen voor sociale huisvesting ook binnen de toepassingsfeer van deze wetten vallen.

Een sociale huisvestingsmaatschappij waarvan de werkkring meer dan één gemeente maar niet het ganse land bestrijkt, vormt een gewestelijke dienst in de zin van artikel 32 van de gecoördineerde wetten.

Artikel 34, § 1, a, van de gecoördineerde wetten bepaalt dat iedere gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Nederlandse of het Franse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in hetzelfde gebied, in zijn betrekkingen met een particulier de taal gebruikt die terzake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Voor de randgemeenten gebruiken de plaatselijke diensten de taal die wordt gebruikt door de particulier, voorzover die taal het Nederlands of het Frans is.

Dit betekent dat :

1. de correspondentie met kandidaat-huurders of -kopers, alsook met huurders en kopers normaliter in het Nederlands verloopt, maar op hun verzoek in het Frans kan gebeuren ;
2. de huur- of koopcontracten die betrekking hebben op woningen gelegen in de randgemeenten in het Nederlands worden opgesteld. Op uitdrukkelijk verzoek worden deze documenten in het Frans opgesteld.

Vraag nr. 131
van 22 april 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Gemeentelijk jongerentijdschrift Wezembeek-Oppem – Taalgebruik

De gemeente Wezembeek-Oppem verspreidt gratis een jongerentijdschrift. Naar ik verneem verschijnen sommige artikels enkel in het Frans.

De initiatiefnemer van het jongerenblad vindt het een verrijking voor beide taalgemeenschappen dat specifieke artikels die de ene groep aanbelangen enkel in hun taal verschijnen.

1. Heeft de minister reeds maatregelen genomen tegen deze schending van de taalwetgeving ?
2. Er werden over deze aangelegenheid reeds klachten ingediend bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en bij de adjunct-gouverneur. Hebben zij al uitspraak gedaan ? Zo ja, welke ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger heeft een concreet geval op het oog dat mij als toezichhoudende overheid vooralsnog niet bekend is.

Ik vraag de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant hieromtrent een onderzoek in te stellen en mij de resultaten ervan mee te delen.

Het definitieve antwoord zal worden verstrekt zodra de door mij gevraagde inlichtingen zijn ingekomen.

Vraag nr. 132
van 22 april 1997
van de heer JAN CAUBERGS

Weg Koersel-Hechtel – Statuut – Beslissingsprocedure

De aardeweg Koersel-Hechtel loopt van Koersel Fonteintje door het militair domein tot Hechtel en wordt door de militairen als hun eigendom beschouwd. Militaire wachters verbieden burgers het gebruik van deze weg.

Er zijn echter geen duidelijke gegevens die aantonen dat de stad Beringen en de gemeente Hechtel-Eksel afstand hebben gedaan van deze openbare gemeentewegen. In beide gemeenten is er een

gemeenteraadsbesluit over een principiële goedkeuring, dat echter nooit werd gevolgd door de definitieve gemeenteraadsbeslissing. Ik meen zelfs te weten dat deze principiële goedkeuring nooit aan de provinciale controle is onderworpen.

Het lijkt me dan ook niet mogelijk dat de burgemeester van Beringen een verbintenis met de militaire instanties ondertekent die niet is voorafgegaan door een gemeenteraadsbeslissing (verbintenis art. 1103 BW).

Wegens het ontbreken van een goedgekeurde gemeenteraadsbeslissing terzake, lijkt het mij onmogelijk en onaanvaardbaar dat militairen aan burgers de doorgang en het gebruik van de voornoemde aardeweg verbieden, een proces-verbaal opmaken tegen de weggebruikers en tevens een geldboete opleggen die ter plaatse wordt geïnd.

Ter verduidelijking wil ik erop wijzen dat door de stad Beringen en de gemeente Hechtel-Eksel een fietspad is aangelegd dat wel over militair eigendom loopt en waarover de militaire overheid beslist inzake toegankelijkheid en gebruik. Dit fietspad zou deel uitmaken van een overeenkomst tussen beide partijen, die tevens een kosteloze afstand van al de gemeentewegen door het militair domein zou omvatten.

Ook de betrokken verbindingsweg tussen Koersel en Hechtel zou daardoor verdwijnen en de doorgang zou afhankelijk worden van de willekeur van de militaire commandant.

1. Maakt de betrokken weg deel uit van het gemeentelijk patrimonium, of behoort hij de militairen toe ?
2. Wanneer werd deze beslissing aan de goedkeuring van de gemeenteraden van respectievelijk Beringen en Hechtel-Eksel onderworpen ?
3. Werd deze gemeenteraadsbeslissing door de bestendige deputatie goedgekeurd en wanneer ?
4. Hebben de militairen momenteel het recht burgers het gebruik van de aardeweg (gemeenteweg) te ontzeggen ?
5. Hebben militairen hier het recht een geldboete op te leggen en deze onmiddellijk ter plaatse te innen ?
6. Welke maatregelen heeft de minister eventueel reeds genomen om aan deze gang van zaken een einde te stellen ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Aangezien mijn administratie niet beschikt over de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gevraagde gegevens, heb ik de gouverneur van de provincie Limburg verzocht een onderzoek terzake in te stellen.

Zodra ik beschik over de resultaten van dit onderzoek zal ik ze meedelen in een aanvullend antwoord.

**Vraag nr. 133
van 24 april 1997
van de heer CARLOS LISABETH**

Lidgeld Federatie Gemeentesecretarissen – Betaling door gemeente

De Koninklijke Federatie van Gemeentesecretarissen raadt aan de leden, effectieve titularissen van een betrekking als gemeentesecretaris, aan om hun aansluitingsbijdrage door hun gemeentebestuur te laten betalen en dit in de vorm van een abonnement op het bulletin Scripta Manent, uitgegeven door de Federatie. Hiertoe wordt bij het jaarlijks verzoek tot hernieuwing van het lidmaatschap een schuldvordering gevoegd ten bedrage van 4.000 frank voor het abonnement op Scripta Manent. Het eigenlijke lidgeld bij de Federatie, voorzover het door de gemeentesecretaris zelf wordt betaald, is gedifferentieerd volgens de grootte van de gemeente en varieert van 1.400 frank tot 3.500 frank.

Volgens sommige berichten zou sedert verschillende jaren in 45 gemeenten van de provincie Oost-Vlaanderen het lidgeld van de gemeentesecretaris door het gemeentebestuur worden betaald onder het mom van een abonnement op Scripta Manent.

Aangezien het om betaling met gemeenschapsgeld gaat, zou ik graag een antwoord krijgen op volgende vragen.

1. Is dit een wettelijke praktijk ?

Mogen particuliere lidmaatschapsbijdragen van een beroepsvereniging worden betaald met openbare middelen ?

2. Indien dit wettelijk toegestaan is, op basis van welke wettelijke bepaling kan dit ? Geldt deze regel alleen voor de gemeentesecretarissen of ook voor andere beroepsverenigingen, zoals bijvoorbeeld de respectieve beroepsverenigingen (federatie, orde,...) van de OCMW-secretarissen, de gemeente- en OCMW-ontvangers, de politiecommissarissen en de hoofdveldwachters, de maatschappelijke assistenten, van geneesheren en artsen, van allerhande medisch en paramedisch personeel in OCMW-rusthuizen en -ziekenhuizen ?

3. Indien deze praktijk onwettelijk is, moet de gemeenteontvanger de betaling ervan dan niet weigeren ?

Komt zijn persoonlijke financiële verantwoordelijkheid niet in het gedrang indien hij dit toch betaalt ?

4. Heeft de minister in voorkomend geval maatregelen genomen om deze praktijk te verbieden ?

Heeft hij bovendien initiatieven genomen om de in het verleden met gemeenschapsgeld betaalde particuliere bijdragen van de betrokkenen terug te vorderen ?

Op welke wijze wordt gecontroleerd of deze terugvordering effectief wordt uitgevoerd ?

5. Indien een gemeentebestuur zich toch wenst te abonneren op het bulletin van de Koninklijke Federatie van Gemeentesecretarissen, in welke vorm dient dit dan te gebeuren ?

Antwoord

Een beroepsvereniging wordt geacht de belangen van bepaalde categorieën van personeelsleden te verdedigen. Enerzijds vallen die belangen niet noodzakelijk samen met de belangen van het bestuur. Anderzijds kan de belangenbehartiging een gunstige weerslag hebben op de wijze waarop betrokken personeelsleden functioneren of elementen aandragen die de werking van het lokaal bestuur in het algemeen bevorderen. Dit kan het geval zijn door aard en inhoud van publicaties, congressen, werkgroepen en dergelijke georganiseerd door de betrokken vereniging.

Het lidmaatschap van een beroepsvereniging is een individuele aangelegenheid. Het onderschrijven van een abonnement op een tijdschrift kan door

het bestuur worden beschouwd als beantwoordend aan een collectieve behoefte.

Als toezichhoudende overheid ben ik niet op de hoogte van de modaliteiten om zich te abonneren op het bulletin van de Koninklijke Federatie van Gemeentesecretarissen. Indien het lidmaatschap van de gemeentesecretaris al zou gekoppeld zijn aan het onderschrijven van een abonnement op een tijdschrift, en laatstgenoemde beslissing regelmatig getroffen wordt, meen ik niet dat hier sprake is van een onwettigheid.

Ik zie bijgevolg niet in op welke grond de ontvanger de betaling ervan zou kunnen weigeren, noch welke maatregelen ik in voorkomend geval zou kunnen nemen om deze praktijk te verbieden.

Vraag nr. 134
van 24 april 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Bouwvergunningen

In Voeren maakt de bestuursmeerderheid er blijkbaar een gewoonte van om tegen beter weten in bouwvergunningen goed te keuren die door Stedenbouw als ongunstig worden geadviseerd. Hierdoor kunnen de betrokken aanvragers geen beroep meer aantekenen.

Het eigenaardige is dat de gemeente deze handelwijze alleen aanhoudt wanneer van de aanvragers bekend is dat het loyale Vlamingen betreft. Die zien zich daardoor verplicht een volledig nieuwe bouwaanvraag in te dienen.

1. Is de minister op de hoogte van deze gang van zaken ?
2. Kan hij tegen dergelijke ontoelaatbare handelwijze iets ondernemen ?

Zo ja, is dat gebeurd ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 135
van 30 april 1997
van de heer MARCEL LOGIST

Gemeentelijke ontwerp-cultuurbegroting – Advies cultuurraad

In omzendbrief BA-96/4 van de minister m.b.t. de gemeentebegrotingen voor 1997, wordt erop gewezen dat de gemeentelijke overheden tijdig advies moeten vragen aan de raden voor cultuurbeleid over de aspecten van de ontwerp-begroting die met het cultuurbeleid te maken hebben.

De algemene vergaderingen van de cultuurraad zijn openbaar. Het cijfermateriaal kan dus in de algemene vergadering worden bekendgemaakt nog voor de gemeenteraadsleden er kennis van kunnen nemen. De kans bestaat ook dat de cijfers in de pers terecht komen nog voor de gemeenteraad zich over de ontwerp-begroting kan uitspreken.

Is dit deontologisch verantwoord ? Op welke wijze is met dit aspect rekening gehouden ?

Antwoord

Elke gemeente beschikt over twee alternatieven die ook samen kunnen gelezen worden om de subsidies over de verschillende culturele verenigingen te verdelen.

1. Zij kan een aantal criteria vastleggen die voor alle culturele verenigingen van toepassing zijn, zoals bijvoorbeeld het ledenaantal en het aantal georganiseerde activiteiten. Naargelang de vereniging in kwestie dan in een bepaalde mate aan deze criteria voldoet, heeft zij recht op een subsidie van overeenkomstige grootteorde. De lijst van criteria op zich wordt vastgelegd bij beslissing van de gemeenteraad. Deze lijst geldt dan meestal door de jaren heen als vaste standaard bij de verdeling van de subsidies, en is algemeen.
2. Het college van burgemeester en schepenen kan daarnaast ook een bepaald bedrag aan subsidies voorstellen door zelf een lijst op te stellen van een aantal verenigingen die voor een subsidie in aanmerking komen. Teneinde de objectiviteit maximaal te garanderen, is het college verplicht om deze lijst, teza-

men met de vooropgestelde bedragen per vereniging, bekend te maken aan de leden van de cultuurraad in een vergadering die openbaar is. Deze verplichting is vastgelegd in artikel 5 van het decreet van 24 juli 1991 houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid. Dit artikel bepaalt immers dat de gemeentelijke overheden advies moeten vragen aan de raden voor cultuurbeleid over alle aangelegenheden bedoeld in artikel 4, 1° tot en met 10°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen.

Dat betekent dat aan de gemeentelijke raden voor cultuurbeleid advies moet worden gevraagd over de aspecten van de ontwerpbegroting die met het cultuurbeleid te maken hebben. Bij de begrotingsonderrichtingen wordt het advies van de raden voor cultuurbeleid als verplichte bijlage bij ontwerpbegroting opgelegd.

Veelal kiezen de gemeenten voor een combinatie van deze twee alternatieven. Men stelt echter in de praktijk vast dat in steeds meer gemeenten er een substantieel overwicht komt van het bedrag dat via de eerste, beter afgelijnde methode wordt verdeeld ten opzichte van het bedrag dat via de tweede methode wordt verdeeld.

Op te merken valt toch dat het advies van de cultuurraden niet bindend is. De gemeenteraad behoudt de volle bevoegdheid om de gemeentebegroting goed te keuren. Ingeval de gemeenteraad een andere mening is toegedaan over de verdeling van de subsidies dan de culturele adviesraad, moet deze beslissing wel worden gemotiveerd.

Vermits de begroting een document van algemene orde is, kan iedereen inzage krijgen van de ingeschreven kredieten. Hoe dan ook blijft de gemeenteraad de ultieme beslissingsbevoegdheid behouden.

Vraag nr. 136
van 30 april 1997
van de heer PAUL VAN GREMBERGEN

Vlaams wervingssecretariaat – Privé-selectiebureaus

Uit persberichten vernemen wij dat de minister de oprichting van een Vlaams wervingssecretariaat voorbereidt waarop de gemeenten een beroep zullen moeten doen bij de aanwerving van personeel.

Bij decreet van 3 maart 1993 houdende regeling van de erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus in het Vlaams Gewest werd een groot aantal bureaus erkend voor activiteiten van personeelsselectie.

Heeft de minister, in het kader van de bestaande regelgeving, de mogelijkheid onderzocht om de steden en gemeenten toe te laten ook op deze private bureaus een beroep te doen, waardoor ze de keuze zouden hebben tussen de bestaande private selectiebureaus en het toekomstig Vlaams wervingssecretariaat ?

Antwoord

De "Gemeenschappelijke krachtlijnen voor een samenhangend personeelsbeleid in de lokale en regionale besturen" leggen de nadruk op een deskundige en onpartijdige selectie van het personeel van de lokale besturen. De Vlaamse overheid is de mening toegedaan dat zij hiertoe kan bijdragen door de oprichting van een selectiesecretariaat op Vlaams niveau, waarop ook de lokale besturen een beroep kunnen doen. Het is belangrijk erop te wijzen dat het niet de bedoeling is de besturen te verplichten zich te wenden tot dit secretariaat.

Deze besturen kunnen zich ook vandaag reeds wenden tot erkende private selectiebureaus voor de aanwerving van hun personeel, zoals ze tot nu toe ook een beroep konden doen op het federale Vast Wervingssecretariaat. De besturen kunnen ook zelf een deskundige examencommissie samenstellen.

De toezichthoudende overheid speelt hierin wel haar geëigende rol en waakt zo over de beginselen van behoorlijk bestuur en voornamelijk over de waarborgen van rechtszekerheid en rechtsgelijkheid.

Natuurlijk blijven de benoemende overheden hun prerogatieven onverkort uitoefenen.

Vraag nr. 137
van 30 april 1997
van de heer FELIX STRACKX

Beursgang Gemeentekrediet – Bestemming opbrengst

In zijn omzendbrief BA-FB 96/8 van 18 oktober 1996 (Belgisch Staatsblad 21 november 1996) aan de provinciegouverneurs, de leden van de besten-

digde deputatie en de colleges van burgemeesters en schepenen betreffende de bestemming van de opbrengst van de beursgang van het Gemeentekrediet, stelt de minister dat de raden deze opbrengst moeten inschrijven in hun buitengewone begroting. De minister verzoekt de provinciegouverneurs schorsend op te treden tegen elke beslissing van de gemeentelijke en provinciale overheden die afwijkt van deze richtlijn. Hijzelf zal zijn goedkeuring onthouden aan begrotingsinschrijvingen door de provincies die ermee strijdig zijn.

Een kleine rondvraag leert echter dat nogal wat gemeenten en zelfs een provinciebestuur de opbrengst van de beursgang van het Gemeentekrediet niettemin in hun begroting voor 1997 hebben ingeschreven als gewone ontvangsten.

In welke gemeenten en provincies heeft dit aanleiding gegeven tot schorsing van de begroting voor 1997 ?

Antwoord

Er dient een onderscheid te worden gemaakt tussen de gemeenteraadsbeslissingen zelf met betrekking tot de beursgang en de inschrijvingen in de begroting.

- Met betrekking tot de gemeenteraadsbeslissingen zelf kan de gouverneur, ingevolge artikel 30 van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaams Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten, schorsen.
Indien dit het geval is, dan stuurt hij onverwijld een afschrift van het schorsingsbesluit naar de Vlaamse regering.

- Met betrekking tot de inschrijvingen in de begroting wordt de toezichtsprocedure inzake gemeentelijke begrotingen geregeld in de artikelen 7 tot 13 van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling van het administratief toezicht op de Vlaamse gemeenten.
Ingevolge artikel 8 van het bovengenoemde decreet is de bestendige deputatie bevoegd voor de begrotingsinschrijvingen.
Ingevolge artikel 9 kan de gouverneur eventueel, op verzoek van de Vlaamse regering,

beroep instellen bij de Vlaamse regering tegen het besluit van de deputatie inzake de begroting.

Tot op heden zijn er geen afschriften van schorsingsbesluiten naar de administratie Binnenlandse Aangelegenheden gestuurd.

Uit een telefonische rondvraag van mijn administratie blijkt evenwel dat de inschrijving correct is gebeurd (overboeking voor 100 %, na ontvangst in de gewone begroting, naar de buitengewone begroting).

Vraag nr. 141 van 7 mei 1997 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

SIF+ -gemeenten – Beleidsplannen

SIF+ -gemeenten moesten in 1996 of een beleidsplan indienen of een aanvraag doen om hun financiële tegemoetkoming voor 1996 door te schuiven naar 1997. Ook de andere gemeenten moeten in 1997 een SIF-plan voorleggen.

1. Welke SIF+ -gemeenten hebben reeds een plan ingediend in 1996, in 1997 ? Werden deze plannen goedgekeurd ? Welke waren de meest voorkomende redenen om deze plannen niet goed te keuren ?

Welke SIF+ -gemeenten dienden tot nu toe nog geen plan in voor 1996, voor 1997 ?

2. Welke andere gemeenten dienden reeds een SIF-plan in voor 1997 ? Gaat het over VFIK-gemeenten ? Werden de plannen goedgekeurd ? Welke waren de meest voorkomende redenen om deze plannen niet goed te keuren ?

Antwoord

1. Volgende SIF+ -gemeenten hebben een ontwerp van beleidsplan (nog niet goedgekeurd door de OCMW-raad en gemeenteraad) of een beleidsplan (goedgekeurd door OCMW-raad en gemeenteraad) ingediend voor 1996.

Gemeente	Plan 1996	Goedgekeurd	Plan 1997
Aalst		ja	–
Antwerpen		ja	beleidsplan
Blankenberge		ja	–
Bredene		ja	–
Brugge	overdracht 1997		–
De Panne		ja	beleidsplan
Dendermonde		ja	–
Diest		ja	–
Eeklo		ja	–
Genk		ja	beleidsplan
Gent		ja	beleidsplan
Geraardsbergen		ja	beleidsplan
Ham	overdracht 1997		ontwerp
Kortrijk		ja	ontwerp
Leuven		ja	beleidsplan
Lier	geen Sif+ in 1996		–
Maasmechelen		ja	beleidsplan
Mechelen		ja	–
Menen	overdracht 1997		ontwerp
Nieuwpoort		ja	ontwerp
Oostende		ja	ontwerp
Ronse	overdracht 1997		beleidsplan
Spiere-Helkijn	overdracht 1997		ontwerp
Tienen	overdracht 1997		ontwerp
Tongeren	overdracht 1997		ontwerp
Turnhout		ja	beleidsplan
Vilvoorde	overdracht 1997		ontwerp
Wetteren	geen Sif+ in 1996		ontwerp
Willebroek		ja	–
Zelzate		ja	–

Van 20 Sif+ -gemeenten werd hun eerste plan en convenant goedgekeurd. 8 Sif+ -gemeenten hebben hun trekkingsrecht 1996 naar 1997 overgedragen.

Zestien beleidsplannen zijn integraal goedgekeurd. Het beleidsplan van 4 gemeenten is gedeeltelijk goedgekeurd om redenen als onvol-

ledige informatie bij de administratie, de niet-uitgeklearde politieke discussie over SIF-beleid versus regulier beleid en hoe eventuele dubbele financiering uitsluiten.

2. Volgende gemeenten (zogenaamde waarborggemeenten) dienden een ontwerp van beleidsplan of een beleidsplan in voor 1997 :

Gemeente	Ingediend voor 1997	Gemeente	Ingediend voor 1997
Aalter	ontwerp van beleidsplan	Kaprijke	ontwerp van beleidsplan
Alken	beleidsplan	Kinrooi	ontwerp van beleidsplan
Arendonk	ontwerp van beleidsplan	Knokke-Heist	beleidsplan
Asse	beleidsplan	Koksijde	ontwerp van beleidsplan
Assenede	ontwerp van beleidsplan	Kortenaken	ontwerp van beleidsplan
Beernem	beleidsplan	Kortesseem	ontwerp van beleidsplan
Beringen (ex-VFIK)	beleidsplan	Kuurne	ontwerp van beleidsplan
Bertem	ontwerp van beleidsplan	Landen	ontwerp van beleidsplan
Bierbeek	beleidsplan	Langemark-Poelkapelle	ontwerp van beleidsplan
Bocholt	ontwerp van beleidsplan	Ledegem	ontwerp van beleidsplan
Boom	beleidsplan	Lendelede	beleidsplan
Borgloon	ontwerp van beleidsplan	Leopoldsburg	ontwerp van beleidsplan
Bornem	beleidsplan	Lichtervelde	ontwerp van beleidsplan
Borsbeek	beleidsplan	Lint	beleidsplan
Brasschaat	beleidsplan	Lokeren (ex-VFIK)	ontwerp van beleidsplan
Brecht	ontwerp van beleidsplan	Lubbeek	ontwerp van beleidsplan
Bree	ontwerp van beleidsplan	Maaseik	ontwerp van beleidsplan
Buggenhout	ontwerp van beleidsplan	Maldegem	ontwerp van beleidsplan
De Pinte	ontwerp van beleidsplan	Meise	beleidsplan
Destelbergen	ontwerp van beleidsplan	Merelbeke	beleidsplan
Diksmuide	ontwerp van beleidsplan	Middelkerke	ontwerp van beleidsplan
Dilbeek	beleidsplan	Moerbeke	ontwerp van beleidsplan
Gistel	ontwerp van beleidsplan	Mol	ontwerp van beleidsplan
Halen	ontwerp van beleidsplan	Mortsel	beleidsplan
Halle	ontwerp van beleidsplan	Neerpelt	beleidsplan
Hamme	ontwerp van beleidsplan	Nevele	beleidsplan
Harelbeke	beleidsplan	Niel	ontwerp van beleidsplan
Hasselt (ex-VFIK)	ontwerp van beleidsplan	Ninove	beleidsplan
Heers	ontwerp van beleidsplan	Oostkamp	beleidsplan
Hemiksem	ontwerp van beleidsplan	Opwijk	ontwerp van beleidsplan
Herent	ontwerp van beleidsplan	Oud-Turnhout	ontwerp van beleidsplan
Herne	ontwerp van beleidsplan	Overijse	ontwerp van beleidsplan
Hoeilaart	beleidsplan	Overpelt	ontwerp van beleidsplan
Holsbeek	beleidsplan	Puurs	ontwerp van beleidsplan
Hooglede	ontwerp van beleidsplan	Ranst	ontwerp van beleidsplan
Houthalen-Helchteren (ex-VFIK)	beleidsplan	Ravels	ontwerp van beleidsplan
Hove	ontwerp van beleidsplan	Riemst	beleidsplan
Ichtegem	ontwerp van beleidsplan	Rumst	ontwerp van beleidsplan
Izegem	beleidsplan	Schelle	ontwerp van beleidsplan
Jabbeke	beleidsplan	Scherpenheuvel-Zichem	beleidsplan
Kalmthout	beleidsplan	Schoten	beleidsplan
Kampenhout	beleidsplan	Sint-Genesius-Rode	ontwerp van beleidsplan
Kapelle-op-den-Bos	ontwerp van beleidsplan	Sint-Gillis-Waas	beleidsplan
Kapellen	ontwerp van beleidsplan		

Gemeente	Ingediend voor 1997
Sint-Niklaas (ex-VFIK)	ontwerp van beleidsplan
Sint-Pieters-Leeuw	beleidsplan
Stabroek	beleidsplan
Steenokkerzeel	beleidsplan
Tessenderlo	ontwerp van beleidsplan
Tielt-Winge	ontwerp van beleidsplan
Torhout	beleidsplan
Veurne	ontwerp van beleidsplan
Waregem	beleidsplan
Wervik	ontwerp van beleidsplan
Westerlo	ontwerp van beleidsplan
Wijnegem	beleidsplan
Wommelgem	ontwerp van beleidsplan
Wuustwezel	beleidsplan
Zaventem	beleidsplan
Zele	beleidsplan
Zoersel	ontwerp van beleidsplan
Zonhoven	ontwerp van beleidsplan
Zoutleeuw	beleidsplan
Zuienkerke	beleidsplan
Zwijndrecht	ontwerp van beleidsplan

Er werden nog geen beleidsplannen 1997 van waarborggemeenten voorgelegd aan de bevoegde ministers.

Beide lijsten geven de stand van zaken weer op 20 mei 1997.

Vraag nr. 145
van 14 mei 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Steunprogramma's – Tongeren

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 198
van 14 mei 1997
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1525

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 173
van 15 april 1997
van mevrouw YOLANDE AVONTROODT

Multidisciplinaire teams gehandicaptensector – Reorganisatie

Vorig jaar kondigde de minister de afschaffing van een aantal multidisciplinaire teams aan. Bedoeling was dat de multidisciplinaire teams onder meer voldoende aanvragen per jaar zouden verwerken, om op die manier een echte expertise te verwerven.

1. Werden er reeds multidisciplinaire teams afgeschaft ?
2. Welke multidisciplinaire teams zijn afgeschaft ?

Antwoord

1. In 1995 vond in het Vlaams Fonds de voorbereiding plaats van de verlenging van de erkenningen van de multidisciplinaire teams die zich aandiende in het voorjaar 1996. In het kader van deze voorbereiding werd onder meer een **enquête** ingesteld bij de teams zelf, die vooral peilde naar de specifieke deskundigheid van ieder team inzake leeftijdscategorieën, handicaps en zorgvragen. Daarnaast gingen de vragen vooral over samenwerking, doorverwijzing of uitwisseling tussen het team en andere teams of instanties en over eventuele wachtlijsten.

Daarnaast was er een eerste aanzet tot een **kwalitatieve benadering** van de ingediende verslagen, waaruit bleek dat de meeste verslagen van een behoorlijke kwaliteit waren. Een beperkt aantal teams scoorde minder goed, en met deze

teams zijn contacten belegd om de geconstateerde problemen te verhelpen, met gunstig gevolg. Wat de kwaliteitsanalyse betreft, waren er evenwel nog geen sluitende conclusies. Wél werd de intentie geformuleerd – en daar wordt momenteel werk van gemaakt in het Vlaams Fonds – om na te gaan hoe een kwaliteitscontrole meer systematisch zou kunnen plaatsvinden, en welke criteria, instrumenten en methodieken daartoe moeten worden aangewend.

Ten slotte vond een studie plaats van de **participatie** van de diverse teams, op basis van gegevens over het aantal verslagen dat ieder team op jaarbasis opstelt. Deze benadering leidde tot een aantal opvallende vaststellingen over de zeer ongelijke kwantitatieve inbreng van de teams. Het gros van de verslagen (bijna 97 %) werd ingediend door slechts 55 % van de teams. *Teams met een lage participatiegraad (minder dan vijf verslagen op jaarbasis) maakten dus bijna de helft uit van de door het Vlaams Fonds erkende teams, terwijl zij slechts 3 % van het aantal verslagen afleverden.*

De algemene beleidslijn die in 1996 door de raad van bestuur van het Vlaams Fonds werd aangehouden inzake de verlenging van de erkenningen van multidisciplinaire teams was dan ook het aantal erkende teams gevoelig te reduceren, aangezien vele teams niet of nauwelijks bleken deel te nemen aan de inschrijvingsprocedure.

De belangrijkste zorg bij deze beleids optie was de cliënt niet te blijven confronteren met een misleidend uitgebreide lijst van multidisciplinaire teams, waarvan er vele slechts sporadisch een dossier samenstellen, en waardoor hij veel vaker dan nodig werd doorverwezen naar een andere dienst. De globale optie voor een selectie op basis van participatie hield dus geen beoordeling in van de kwaliteit van het werk van de laag participerende teams (de kwaliteit binnen deze groep kon trouwens moeilijk worden beoordeeld aangezien er nagenoeg geen verslagen waren). Wél ging men ervan uit dat een bepaalde minimale participatiegraad in principe de kansen verhoogt van een grotere vertrouwdheid met de werking van het Vlaams Fonds en een betere opvolging van de soms snel evoluerende wetgeving en richtlijnen. Ook hield men rekening met de intentie om naar de toekomst toe het multidisciplinair team, als één van de belangrijkste actoren binnen de inschrijvingsprocedure, meer te gaan responsabiliseren en nauwer te betrekken bij de communicatie tus-

sen cliënt, administratie en provinciale evaluatiecommissie.

De onderzoeksgegevens waarover de weinig participerende instanties beschikken kunnen, indien erom wordt gevraagd, worden overgemaakt aan erkende teams. De niet meer erkende instanties kunnen uiteraard een rol als verwijzer en begeleider blijven waarnemen.

- Uiteindelijk werd in 1996 geen verlenging gegeven aan de erkenning als multidisciplinair team van 105 PMS-centra gewoon onderwijs, 38 revalidatiecentra, 22 diensten geestelijke gezondheidszorg en 2 centra voor maatschappelijk werk. De VDAB ging op eigen initiatief over tot een concentratie van de erkenningen bij 5 (voorheen 18) subregionale tewerkstellingsdiensten. Een volledig overzicht van de niet meer erkende teams is toegevoegd als **bijlage**.

Van de volgende types multidisciplinaire teams zijn alle erkenningen verlengd : PMS-centra buitengewoon onderwijs, centra voor gespecialiseerde voorlichting bij beroepskeuze, centra ontwikkelingsstoornissen, observatiecentra, observatiecentra bijzondere jeugdzorg. Alle erkenningen, waarvan hierna een overzicht per type, lopen nu tot 31 december 1998. Tegen dat tijdstip zal het Vlaams Fonds de erkenning van de multidisciplinaire teams globaal herevalueren, onder meer rekening houdend met kwalitatieve beoordelingscriteria.

	Aantal momenteel erkende multidisciplinaire teams
1. PMS buitengewoon onderwijs	26
2. PMS gewoon onderwijs	49
3. Revalidatiecentra	66
4. Centra maatschappelijk werk	41
5. Observatie- en behandelingscentra	7
6. Centra gespecialiseerde voorlichting bij beroepskeuze	17
7. Diensten geestelijke gezondheidszorg	17
8. Centra ontwikkelingsstoornissen	3
9. Observatiecentra bijzondere jeugdzorg	3
10. Subregionale tewerkstellingsdiensten	5
Totaal	234

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 174
van 15 april 1997
van mevrouw YOLANDE AVONTROODT**

Intramurale revalidatiecentra – Onderhoudstoelagen

Bij besluit van 19 december 1996 werd het besluit tot schrapping van de onderhoudstoelagen voor extramurale revalidatiecentra opgeheven. Hiermee werd een einde gesteld aan de onzekere toestand van de extramurale revalidatiecentra waarbij de federale en Vlaamse minister elkaar de rekening bleven toeschuiven.

Het probleem voor de intramurale revalidatiecentra is nog niet opgelost. Deze centra, die instaan voor de intensieve revalidatie van verkeersslachtoffers, hersentrauma's en cerebrovasculaire accidenten, blijven in de kou staan ofschoon zij vanuit het Riziv geen vergoeding voor deze kosten ontvangen.

Wel slaagde de regering erin om bij besluit van 17 december 1996 deze centra extra administratieve taken op te leggen. Van hen wordt verwacht dat ze opleiding en bijscholing organiseren en een jaarverslag opmaken. Waarom deze centra deze administratieve taken opleggen wanneer zij geen beroep kunnen doen op onderhoudstoelagen?

1. Zijn er tussen de federale minister van Sociale Zaken en de Vlaamse minister van Welzijn gesprekken lopende over de betaling van het onderhoudsgeld?
2. Zijn er gesprekken lopende met de Waalse minister bevoegd voor Welzijn over dit onderwerp? En zo ja, is hij bereid om ook vanuit Wallonië de vraag naar financiering te stellen aan de minister van Sociale Zaken?
3. Heeft de minister een idee van de impact van het niet uitbetalen van deze onderhoudstoelagen op de werking van de intramurale revalidatiecentra?

Antwoord

Vooraleer op de eigenlijke vragen te antwoorden, wens ik erop te wijzen dat de zogenaamde intra-

murale centra niet enkel centra voor posttraumatische patiënten zijn. Met intramurale centra worden overigens centra bedoeld die in het ziekenhuis geïntegreerd zijn.

Het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap erkent volgende types van intramurale centra :

- "algemene" centra (in praktijk centra voor locomotorische revalidatie) : 34 centra ;
- centra voor spraak- en gehoorstoorden : 5 centra ;
- psychiatrische ziekenhuizen, volwassenen : 31 centra ;
- psychiatrische ziekenhuizen, kinderen en volwassenen : 2 centra ;
- centra voor hartlijders : 7 centra ;
- centra voor visueel gehandicapten : 1 centrum.

Sedert 1 januari 1997 is inderdaad een nieuwe erkenningsreglementering van kracht bij besluit van de Vlaamse regering van 17 december 1996. Dit besluit bevat weinig erkenningscentra ; het gaat veeleer om een vereenvoudiging en actualisering van de vroegere erkenningsbesluiten. De verplichting tot organiseren van opleiding en bijscholing van het revalidatiepersoneel is zeker geen nieuw erkenningscriterium ; het bestaat reeds sedert 1964 en ligt als kwaliteitscriterium zonder meer voor de hand. De verplichting tot het opmaken van een jaarverslag is enkel nieuw voor de "algemene" centra en de centra voor spraak- en gehoorstoorden. Met dit verslag wordt veeleer een inhoudelijk dan een administratief verslag beoogd. Specifieke toelagen voor deze activiteiten zijn inderdaad momenteel niet gepland.

Wat het antwoord op de specifieke vragen betreft.

1. Tussen de (federale) minister van Sociale Zaken en mijzelf zijn geen gesprekken lopende wat de onderhoudstoelagen voor intramurale centra betreft.

In tegenstelling tot wat het geval is voor extramurale centra, houdt het Riziv bij de tenlasteneming van revalidatiekosten in ziekenhuizen geen rekening met het al dan niet uitkeren van onderhoudstoelagen door de Vlaamse overheid. De afschaffing van de onderhoudstoelagen voor intramurale centra had te maken met het zo zorgvuldig en doelmatig mogelijk besteden door het Vlaams Fonds van de beschikbare middelen, ten bate van de eigenlijke gehandicaptenzorg. Voor deze aan een ziekenhuis gebonden eenheden werd gedacht aan een integratie in erken-

ning en subsidiëring van de ziekenhuizen waar deze centra bijhoren, zodanig dat de onderhoudstoelagen overbodig zouden worden.

Momenteel wordt onderzocht of een gehele of gedeeltelijke overdracht van bevoegdheden van het Vlaams Fonds naar het departement Gezondheidsbeleid de problematiek van de erkenning en subsidiëring van de intramurale centra niet zou vereenvoudigen. Het noodzakelijk interdepartementeel overleg wordt voorbereid.

2. Er zijn geen gesprekken lopende met de Waalse minister bevoegd voor Welzijn.

De situatie voor de Waalse centra is overigens volkomen gelijkaardig met die van de Vlaamse centra. Bij besluit van de Waalse regering van 30 mei 1996 werden de toelagen voor het onderhoud afgeschaft voor de intramurale centra. De verdere intenties van mijn Waalse collega in dit verband zijn mij niet bekend.

3. De financiële impact was ten tijde van de afschaffing voor intramurale centra 110 miljoen per jaar, waarvan 73 miljoen voor psychiatrische ziekenhuizen, 24 miljoen voor locomotorische centra, 8 miljoen voor centra voor hartlijders, 3,5 miljoen voor centra voor spraak- en gehoorstoorden en 381.000 frank voor een centrum voor slechtzienden.

De precieze impact van de afschaffing op de werking van deze centra is moeilijk vast te stellen. Niet alleen is de impact op het totaal budget van de ziekenhuizen, waar deze centra deel van uitmaken, zeer beperkt; de onderhoudstoelagen kunnen bovendien niet los gezien worden van Riziv-revalidatieovereenkomsten (in algemene ziekenhuizen), ligdagprijsbepaling (in algemene en psychiatrische ziekenhuizen), bijzondere nomenclatuur (in cardiale centra) en de globale subsidiëring voor investeringen in ziekenhuizen.

Vraag nr. 176
van 17 april 1997
van de heer JOHAN DE ROO

Strategisch plan gewest Gent – Investerings voor musea

Ik verneem dat er in het kader van het strategisch plan voor het gewest Gent investeringen zijn

gepland voor het Museum van Hedendaagse Kunst en het Museum voor Schone Kunsten in Gent.

1. Om welke investeringen gaat het ?
2. Kan de minister ook bondig de beleidsvisie en het uitgestippelde beleid met betrekking tot deze musea aangeven ?

Antwoord

Door de Vlaamse regering werd een bedrag van 35 miljoen frank uitgetrokken als bijdrage in de kosten van de aanpassingswerken aan het voormalige casinogebouw, de nieuwe vestigingsplaats van het Museum van Hedendaagse Kunst. De uitbetaling van deze bijdrage, in de vorm van een subsidie aan de Vereniging voor het Museum van Hedendaagse Kunst in Gent, gebeurt naar rato van de vordering van de werken. In de begroting 1997 van de Vlaamse Gemeenschap werd daartoe in een ordonnanceringkrediet van 15 miljoen frank voorzien.

Het belang van dit museum, historisch zowel als toekomstig, binnen het veld van de hedendaagse beeldende kunsten in Vlaanderen is onmiskenbaar.

Voor het Museum voor Schone Kunsten in Gent werden geen aparte investeringskredieten gepland. Wel kan het museum aanspraak maken op een restauratiepremie in het kader van de infrastructurele subsidiëring van beschermde monumenten. Het museum werd immers onlangs door mij beschermd als monument.

Verder ontvangen beide musea werkings- en projectsubsidies, gebaseerd op het koninklijk besluit van 22 april 1958 betreffende toelagen aan de niet-rijksmusea.

Het nieuwe museumdecreet biedt deze musea weldra ook nieuwe kansen om op een hoog niveau een verantwoordelijke taak uit te oefenen binnen het museumlandschap.

Vraag nr. 178
van 30 april 1997
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

Geschreven cultureel patrimonium – Bewaarprocedures

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 145
van 30 april 1997
van de heer Dominiek Lootens-Stael
Blz. 1515

Gecoördineerd antwoord

De instanties die te maken hebben met papierconservering zijn, naast de universiteiten, een aantal federale instellingen, zoals onder meer de Koninklijke Bibliotheek en het Algemeen Rijksarchief.

"Structureel" behoort het probleem van de bewaarprocédés van het geschreven cultureel patrimonium dus niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap

Papierconservering zou wel een Vlaamse aangelegenheid kunnen worden als er gestalte wordt gegeven aan een Vlaams wettelijk depot of een Vlaams archief. Tot op heden zijn er hiertoe echter nog geen concrete stappen ondernomen.

Vraag nr. 180
van 30 april 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

ADL-assistenten voor gehandicapten – Familieleden

Ten behoeve van gehandicapten die hulp nodig hebben bij activiteiten van het dagelijks leven werd door de Vlaamse regering een experiment van tewerkstelling in het gezin opgezet onder het letterwoord ADL (activiteiten dagelijks leven). Vijftien gehandicapten kunnen een ADL-assistent kiezen, maar familieleden tot in de derde graad of samenwonenden komen niet in aanmerking.

Toch lijken zij mij de meest voor de hand liggende personen.

Waarom worden zij uitgesloten ?

Antwoord

Het advies ter voorbereiding van het experiment persoonlijk assistentiebudget (PAB) en uitgewerkt door een wetenschappelijke stuurgroep, verdedigt de stellingname om de (directe) familie niet als persoonlijkezorger of assistent te vergoeden. Als motivatie haalt men aan dat informele zorgers niet zozeer geïnteresseerd blijken te zijn in vergoedingen en inkomen, maar wel in ondersteuning en

erkenning. Men verwacht dat personen met een eigen budget de zware laste zullen kunnen verschuiven naar nieuwe zorgers, en zo de mantelzorg in de thuissituatie blijvend mogelijk maken. De kwalitatieve zorg, onder meer het sociale contact en de emotionele steun, zullen daardoor meer kansen krijgen. Volwassen personen met een handicap zullen te strakke afhankelijkheden vermijden en daardoor kansen op emancipatie verwerven.

Tijdens de hoorzitting, met de bedoeling de bemerkingen bij dit advies vanuit de gehandicaptensector te inventariseren, werden weinig opmerkingen geformuleerd wat deze stellingname betreft.

In de voorbereidende nota, bekrachtigd door de raad van bestuur van het Vlaams Fonds, worden nog bijkomende argumenten aangehaald : de problemen die zouden rijzen voor het bewaken van de werkgever-werknemerrelatie en inzake de controle op de besteding ; de experimentele opzet.

In de concrete uitwerking van het kaderbesluit van 18 maart 1997 inzake het experiment PAB houdt het Vlaams Fonds zich aan de invulling goedgekeurd door de raad van bestuur van 24 september 1996. Als concrete modaliteit werd gesteld dat de vergoede ADL-assistentie niet door familieleden tot en met de derde graad mag worden verleend.

Om de discriminatie met gehuwde partners te vermijden, en gelet op het evoluerende statuut van samenwonenden, wordt de uitsluiting ook gesteld voor ADL-assistentie verleend door samenwonenden. Ook in het advies van de Inspectie van Financiën inzake het ontwerpbesluit werd hierop gewezen.

Vraag nr. 181
van 7 mei 1997
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Erkende en niet-erkende rusthuizen – Gevolgen voor verpleegkundigen

Artikel 34, 12° van de ZIV-wet (ziekte- en invaliditeitsverzekering) gecoördineerd op 14 juli 1994 bepaalt dat alleen verstrekkingen die worden verleend in rustoorden die erkend zijn of instellingen die, zonder als rustoord erkend te zijn, een gemeenschappelijke woonplaats of verblijfplaats van bejaarden uitmaken, worden terugbetaald door de ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Voor verpleegkundigen biedt deze bepaling nogal wat problemen omdat zij moeilijk te weten komen

of een instelling erkend is of niet. De Vlaamse regering heeft in de afgelopen jaren een pleidooi gehouden voor een naadloze zorg voor bejaarden, voor zorg op maat waardoor bejaarden terechtkunnen in een bejaardenvoorziening die past bij hun zorgbehoeften. Federale maatregelen zoals daarnet omschreven, hebben heel wat praktische gevolgen voor de verpleegkundigen en verpleegden in de niet-erkende instellingen.

Naast de praktische overweging rijst de fundamentele vraag of deze discriminatie in terugbetaling kan op grond van de erkenning van een instelling. Zelfs in het verslag van het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Controle over het dienstjaar 1994 wordt voor deze problematiek als oplossing voorgesteld ofwel de bestaande discriminatie weg te werken, ofwel duidelijk mee te delen aan de zorgverleners en verzekeren of een instelling al dan niet erkend is. De verpleegkundigen moeten volgens het verslag op de hoogte worden gebracht.

1. Hoe staat de minister tegenover deze discriminatie van erkende en niet-erkende instellingen? Acht hij dit ingevoerde onderscheid terecht?
2. Verpleegkundigen verlenen vandaag zorgen aan bejaarden in een niet-erkende instelling en komen daarna tot de conclusie dat deze verstrekking niet wordt terugbetaald door het Riziv. Dit brengt natuurlijk in ernstige mate de financiële positie van de thuisverpleegkundigen in gevaar.

Acht de minister, voor een goed bejaardenbeleid en een goed gezondheidsbeleid, het niet wenselijk dat verpleegkundigen tenminste informatie kunnen krijgen over het al dan niet erkend zijn van een instelling? Heeft de minister daaromtrent reeds overleg gepleegd met zijn federale collega De Galan?

Antwoord

Vooreerst wens ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop te wijzen dat de wetgeving inzake de terugbetaling van verpleegkundige prestaties een federale materie is (ZIV-wet gecoördineerd op 14 juli 1994).

Indien de Vlaamse volksvertegenwoordiger mijn mening vraagt over de discriminatie die het Riziv heeft ingebouwd ten aanzien van de terugbetaling van verpleegkundige prestaties die in een niet-erkend rusthuis worden geleverd, dan kan ik hierop antwoorden dat ik dit onderscheid terecht vind.

In een rusthuis worden, zoals bekend, de zorgkosten gefinancierd via forfaits, de zogenaamde ROB-forfaits, en dit volgens de graad van zorgbehoevendheid van de bewoner (KATZ-schaal). Het ontvangen van ROB-forfaits is gerelateerd aan enerzijds de erkenning van de voorziening als rusthuis, anderzijds aan het in dienst hebben van een minimumaantal personeelsleden (volgens de zorgcategorie), waaronder verpleegkundigen.

Zowel de erkenning van het rusthuis als het hebben van een minimumaantal personeelsleden in dienstverband, inclusief verpleegkundigen, garanderen de bewoners van het rusthuis een minimale zorgkwaliteit. Verpleegkundige handelingen in een rusthuis kunnen immers enkel worden gesteld door een verpleegkundige in dienstverband.

De federale maatregel is dan ook te beschouwen als een soort stok achter de deur voor de niet-erkende rusthuizen.

Door een financiële discriminatie in te bouwen voor de terugbetaling van de geleverde verpleegkundige prestaties, dwingt zij deze voorzieningen enigszins om zich toch te conformeren aan de reglementering terzake, zodat een minimale kwaliteit wordt gewaarborgd.

In deze zin kan ik, als minister bevoegd voor de aflevering van erkenningen van de ouderenvoorzieningen, met deze maatregel van de federale overheid enkel instemmen.

Ik wil de vraagstelling van de Vlaamse volksvertegenwoordiger ook verruimen naar de serviceflatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening. Ook hier zal het Riziv de uitbetaling van de prestaties staken of zelfs terugvorderen indien blijkt dat de voorziening niet over een erkenning vanwege de Vlaamse Gemeenschap beschikt, maar toch huisvesting biedt en diensten en zorgen aanbiedt aan ouderen. Een illegaal serviceflatgebouw of woningcomplex met dienstverlening wordt door het Riziv beschouwd als een illegaal rusthuis.

Verder ben ik eveneens van mening dat het tot de plicht behoort van de directie of het bestuur van een niet-erkend rusthuis of serviceflatgebouw om verpleegkundigen werkzaam in deze voorziening vanuit een dienst voor thuisverpleging of onder een zelfstandig statuut, in te lichten van het feit dat het niet-erkend is, alsook hen te wijzen op de gevolgen ervan wat de terugbetaling van verstrekkingen betreft.

Ten slotte kunnen de verpleegkundigen zelf ook hun verantwoordelijkheid opnemen en stappen

ondernemen om zich op de hoogte te stellen van de erkenningstoestand van een ouderenvoorziening.

Zij kunnen hiertoe, bij twijfel, bij de verantwoordelijke van de voorziening het erkenningsbesluit opvragen. Alle erkenningen en schorsingen, weigeringen of intrekkingen ervan worden ook gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Het Riziv wordt door de administratie op de hoogte gesteld van elke erkenning, schorsing, weigering of intrekking van de erkenning evenals van de sluiting. Informatie over de erkenningstoestand van een rusthuis kan ook worden verkregen bij de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn, afdeling Welzijnzorg, team Ouderenvoorzieningen. Er is een repertorium te verkrijgen waarin alle erkende voorzieningen in Vlaanderen staan vermeld.

Voor echte actuele informatie kan ook worden gebeld naar de Rusthuis Info-foon (tel. 078/15.25.25), elke werkdag in de voormiddag bereikbaar. Dit is het communicatiemiddel bij uitstap tussen de Vlaamse overheid en alle actoren in het werkveld van de ouderenzorg.

Over de probleemstelling heb ik nog geen overleg gepleegd met mijn federale collega De Galan. Zoals bekend, is de financiering van de zorgkosten in de rusthuizen een federale bevoegdheid.

**Vraag nr. 183
van 7 mei 1997
van de heer MANDUSVERLINDEN**

OCMW-begroting – Voorlegging

Men signaleert mij een discussie omtrent het tijdstip van het onderwerpen van de OCMW-begroting aan de goedkeuring van de gemeenteraad.

Volgens de betrokken OCMW-voorzitter dient dit te gebeuren vóór 15 september van het begrotingsjaar. Met andere woorden, de begroting 1997 moet worden voorgelegd vóór 15 september 1997. Volgens die voorzitter heeft het weinig zin een begroting 4 maanden vooraf op te stellen, onder meer omdat de begroting rekening moet houden met het financieel verslag van het lopende jaar.

Volgens een lid van de gemeenteraad is dit fout. De begroting 1997 dient te worden voorgelegd vóór 15 september 1996. Volgens dat lid kan men moeilijk een begroting laten goedkeuren die slaat op uitgaven die reeds gedurende 8 maanden werden gedaan. Dat herleidt immers de begrotingsbe-

spreking tot een simpel acteren van gedane maar nog niet goedgekeurde uitgaven.

Is een nadere precisering niet aangewezen? Wat is de reden voor de datum van 15 september?

De feitelijke toestand is verder zo dat de meeste OCMW-begrotingen ter bespreking worden voorgelegd in december-januari. Is die feitelijke toestand niet de meest logische, omdat ze enerzijds het OCMW de kans geeft een vrij realistische begroting in te dienen voor het komende jaar, en omdat ze anderzijds de gemeenteraad de kans geeft het OCMW-beleid op basis van de ingediende begroting en de algemene beleidsnota bij te sturen?

Antwoord

De OCMW-begroting wordt vóór 15 september van het jaar dat aan het dienstjaar voorafgaat, onderworpen aan de goedkeuring van de gemeenteraad (artikel 88, § 1 van de OCMW-wet). Voor de begroting 1997 is dat dus 15 september 1996.

De gemeenteraad vergadert ieder jaar op de eerste maandag van oktober om te beraadslagen en te besluiten over de gemeentebegroting voor het volgende dienstjaar (artikel 241 van de Nieuwe Gemeentewet). Vermits het OCMW-tekort door de gemeente wordt gedragen en de betrokken dotatie in de uitgaven van de gemeentebegroting moet worden ingeschreven (artikel 106 van de OCMW-wet), dient de OCMW-begroting vóór de gemeentebegroting vastgesteld. Vandaar de datum 15 september.

Het bestaan van een voorafgaand overleg tussen gemeente en OCMW (artikel 26bis, § 1 van de OCMW-wet) en de informatietechnologie, bieden de mogelijkheid om de procedure later in het jaar te situeren. Een wettelijke regeling in die zin wordt bemoeilijkt door de huidige institutionele situatie, waarin de organieke wetgeving op de gemeenten een federale materie is en die op de OCMW's tot de bevoegdheid van de gemeenschappen behoort.

**Vraag nr. 186
van 12 mei 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Advertentiecampagne etnische minderheden – Kostprijs

Kan de minister mij de kostprijs meedelen van de advertentiecampaagne "Wordt het niet stilaan tijd dat we meer met elkaar gaan praten?"

Antwoord

De kostprijs van de advertentiecampaagne "Wordt het niet stilaan tijd dat we meer met elkaar gaan praten?", die werd gerealiseerd in het kader van het Protocol Steun aan de Geschreven Pers, bedraagt 522.197 frank, BTW inbegrepen.

Vraag nr. 193
van 21 mei 1997
van de heer MARC OLIVIER

Benjispringen – Veiligheidsnormen

Naar aanleiding van een interpellatie in de Kamer van Volksvertegenwoordigers bleek het tekort aan veiligheidsnormen inzake benjispringen (interpellatie van volksvertegenwoordiger Richard Fournaux tot minister van Binnenlandse Zaken Johan Vande Lanotte, Commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt van 22 april 1997).

In de huidige situatie zijn het de burgemeesters die een vergunning afleveren voor dit soort sportevenementen of attracties. Wanneer zij dit toestaan, komt het voor dat bij een ongeval de burgemeesters zelf burgerlijk en strafrechtelijk aansprakelijk kunnen worden gesteld. Vaak wordt druk uitgeoefend op de burgemeesters om dit toch oogluikend toe te staan.

Bij gebrek aan een duidelijke normering hebben dergelijke manifestaties vaak plaats in bedenkelijke omstandigheden. Onze collega's in de Kamer verwijzen naar onze verantwoordelijkheid en bevoegdheid terzake (cf. Kamer van Volksvertegenwoordigers, Beknopt Verslag van de Openbare Commissievergadering C 317 van 22 april 1997, blz. 1 en 2).

1. Zijn er reeds contacten geweest met het federale parlement of de geïnterpelleerde minister Vande Lanotte om deze situatie te bespreken?
2. Wat is de bestaande regelgeving omtrent deze sportevenementen, hoe wordt de veiligheid van de deelnemer gewaarborgd?

3. Zijn er stappen ondernomen om de verantwoordelijkheid van de burgemeesters op dit vlak beter af te bakenen?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

ANNE VAN ASBROECK

VLAAMS MINISTER
VAN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN GELIJKE-KANSENBELEID

Vraag nr. 32
van 24 april 1997
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Wonen in Brussel – Stads- en verhuispremies

Volgens een bericht verschenen in De Standaard van 26 oktober 1996 heeft het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) in Brussel de regels vastgelegd voor een stads- en verhuispromie voor de ambtenaren die voor Nederlandstalige instellingen in Brussel werken.

Dezelfde krant vermeldde in een artikel van 12 december 1996 dat er nog geen enkele aanvraag binnen was gekomen op de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

1. Bevestigt de minister het bericht verschenen in De Standaard van 12 december 1996?
2. Zo ja, heeft de minister initiatieven genomen om het besluit van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie te promoten?
3. Zo nee, hoeveel aanvragen werden er ingediend?

Hoeveel werden gunstig beantwoord?

Welk bedrag werd er in totaal toegekend?

Antwoord

Het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie heeft op 24 oktober 1996 de modaliteiten vastgesteld voor de toekenning van een stads- en/of verhuispremie aan de statutaire en contractuele personeelsleden van de Vlaamse Gemeenschapscommissie die gedomicilieerd zijn binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Ook de personeelsleden van het onderwijzend personeel van de instellingen van de VGC en de DAC-personeelsleden (Derde Arbeidscircuit) waarvan de VGC projectpromotor is, komen in aanmerking voor het ontvangen van dergelijke premie. De DAC-personeelsleden van de VZW's waarmee de VGC een overeenkomst heeft (gemeenschapscentra, hoofdstedelijke openbare bibliotheek en Brusselse jeugdlokalen) afgesloten, komen eveneens in aanmerking voor deze premies.

In totaal hebben voor 1996 – 214 personen een stadspremie ontvangen. Er werd een bedrag van 3.262.989 frank toegekend.

Vier personen hebben een verhuispremie aangevraagd ; daarvan voldeden er drie aan de voorwaarden. Er werd 386.400 frank toegekend voor deze verhuispremies.

Bijgevolg werd er voor de stads- en verhuispremies samen een bedrag van 3.649.389 frank toegekend. In deze bedragen zijn alle kosten, zoals patronale bijdragen, inbegrepen.

Met kredieten van het begrotingsprogramma "Brusselse aangelegenheden" zal in het najaar 1997 een promotiecampagne in Vlaanderen worden gevoerd voor de promotie van het wonen in Brussel. Hierbij zal ruime bekendheid worden gegeven aan het onthaal- en huisvestingsbureau dat de VGC eerlang zal oprichten.

**Vraag nr. 33
van 24 april 1997
van de heer WILFRIED AERS**

Homobeleid – Comité van experts – Subsidies

Uit een krantenbericht verneem ik dat de minister hemel en aarde verzet om de homogemeenschap inspraak in haar beleid te geven. Na een lange reeks contacten met de diverse groeperingen op het terrein blijkt dat de homoverenigingen elkaar rauw lusten. Het kabinet van de minister verklaarde op 18 maart aan een krant dat, indien de homo-

verenigingen voor vrijdag 21 maart geen vertegenwoordigers zouden hebben gekozen, de minister een extra comité van experts zou aanstellen.

1. Is dit comité ondertussen aangesteld en hoe is de samenstelling ervan opgevat ?
2. Is de minister erin geslaagd de meer dan zestig groeperingen te overtuigen van het nut van deze experts ?
3. Wat ziet de minister als taak voor dit comité van experts ?
4. Welke homoverenigingen ontvingen in 1996 subsidies en hoeveel bedroegen deze subsidies ?

Antwoord

Momenteel is er nog geen gestructureerd orgaan samengesteld. Enkele van de organisaties hebben hun vertegenwoordigers aangewezen binnen de vooropgestelde termijn. Op dit ogenblik wordt onderzocht welke vorm en samenstelling het bedoelde overlegorgaan dient aan te nemen, opdat de homo- en lesbiënebeweging als volwaardige gesprekspartner voor de overheid kan optreden. Dit is nog niet afgerond.

Vlaanderen telt zeer weinig experts in deze problematiek. Hun expertise, zo is gebleken uit de talrijke contacten, wordt door geen enkele van de organisaties in twijfel getrokken.

Er is nog weinig bekend over noden en behoeften van homo's en lesbiënes. Deze groep is volkomen nieuw als doelgroep van een beleid. Zo heeft reeds dit jaar de Interdepartementale Commissie Gelijke Kansen ter voorbereiding van haar eerste beleids- en actieplan drie deskundigen terzake uitgenodigd. Bedoeling is om dergelijk overleg gestructureerder te laten plaatsvinden. Door het betrekken van experts zal de overheid een genuanceerd en nauwkeurig inzicht verkrijgen omtrent de noden en behoeften van homo's en lesbiënes, om die vervolgens te verwerken in haar beleid.

Wat subsidies betreft, kan ik enkel medelen dat vanuit de bevoegdheid Gelijke Kansen er geen homo- of lesbiëneverenigingen alsdusdanig worden gesubsidieerd. Voor het subsidiëren van homo- of lesbiëneverenigingen verwijs ik naar mijn collega Luc Martens, Vlaams minister bevoegd voor Welzijn.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn**THEO KELCHTERMANS**

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 222
van 26 maart 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Beschermde landschappen – Vlaamse Rand

Kan de minister mij een overzicht verstrekken van de landschappen die totnogtoe werden beschermd binnen een straal van 20 km rondom de Brusselse agglomeratie ?

Zijn er op dit ogenblik nog beschermingsdossiers hangende ?

Antwoord

Als **bijlage** gaat een overzicht per gemeente van de beschermde landschappen binnen een straal van 20 km rondom de Brusselse agglomeratie.

Er zijn op dit ogenblik geen beschermingsdossiers voor dit gebied hangende.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 227
van 26 maart 1997
van de heer MICHEL DOOMST

Milieureglementering – Lacunes – Rationalisering

De huidige milieureglementering wordt als onvoldoende ervaren door de Vlaamse sociale partners. Zij menen dat de bestaande milieuwetgeving niet voldoet aan de elementaire beginselen van behoorlijke regelgeving.

Op dit ogenblik wordt de milieuwetgeving herschreven. Het gaat om een omvangrijk werk dat door de commissie-Bocken wordt voorbereid. Het werk van de expertencommissie wordt door Vlaamse werkgevers en vakbonden als positief ervaren. Toch worden vraagtekens gezet bij de omzetting van die voorstellen in concrete regels door de Vlaamse regering.

Als voorbeeld wordt het afvalstoffendecreet van 1994 aangehaald, dat nog steeds niet in een aantal uitvoeringsbesluiten is gegoten. Ook de samenhang tussen het milieubeleid en andere rechtsdomeinen is soms nog ver te zoeken.

1. Welke lacunes in de milieuwetgeving moeten op korte termijn worden opgevuld ?
2. In hoeverre zijn er maatregelen genomen om tot een rationele uitbouw van de milieureglementering te komen en zodoende te vermijden dat overreglementering nadelige effecten sorteert ?

Antwoord

Op 9 mei 1996 besliste de Vlaamse regering tot de oprichting van een Commissie Evaluatie Milieu-uitvoeringsreglementering (CEM) die elementen aanbrengt voor een meer rationele uitbouw van de milieuwetgeving zonder overreglementering.

Overeenkomstig deze beslissing heeft de commissie als concrete opdracht :

- het maken van een kosten-batenanalyse van de milieunormen en de milieureglementering ;
- het onderzoeken of een herregulering door opheffing of aanpassing van bepaalde technische milieunormen nodig is.

Deze commissie doet onderzoek in de volgende domeinen :

- de Vlarem-indelingslijst ;
- de milieuvergunningsprocedure ;
- de verbods- en afstandsregels opgenomen in titel II van het Vlarem ;
- de normering inzake voorkoming en beperking van risico's voor zware ongevallen ;
- de bodemsaneringsnormen ;
- de criteria voor de bepaling van de ernstige bedreiging van een bodemverontreiniging als bedoeld in artikel 30 van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering ;
- de bestaande MER-reglementering ;

- de milieukwaliteitsdoelstellingen vastgesteld door titel II van het Vlarem ;
- de algemene en sectorale milieunormering vastgesteld door titel II van het Vlarem.

Voor elk deel van de milieu-uitvoeringsbesluiten dat aan een evaluatie wordt onderworpen, informeert de CEM mij over de verschillende fasen van het onderzoek. Na afloop van het onderzoek zal de commissie dan een voorstel formuleren voor de nodige wijzigingen van de milieureglementering.

Vraag nr. 231
van 27 maart 1997
van de heer JOHAN MALCORPS

Lichthinderreglementering – Metropolis Antwerpen

Volgens een omzendbrief die vorig jaar naar de gemeenten werd gestuurd, is het gebruik van "sky-tracers" verboden op basis van artikel 4.6.0.2 van Vlarem IIbis over het gebruik van lichtbronnen in open lucht.

Het cinemacomplex Metropolis in Antwerpen plaatste haar nieuwe sky-tracer echter binnen het gebouw onder een glazen koepel, zodat de niet-functionele lichtoverdracht toch gewoon de hemel instraalt. De lichtstraal is tot op een afstand van 5 km zichtbaar. Deze regeling zou een handige ontwijking zijn van artikel 4.6.0.2.

Nochtans kan de vraag worden gesteld of de sky-tracer niet alsnog verboden kan worden door het inroepen van artikel 4.6.0.1 van Vlarem IIbis, waarin wordt gesteld dat "onverminderd andere reglementaire bepalingen de exploitant de nodige maatregelen treft om lichthinder te voorkomen". Ook artikel 4.6.0.3 laat wellicht een optreden toe. Het stelt immers dat "klemtoonverlichting" uitsluitend gericht mag zijn op de inrichting of onderdelen ervan.

Is de huidige regeling bij Metropolis in overeenstemming met de bepalingen van Vlarem en de omzendbrief van de minister ?

Zo neen, waarom wordt dan niet opgetreden ?

Als dat wel het geval is, moeten de Vlarem-bepalingen dan niet nader worden gepreciseerd om dit soort van manifeste ontwijkingen van de wettelijke regels inzake lichtvervuiling te voorkomen ?

Antwoord

Bij een controle ter plaatse werd door de buitendienst Antwerpen van de afdeling Milieu-inspectie vastgesteld dat het gebruik en de wijze van opstelling van de lichtbron niet voldoen aan de bepalingen van hoofdstuk 4.6 "Beheersing van hinder door licht" van titel II van het Vlarem.

Er werd vastgesteld dat er twee lichtbronnen waren opgesteld onder de glazen koepel van de inkomhal van het cinemacomplex. De lichtbundels waren van binnen naar buiten gericht. Ze stralen door de glazen koepel naar de hemel toe. De conceptie van de lichtbundel is van die aard dat de lichtoverdracht naar de omgeving toe niet maximaal wordt beperkt, maar integendeel maximaal gericht wordt verspreid.

Door de afdeling Milieu-inspectie werd proces-verbaal opgemaakt.

De exploitant werd aangemaand om het gebruik van laserstralen zoals ze in de huidige toestand werden opgesteld, stop te zetten.

Vraag nr. 236
van 28 maart 1997
van de heer FILIP DEWINTER

Dienstreizen – Overzicht

Kan de minister mij meedelen welke dienstreizen werden gedaan door hemzelf en/of door leden van zijn kabinet of departement gedurende de jaren 1995 en 1996 ?

Wat waren de bestemmingen van deze dienstreizen ?

Wat waren de onderwerpen en het maatschappelijk belang van deze dienstreizen ?

Wat was de kostprijs van de betrokken reizen ?

Hoeveel personen namen aan deze reizen deel ?

N.B.: Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Het administratief begrip "dienstreis" omvat alle verplaatsingen die de ambtenaren en kabinetsleden doen voor de uitoefening van hun ambt.

Rekening houdende met de aard van de opdrachten zijn talrijke contacten met het werkveld – bedrijven, organisaties en administratieve of beleidsgerichte vergaderingen of contacten met diverse nationale en internationale instanties of instellingen – noodzakelijk. Het betreft hier dus op jaarbasis honderden verplaatsingen. Het opzoeken en samenstellen van dit luik van de vraag is niet mogelijk zonder de normale dienstverlening te verstoren.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger zal er dan ook het nodige begrip voor kunnen opbrengen dat de informatie noodgedwongen beperkt werd tot de buitenlandse zendingen (bijlage).

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 241
van 15 april 1997
van de heer LEONARD QUINTELIER**

Slibruiming onbevaarbare waterlopen – Regelgeving

Veel grachten, beken en andere onbevaarbare waterlopen worden meer en meer afgekoppeld van het vroegere open riool-systeem. Deze fijnmazige waterlopen hebben dankzij de versnelde uitbouw van de rioolwaterzuiveringsinfrastructuur hun vroegere functie van afvoer en opvang van oppervlaktewater opnieuw opgenomen.

Om die waterlopen opnieuw in biologisch evenwicht te krijgen, moeten veelal de bevuilde onderwaterbodems worden geruimd.

Bij het ruimen van het slib dat soms jaren aan een stuk door rioolwater werd bevuild, rijzen volgende problemen en vragen.

1. Rust er enige verplichting op de eigenaar en/of beheerder van die waterlopen om, vooraleer over te gaan tot de ruimingswerken, het slib op zijn bevuilingsgraad te laten onderzoeken en dit kenbaar te maken ?
2. Zijn de aanpalende eigenaars van betrokken waterloop, zoals voorgeschreven in de regelgeving van polders en wateringen, verplicht het mogelijk bevuilde slib op hun perceel te laten deponeren ?

3. Wat als bij eventuele verkoop van een perceel palend aan een onbevaarbare waterloop een negatief bodemattest wordt afgeleverd ? Wie zal in dit geval de kosten van sanering dienen te dragen als blijkt dat het om slib gaat afkomstig uit de aanpalende waterloop dat, bij toepassing van de regelgeving, langs de oevers werd gedeponeerd ?

Antwoord

1. Er is geen wettelijk geregelde verplichting voor de eigenaar en/of beheerder van een onbevaarbare waterloop om voorafgaandelijk aan ruimingswerken het slib op zijn bevuilingsgraad te laten onderzoeken, aangezien de saneringsnormen in het bodemsaneringsdecreet niet van toepassing zijn op onderwaterbodems. Uit zorgvuldigheidsoogpunt is het echter wel aangewezen slibuimingen te laten voorafgaan door een kwaliteitsonderzoek.
2. Inzake regelgeving doen er zich twee gevallen voor : het eerste geval voor de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie en voor die van de tweede en de derde categorie buiten de polders en wateringen ; het tweede geval voor de onbevaarbare waterlopen van de tweede en de derde categorie evenals de niet geklasseerde waterlopen binnen de polders en wateringen.

Voor het eerste geval zijn de aangelanden, overeenkomstig artikel 17 § 2 van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen, verplicht om zonder vergoeding op hun eigendom de producten die voortkomen van de ruimingswerken binnen een strook van vijf meter vanaf de oever te laten plaatsen, behoudens wanneer deze producten schadelijk zijn. Volgens het decreet van 21 april 1983 houdende de ruiming van onbevaarbare waterlopen zullen zij in dat geval op kosten van de beheerder van de waterloop onverwijld worden verwijderd. Het begrip "schadelijk" werd toentertijd echter niet ingevuld door een nadere definitie of door wettelijke normen.

Voor het tweede geval zijn de aangelanden langs de onbevaarbare waterlopen van de tweede en de derde categorie evenals langs de niet geklasseerde waterlopen, overeenkomstig artikel 6 van het koninklijk besluit van 30 januari 1958 houdende algemeen politiereglement van de polders en de wateringen eveneens verplicht om de uit de waterlopen opgehaalde materialen op hun gronden te laten plaatsen.

In alle gevallen zijn er echter sedert de inwerkingtreding van het bodemsaneringsdecreet wel normen die gelden voor de op de oevers achtergelaten ruimingsproducten. Indien ruimingsproducten na 28 oktober 1995 nog op de oever worden geplaatst en indien de kwaliteit ervan slechter is dan de saneringsnormen, moet elke beheerder van de waterloop instaan voor de sanering ervan, via afvoer en/of behandeling van de specie. Het bodemsaneringsdecreet is, met andere woorden, van toepassing voor de ruimingsproducten die op de oever worden geplaatst, niet voor het slib dat zich in de waterloop bevindt.

3. Wanneer het gaat om nieuwe verontreiniging, dit wil zeggen verontreiniging afkomstig van ruimingswerken van na 28 oktober 1995, vallen de saneringskosten in principe ten laste van de beheerder van de waterloop. Wanneer het gaat om historische verontreiniging, zal de Vlaamse regering bepalen of sanering noodzakelijk is, doch enkel wanneer de verontreiniging een ernstige bedreiging vormt. De saneringskosten vallen in dat geval in principe eveneens ten laste van de beheerder van de waterloop.

Vraag 242
van 17 april 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

KINT – Bevoegdheidsvlak (2)

In antwoord op schriftelijke vraag nr. 124 van 18 december 1996 over de VZW Koninklijk Instituut voor het Duurzaam Beheer van Natuurlijke Rijkdommen en de Bevordering van Schone Technologie (KINT), deelt de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling mee dat de gevraagde gegevens over de totaliteit eigen zijn aan de VZW en buiten zijn bevoegdheid vallen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 7 februari 1997, blz. 830 – red.*).

Nochtans stellen de statuten van het KINT dat twee leden worden gekozen op voordracht van de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu en Natuurbehoud. Zo werden op 11 juli 1994 de kabinetschefs van de Vlaamse minister-president en de Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting benoemd tot bestuurders.

1. Zetelen deze personen in de raad van bestuur van het KINT als vertegenwoordiger van het Vlaams Gewest, vermits zij werden gekozen op

voordracht van de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu en Natuurbehoud ?

- a) Zo ja, waarom deelt de minister dan mee dat de gevraagde gegevens over de totaliteit eigen zijn aan de VZW en buiten zijn bevoegdheid vallen ?
- b) Zo neen, in welke hoedanigheid zetelen deze personen in de raad van bestuur van het KINT, gezien hun voordracht door de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu en Natuurbehoud ?

2. Zijn de personen die in 1994 werden benoemd nog steeds in functie ? Zo neen, wie is sindsdien op voordracht van de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu en Natuurbehoud benoemd ?
3. Kan de minister mij de gegevens bezorgen over de totale begroting en de belangrijkste inkomsten- en uitgavenposten van het KINT ?
4. Kan de minister mij de gegevens bezorgen over alle activiteiten die het KINT heeft ontplooid in binnen- en buitenland ?

Antwoord

Het Koninklijk Instituut voor het Duurzaam Beheer van Natuurlijke Rijkdommen en de Bevordering van Schone Technologie (VZW KINT) is opgericht in de vorm van een VZW, en het Koninklijk Instituut is dan ook onderworpen aan de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstoogmerk en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend. Wanneer werd geantwoord dat de gegevens over de totaliteit eigen zijn aan de VZW en buiten mijn bevoegdheid vallen, dan betekent dit enerzijds dat het niet tot mijn bevoegdheid behoort na te gaan of de VZW aan alle verplichtingen voldoet die volgens de bedoelde wet van 1921 moeten worden nagekomen, en anderzijds dat het mij voorkomt dat het eveneens niet tot mijn bevoegdheid en opdracht behoort ter beantwoording van vragen elementen en gegevens te verzamelen die in toepassing van de wet van 1921 reeds ter beschikking of ter inzage zijn van iedereen.

Zo horen VZW's, wanneer zij schenkingen aangaan, een rekening en een begroting op te maken die op de griffie van de plaats waar de vereniging gevestigd is kosteloos kunnen worden ingekeken door iedere burger.

Wanneer de wet betreffende de VZW in een zekere regeling van openbaarheid heeft voorzien waardoor iedereen inzage kan nemen van rekeningen en begrotingen, en wanneer de VZW zelf onder meer activiteitenverslagen publiceert, dan komt het mij voor dat iedere burger de gegevens over de totale begroting en de belangrijkste inkomsten en uitgavenposten van de VZW KINT op de griffie kan verzamelen en inkijken, en dat het niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse regering behoort om nopens een VZW die niet werd opgericht door de Vlaamse regering gegevens te verstrekken over aspecten die tot het geheel van de werking van de VZW behoren, en die bovendien rechtmatig via een nu net daartoe door de wet voorziene regeling door iedereen kunnen worden verkregen.

De personen die in de raad van bestuur van de VZW KINT zetelen en die werden voorgedragen door de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu en Natuurbehoud, zetelen in de raad van bestuur wegens hun deskundigheid, hun betrokkenheid bij het milieugebeuren en hun begaan zijn met duurzame ontwikkeling. Zij vertegenwoordigen als dusdanig niet de Vlaamse regering, maar betrekken via hun deskundigheid en hun plaats in het milieubeleidsnetwerk ongetwijfeld wel de talloze actoren actief in het milieugebeuren. Het milieugebeuren is immers, zoals bekend, een typevoorbeeld van de werking in en met beleidsnetwerken die alle, ieder op hun terrein maar verweven met elkaar, bijdragen tot de inspanningen ter verbetering van het milieu.

Vraag nr. 244
van 17 april 1997
van de heer GEORGES BEERDEN

Jachtdecreet – Jachtrecht in bijzondere gevallen

Het Jachtdecreet van 1991 regelt in hoofdstuk VII de wildschade.

Artikel 24 vraagt echter dat de "Vlaamse Executieve of de door haar aangestelde ambtenaar of de beheerder van de wildbeheersingseenheid, de voorwaarden vastlegt omtrent het jachtrecht in bijzondere gevallen".

1. Is dit gebeurd ? Zo ja, wat zijn deze voorwaarden ?
2. Welke uitvoering werd tot op heden aan dit hoofdstuk VII gegeven ?

Antwoord

Artikel 24, derde lid, van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 bepaalt het volgende :

"Op verzoek van eigenaars van gronden waarvan de aaneengesloten oppervlakte kleiner is dan veertig hectare, kan de houder van het jachtrecht van het aangrenzende jachtterrein bij afwezigheid van een minnelijke regeling, verplicht worden het jachtrecht op eerstgenoemde gronden te verwerven, zulks nadat de Vlaamse regering of de door haar aangestelde ambtenaar of de beheerder van de wildbeheersingseenheid deze verwerving opportuun oordeelt in het kader van de doelstellingen van dit decreet en de voorwaarden heeft vastgesteld."

Artikel 15 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 juni 1993 betreffende de jacht in het Vlaams Gewest voor de periode van 1 juli 1993 tot 30 juni 1998, heeft hieraan deels uitvoering gegeven door de woudmeester van de provincie waarin het jachtterrein of het grootste deel ervan gelegen is aan te wijzen als bevoegde ambtenaar.

Er zijn geen dossiers waarbij deze regeling diende te worden toegepast.

Vraag nr. 245
van 17 april 1997
van de heer JOHAN DE ROO

Strategisch plan gewest Gent – Milieu-investeringen

In het kader van het strategisch plan voor het gewest Gent werden reeds heel wat belangrijke projecten opgestart inzake havenontwikkeling, duurzaam milieu, ontwikkeling van handel en diensten en infrastructuur.

1. Welke subsidies worden in dit kader verleend aan de stad Gent voor werken op het vlak van het leefmilieu?
2. Welke werken zijn er nog gepland voor 1997 en 1998 en welke investeringen gaan daarmee gepaard ?

Antwoord

In het kader van het strategisch plan voor het gewest Gent worden vanuit de milieubegroting geen subsidies verleend aan de stad Gent.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 68
van 18 maart 1997
van de heer LEO CANNAERTS

Onroerende voorheffing – Vrijstellingen

De onroerende voorheffing wordt geïnd door de federale autoriteiten. Een deel ervan wordt door-
gestort aan de lokale besturen, een ander deel gaat
naar de gewesten.

In het kader van de expansiewetgeving worden er
diverse vrijstellingen van onroerende voorheffing
toegekend. Deze vrijstelling wordt in sommige
gevallen overgenomen door gemeenten en provin-
cies.

1. Wordt er een uitgesplitste boekhouding bijge-
houden waardoor per begrotingsjaar de omvang
van deze tegemoetkoming wordt vastgesteld ?
2. Over welke bedragen gaat het, volgens de laatst
bekende rekening, voor het gewest, voor elke
provincie en voor de gemeentebesturen ?
3. Is er een overzicht beschikbaar van de lijst van
lokale besturen die deze maatregel mee hebben
onderschreven ?
4. Worden deze tegemoetkomingen afzonderlijk
geboekt of komen ze per saldo (dus na compen-
satie) voor in de rekening ?

Antwoord

Overeenkomstig de bepalingen van het Wetboek

van Inkomensbelastingen 1992 (WIB 92) wordt
onder vrijstelling van onroerende voorheffing ver-
staan, die welke opgenomen is in artikel 253 van
bedoeld wetboek, als aangevuld voor het Vlaams
Gewest door artikel 103 van het decreet van 25
juni 1992.

1. Eenmaal voor een bepaald onroerend goed,
ingevolge een directoriale beslissing volgend op
een bezwaarschrift, vrijstelling van onroerende
voorheffing is verleend, wordt de onroerende
voorheffing met betrekking tot de volgende
aanslagjaren niet meer ingekohierd, behoudens
de gevallen waarbij niet meer aan de voorwaar-
den tot behoud van de vrijstelling is voldaan.
2. De administratie van de Directe Belastingen
houdt geen statistieken bij van de onroerende
voorheffing met betrekking tot de vrijgestelde
kadastrale inkomens.

Aan de hand van inlichtingen met betrekking
tot de kadastrale inkomens die door de adminis-
tratie van het Kadaster worden verstrekt, kan
evenwel worden nagegaan wat het bedrag aan
onroerende voorheffing zou zijn met betrekking
tot de vrijgestelde kadastrale inkomens.

Op 1 januari 1996 bedroeg het totaal bedrag
aan vrijgestelde kadastrale inkomens voor het
Vlaams Gewest 14.890.940.710 frank. Indien
daarop het tarief van 2,5 % aan onroerende
voorheffing voor het Vlaams Gewest wordt toe-
gepast, verkrijgt men een bedrag van
372.273.518 frank.

Onderstaande tabel bevat een opgave van de
vrijgestelde kadastrale inkomens (KI) per pro-
vincie van het Vlaams Gewest en het erop bere-
kend bedrag aan onroerende voorheffing (OV)
ten bate van het Vlaams Gewest en ten bate van
de onderscheiden provincies. Voor de gemeen-
ten kunnen deze cijfers niet worden verstrekt.

Provincie	Vrijgesteld kadastraal inkomen	OV gewest (KI x 2,5 %)	Tarief provincie-opcentiemen (Aj. 1996)	Provincieopcentiemen op de OV gewest x opcentiem/100
Antwerpen	4.926.018.350	123.150.459	230	283.246.056
Vl.-Brabant	1.825.184.710	45.629.618	282	128.675.523
Limburg	2.413.774.400	60.344.360	300	181.033.080
Oost-Vlaanderen	2.906.175.200	72.654.380	245	178.003.231
West-Vlaanderen	2.819.788.050	70.494.701	245	172.712.017
Totaal	14.890.940.710	372.273.518		943.669.907

3. Er is geen overzicht beschikbaar van lokale besturen die deze maatregel mee hebben onderschreven. Het systeem van opcentiemen in hoofde van de provincies en de gemeenten houdt immers in dat bij vrijstelling van de onroerende voorheffing door de belastingheffende overheid, in casu het Vlaams Gewest, de lokale besturen (provincies en gemeenten) de vrijstelling de facto onderschrijven.

4. Zoals reeds onder punt 1 is vermeld, worden de kadastrale inkomens die van de onroerende voorheffing zijn vrijgesteld niet meer ingekohierd. Het bedrag van de vrijgestelde onroerende voorheffing komt dus helemaal niet voor in de rekening van de administratie der Directe Belastingen. Een uitzondering moet wel worden gemaakt voor de ingekohierde aanslagen in de onroerende voorheffing waarvoor, door middel van een bezwaarschrift, om vrijstelling van onroerende voorheffing wordt verzocht. Bij een gunstige beslissing van het bezwaarschrift worden deze aanslagen ontheven. Het daarop volgende belastbaar tijdperk wordt de onroerende voorheffing niet meer ingekohierd.

Vraag nr. 74
van 26 maart 1997
van de heer JEAN-MARIE BOGAERT

Vlaamse overheidsschuld – Structuur

Niet enkel voor de federale overheid, maar ook voor de Vlaamse overheid is een actief schuldbeheer van aanzienlijk belang. Op dergelijke wijze kunnen soms geruisloos miljarden worden bespaard. Het lijkt me dan ook van belang enige

nadere vragen te stellen over de specifieke structuur van de Vlaamse overheidsschuld.

1. Kan de minister me een tijdsevolutie geven van de Vlaamse rentelasten op kortetermijnleningen sinds 1990 ?

2. Kan de minister me eenzelfde tijdreeks verschaffen voor de Vlaamse rentelasten op langetermijnleningen ?

3. Kan de minister een opsplitsing maken van de Vlaamse langlopende versus kortlopende schuld (+ tijdsevolutie vanaf 1990) ?

4. Welk percentage van de Vlaamse langlopende schuld bevat de callclause (recht op vervroegde terugkoop) (+ tijdsevolutie vanaf 1990) ?

5. Kan de minister me de jaarlijkse uitoefening van de call op langetermijnoverheidsleningen sinds 1990 melden ? Welke jaarlijkse besparing werd op deze wijze gerealiseerd ten opzichte van de eventuele niet-uitoefening van de call ?

6. Op basis van welke precieze parameters wordt beslist over de al dan niet uitvoering van dergelijke call ? Werd de procedure dienaangaande gedurende de jongste jaren gewijzigd ? Welke instanties worden precies betrokken bij deze beslissingsprocedure ?

7. De zich wijzigende financieringsstructuur van de Vlaamse overheidsschuld kan ook significante invloed uitoefenen op de te betalen rentelasten. Kan de minister de jaarlijkse gevolgen op de te betalen rentelasten van de zich wijzigende financierings structuur weergeven voor de periode 1990-1996 ?

8. Op basis van welke precieze parameters wordt beslist over de al dan niet wijziging van de financieringsstructuur ? Werd de procedure dienaangaande gedurende de jongste jaren gewijzigd ? Welke instanties precies worden betrokken bij deze beslissingsprocedure ?
9. Werden reeds jaarlijkse evaluatierapporten opgemaakt betreffende dit schuldbeheer ? Indien ja, kunnen deze dan ter beschikking worden gesteld van de Commissie van Financiën en Begroting van het Vlaams Parlement ? Indien neen, waarop baseert de minister zich dan om het schuldbeheer te evalueren ?

Antwoord

Gelet op de uitgebreide vraagstelling kon de volledige informatie niet binnen de gestelde tijdslimieten aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger worden bezorgd. Vóór 1994 was de informatie immers verspreid over de diverse departementen. Pas vanaf 1994 is de informatie en het beheer gecentraliseerd bij de afdeling Financieel Management (ingevolge een beslissing tot centralisatie van de Vlaamse regering van 19 januari 1994).

- In **bijlage 1** wordt de tijdsevolutie weergegeven van de Vlaamse rentelasten op kortetermijnleningen. Voor 1990 is dit nihil, daar er geen kortetermijnleningen waren (punt 1).
- In **bijlage 1** wordt tevens de tijdsevolutie weergegeven van de Vlaamse rentelasten op de langetermijnleningen (punt 2).
- In **bijlage 2** wordt er een opsplitsing weergegeven van de Vlaamse langlopende schuld versus de kortlopende schuld, en dit per 31 december van ieder jaar (punten 3 en 4).
- In **bijlage 3** wordt dit percentage vermeld (punt 5).
- In **bijlage 3** wordt een overzicht gegeven (punt 6).

Jaarlijkse besparing

De Vlaamse overheid is begonnen met het uitoefenen van de call op langetermijnoverheidsleningen op 1 februari 1994. Sindsdien heeft ze deze techniek toegepast op 40 langetermijnoverheidsleningen.

Dit heeft een totale besparing van circa 686 miljoen frank opgebracht. De berekening is gebeurd op basis van de resterende looptijd per lening (totale uitsparing tot op de eindvervaldag) en op basis van de herfinancieringskosten versus de kosten bij niet-uitoefening van de call.

Overzicht van de uitoefening van de call op jaarbasis

- a) Uitoefening van de call op langetermijnoverheidsleningen

Jaar	Aantal leningen
1994	2
1995	17
1996	23
	42

- b) Totaal gerealiseerde besparingen (*)

Door call uitgeoefend in	Totale besparing tot eindvervaldag (fr.)
1994	73.630.714
1995	105.137.000
1996	507.607.289
Totaal	686.375.003

(*) Het betreft de opbrengsten zonder aftrek van de penalisaties, aangezien die zijn verwerkt in de rentelasten.

- 6.1. De belangrijkste parameter is die van beterkope financiering die in de plaats kan komen van de "gecallde lening". De all-inkostprijs moet lager zijn opdat een call wordt uitgeoefend.

Uiteraard wordt deze evaluatie beïnvloed door diverse elementen, zoals :

- de sinds 1991 verbeterde kredietwaardigheid van de Vlaamse Gemeenschap, die zijn impact heeft op de margebepaling (en dus op de kostprijs) ;
- de actuele rentestand op het moment van de call ;

- de vervaldagkalender van de schuld ;
- de eventuele wederbeleggingsvergoeding die moet worden betaald ;
- de eventuele beschikbaarheid van nieuwe kredieten ;
- de optimale verhouding vast/vlottend die wordt bepaald door de Vlaamse minister in overleg met de financieel adviseur.

6.2. De procedure werd niet fundamenteel gewijzigd.

6.3. In principe wordt een voorstel tot uitoefening van een call uitgewerkt door de bevoegde afdeling (Financieel Management) ; eventueel wordt een initiatief voorgesteld door de financieel adviseur (momenteel Petercam Securities NV).

De administratie maakt een gefundeerde berekening van de geactualiseerde besparing die de uitoefening van een call kan opleveren. Meestal wordt terzake ook een advies verleend door de financieel adviseur. Finaal beslist de Vlaamse minister.

Hierbij geldt het principe dat elk voorstel tot uitoefening van de call wordt aanvaard, mits er een lagere kostprijs is bij een gelijkwaardige of lagere risicograad. Het is eveneens van belang te noteren dat de Vlaamse Gemeenschap geen publieke leningen heeft, enkel onderhandse leningen met professionele instellingen. De uitoefening van de calls heeft dan ook niet de psychologische weerslag die sommige "publieke" calls hadden en hebben (cfr. federale schuld).

Opmerking : indien het een lening betreft van een publiekrechtelijke rechtspersoon onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap/het Vlaams Gewest wordt principieel dezelfde procedure toegepast, maar beslist uiteraard de betrokken rechtspersoon autonoom op advies van de Vlaamse minister bevoegd voor Financiën en de voogdijminister.

7. Sinds 1990 is de financieringsstructuur van de Vlaamse overheidsschuld inderdaad gewijzigd, getuige hiervan de onderstaande historiek.

Van 1991 tot 1993 werd de kapitaalmarkt benaderd met gestandaardiseerde offerteaanvragen voor onderhandse leningen. De benadering van de kapitaalmarkt via deze methode had het voordeel de concurrentie ten volle te laten spe-

len en de diversificatie steeds te verbeteren. Deze techniek toonde echter zijn beperkingen toen de aanvragen werden opgetrokken voor opnames tegen vaste rentevoet boven 5 miljard.

Gezien de toenemende financieringsnoden in het kader van de directe schuld, werd dan ook eind 1993 een langetermijnkredietlijn genegocieerd met de ASLK voor opnames tegen vaste rentevoet.

In 1994 werd sterk gebruik gemaakt van deze kredietlijn toen de voorwaarden voor onderhandse leningen ongunstig waren ten gevolge van een verhoging van de illiquiditeitspremie in een omgeving van stijgende langetermijnrentevoeten.

Deze faciliteit liep op het einde van 1995 af, zodat toen reeds de nodige voorzieningen werden genomen om nieuwe financieringsmiddelen te verkrijgen om aan belangrijke herfinancieringen te kunnen tegemoetkomen.

In het kader van de hernieuwing van het contract voor de kassier van de Vlaamse Gemeenschap in 1995, was het Gemeentekrediet bereid geweest om een middellangetermijnkredietlijn toe te staan aan de Vlaamse Gemeenschap tegen heel aantrekkelijke voorwaarden voor opnames tegen vaste rentevoet (aangezien de Vlaamse Gemeenschap over andere goedkope financieringsbronnen beschikt tegen vlottende rente).

In het verleden werd ook gezocht naar nieuwe financieringsbronnen om de diversificatie van de leningsproducten alsook van de investeerders te bevorderen wat de financiering betreft van de directe schuld. Belangrijk was een goedkope financieringsbron te verkrijgen voor opnames tegen vlottende rente om de verhouding vast/vlottend gemakkelijk te kunnen bijsturen. De gezochte verruiming kwam via de Kredietbank, door het opzetten van een programma Thesauriebewijzen in 1992 voor een bedrag van 15 miljard en een programma Medium Term Notes (MTN's) in 1995 voor een bedrag van 20 miljard.

Het MTN-programma dat in 1995 werd genegocieerd stelde de Vlaamse Gemeenschap in staat middellang lopende thesauriebewijzen uit te geven en kon als een uitbreiding worden beschouwd van het toen bestaande programma van kortlopende thesauriebewijzen.

Bovendien stelde de Kredietbank voor in het begin van vorig jaar om de bestaande modaliteiten voor de vaste overname te verlengen voor een periode van twee jaar (tot 10 mei 1998) en het totaal uitgiftebedrag op te trekken van 35 miljard tot 40 miljard door de tranche thesauriebewijzen te verhogen van 15 tot 20 miljard.

Aangezien de rentestand en de totale uitstaande schuld de belangrijkste parameters zijn bij de bepaling van rentelasten, meen ik te kunnen stellen dat niet zozeer de evolutie van deze lasten in absolute cijfers, dan wel de evolutie van de kostprijs een interessant gegeven is.

Aldus bedroeg de relatieve kostprijs van alle opnames tegen vaste rente sinds 1991 :

All-inkostprijs		
	In %	In basispunten boven OLO bij opname
1991	9,31 %	7
1992	8,88 %	6,4
1993	7,21 %	6,8
1994	7,64 %	7,8
1995	7,63 %	3,4
1996	5,68 %	6,8
Gewogen gemiddelde		6,3

(OLO : obligation linéaire – lineaire obligatie)

Terwijl de relatieve kostprijs van opnames tegen vlottende rente sinds 1991 de volgende was :

Jaar van opname	Marge in basispunten t.o.v. Bibor
1991	+ 10,5
1992	+ 8,1
1993	+ 7,6
1994	- 5,6
1995	- 3,3
1996	- 6,0

(Bibor : Brussels Interbank Offertrate)

De marge is slechts één gegeven. De tweede belangrijke parameter vormt de massa die

tegen deze marges werd opgenomen. Deze evolueert als volgt :

Jaren	Bedrag opname (in mld. fr.) (inbegrepen herfinancieringen)
1991	23,0
1992	27,6
1993	31,9
1994	20,8
1995	45,2
1996	45,9

Zoals men kan opmerken is de marge gedaald, terwijl de opnames sterk gestegen zijn. Daarbij dient men tevens voor ogen te houden dat de benchmark – de OLO – zelf scherp wordt geprijsd.

8.1. De belangrijkste parameter bij een financiering is de all-inkostprijs.

Bij de evaluatie wordt tevens rekening gehouden met :

- de kredietwaardigheid van de Vlaamse Gemeenschap, die zijn impact heeft op de margebepaling (en dus op de kostprijs) ;
- de vervaldagkalender van de schuld (en de hieraan gekoppelde zekerheid omtrent de (her)financieringsnoden van de Vlaamse Gemeenschap) ;
- de potentiële uitbreiding van de investeerdersbasis door het aanbieden van gedematerialiseerde effecten via thesauriebewijzen.

8.2. De procedure werd niet gewijzigd.

8.3. Bij elke procedure wordt een beroep gedaan op de mededinging.

Principieel worden volgende instanties betrokken :

- de administratie ;
- de financieel adviseur ;
- de Inspectie van Financiën (indien vereist) ;
- de Vlaamse minister bevoegd voor Financiën ;
- eventueel de Vlaamse regering.

9. De financieel adviseur maakt een gefundeerd evaluatierapport op in samenwerking met de administratie ten behoeve van de minister. Een extract hiervan met alle significante informatie wordt bezorgd aan de Vlaamse regering en wordt ook jaarlijks aan de Commissie van Financiën en Begroting bezorgd.

Bijlage 1

1. Rentelasten op kortetermijnschuld

1990	
1991	0
1992	55.000.000
1993	726.000.000
1994	174.000.000
1995	127.000.000
1996	200.000.000

2. Rentelasten op langetermijnschuld

1990	17.759.054.373
1991	18.326.987.069
1992	21.254.078.318
1993	22.699.792.661
1994	22.511.365.315
1995	22.034.771.073
1996	22.312.571.735

Bijlage 2

1. Uitstaande kortetermijnschuld (per 31/12)

1990	
1991	0
1992	2.622.000.000
1993	4.933.000.000
1994	0
1995	4.500.000.000
1996	28.904.000.000

2. Uitstaande langetermijnschuld (per 31/12)

1990	231.195.400.000
1991	265.466.884.000
1992	294.997.195.000
1993	328.809.778.000
1994	311.819.256.000
1995	329.505.567.147
1996	314.474.668.060

Bijlage 3

5. Uitstaande langetermijnschuld met call-clausule (per 31/12)

	Bedrag	%
1990	10.502.180.338	4,54
1991	34.913.765.661	13,15
1992	45.870.064.794	15,55
1993	55.175.014.743	16,78
1994	57.329.852.718	18,39
1995	42.407.208.235	12,87
1996	20.388.858.631	6,48

6. Uitgeoefende langetermijnschuld met call-clausule

1990	0
1991	0
1992	0
1993	0
1994	588.310.843
1995	15.849.289.765
1996	15.741.533.005

Vraag nr. 79 van 22 april 1997 van de heer JOHAN SAUWENS

Leukemiepreventie – Omgeving stortplaatsen, nucleaire installaties

In de buurt van nucleaire installaties, lozingspunten van radioactief afval in oppervlaktewater en stortplaatsen voor huishoudelijk afval bestaat een verhoogd risico op bloedkanker. Twee recente studies van Jean-François Viel (universiteit van Besançon – Frankrijk) en Pluygers (Jolimontziekenhuis – La Louvière) tonen dit aan.

Zo stelde de Franse arts Jean-François Viel een duidelijk lineair verband vast tussen de nabijheid van nucleaire installaties in La Hague en de verhoogde kans op bloedkanker bij kinderen aldaar. Zijn bevindingen bevestigen gelijkaardige onderzoeksresultaten in het Britse Dounreay.

Kankerspecialist Pluygers van het Jolimontziekenhuis in La Louvière wijst in zijn onderzoek op het verhoogd kankerrisico rond stortplaatsen voor huishoudelijk afval. De uitwasemingen van gechlorreerde koolwaterstoffen tasten volgens hem op ter-

mijn het immunitiestelsel en het evenwicht in de witte bloedlichamen aan. Soortgelijke vaststellingen werden voorheen gedaan in Quebec (Canada) en Missouri (VS).

1. Beschikt de minister over wetenschappelijke onderzoeksgegevens die wijzen op het verhoogd risico op bloedkanker in de buurt van nucleaire installaties, lozingspunten van radioactief afval in oppervlaktewater en stortplaatsen voor huishoudelijk afval ?
2. Zo ja, heeft de minister maatregelen getroffen die dit risico beperken en/of voorkomen ?
3. Zo neen, wordt zo'n onderzoek gepland ? Welke argumenten hanteert de minister om zo'n onderzoek al dan niet te laten uitvoeren ?

Als er onderzoek is gepland, wanneer kunnen dan de resultaten worden verwacht ? En is de minister dan bereid om daaraan de nodige maatregelen te koppelen ?

Antwoord

Uit cijfers van een studie die E. Van Mieghem et al. uitvoerde voor de periode van 1969 tot en met 1986 in de regio rond het Studiecentrum voor Kernenergie (SCK) in Mol, blijkt de totale kankersterfte en ook de sterfte door leukemie bij omwonenden niet significant hoger te zijn dan bij de algemene bevolking. Ook een meer recente doorlichting van de sterftcijfers voor deze regio, met name van 1993 tot en met 1995, toont geen oversterfte aan. Voor de omgeving van stortplaatsen voor huishoudelijk afval zijn ons geen Vlaamse onderzoeken bekend.

Naar risicobeheersing toe merk ik op dat, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger ongetwijfeld weet, de bescherming van de bevolking tegen ioniserende straling een federale bevoegdheid is. Het nemen van beleidsmaatregelen op dat vlak ligt dus hoe dan ook buiten de Vlaamse overheid.

Wat een eventueel kankerrisico nabij stortplaatsen betreft, dienen we, ondanks het ontbreken van concrete aanwijzingen voor een reëel gevaar, te vertrekken vanuit een voorzichtigheidsprincipe. Daarbij dient zo brongericht mogelijk te worden gewerkt. Dit betekent dat veel belang moet worden gehecht aan de preventie, het hergebruik en de recyclage van afval, wat ook meer en meer gebeurt. Verder dienen we er bij bestaande stortplaatsen zorg voor te dragen dat via het opleggen van

gepaste uitbatingvoorwaarden en controle daarvan, eventuele risico's voor het milieu en de volksgezondheid worden beperkt tot een aanvaardbaar niveau. Bij mijn collega Theo Kelchtermans, bevoegd voor het Leefmilieu, zal ik alvast aandringen om de Commissie Evaluatie Milieu-uitvoeringsreglementering te vragen de bestaande uitbatingvoorwaarden te toetsen aan het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangebrachte vermoeden van een gezondheidsrisico rond stortplaatsen.

Ten slotte deel ik mee dat er momenteel geen epidemiologische onderzoeken rond Vlaamse stortplaatsen gepland zijn. Enerzijds gaat het immers steeds om een zeer beperkt aantal personen dat in de eventuele invloedssfeer woont, zodat het bijzonder moeilijk is om statistisch zinvolle uitspraken te doen over een mogelijk risico. Anderzijds is het ook zo dat er keuzes moeten worden gemaakt. Wanneer we weten dat één derde van de sterfte bij mannen, of jaarlijks 9.000 overlijdens, en één tiende van de mortaliteit bij vrouwen tabaksgerelateerd is, is het duidelijk dat vooral aan deze en andere bekende grote overlijdensoorzaken prioriteit dient te worden gegeven.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 31
van 15 oktober 1996
van de heer LEO GOOVAERTS

Sensibiliserings- en informatiecampagnes – Overzicht

Geregeld voeren de leden van de Vlaamse regering in het kader van hun bevoegdheden sensibiliserings- en informatiecampagnes over diverse onderwerpen naar het publiek toe.

1. Welke campagnes, over welk onderwerp en met welke doelstelling, werden gevoerd in 1995 en 1996 ? Welke campagnes staan op stapel ?
2. Werd/wordt het advies van de parlementaire controlecommissie betreffende de verkiezingsuitgaven en de boekhouding van de politieke partijen vooraf ingewonnen, en dit voor elke campagne ?

3. In welke vorm werden/worden de campagnes gevoerd ?
4. Welk publiciteitsmedium werd/wordt hiervoor gebruikt (brochures, pers, tv-spots, enzovoort) ?
5. Hoe werden de campagnes uitbesteed en aan wie werden ze toegekend ?
6. Hoeveel bedragen de uitgaven per gevoerde sensibiliserings- of informatiecampagne ?

Welke bedragen zijn reeds vastgelegd voor op stapel staande campagnes ?

N.B.: Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 126 van 15 april 1997 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Bever, Mesen en Spiere-Helkijn – Positieve discriminatie

Onlangs maakten de burgemeesters van de drie faciliteitengemeenten Bever, Mesen en Spiere-Helkijn kenbaar dat ze voor de vlotte toepassing van de taalfaciliteiten voor Franstaligen een "positieve discriminatie" of voorrang vragen van de Vlaamse regering, ook voor aangelegenheden die geen rechtstreeks verband houden met de faciliteitenregeling, zoals het onderhoud van de wegeninfrastructuur.

Hebben de betrokken gemeenten reeds contact gehad met de minister in verband met hun vragen omtrent wat zij noemen "positieve discriminatie" ?

Wat was in voorkomend geval de reactie van de minister terzake ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger bevestigen dat de drie voornoemde gemeentebesturen mij hebben aangeschreven met de vraag om extra

financiële middelen te bezorgen aan de kleinste taalgrensgemeenten.

Ik heb de drie gemeentebesturen geantwoord dat er voor hun gemeenten niet kan worden voorzien in een uitzonderingsregeling voor de financiering louter op basis van hun statuut van taalgrensgemeente. Die gemeenten behoren tot het Vlaams Gewest en ze worden gefinancierd zoals de andere Vlaamse gemeenten via algemene financieringsbronnen zoals het Gemeentefonds en het Investeringsfonds. Ik vestig in het bijzonder de aandacht van de Vlaamse volksvertegenwoordiger op het feit dat de verdelingscriteria van het Gemeentefonds terdege rekening houden met het gegeven dat het financiële draagvlak van kleine landelijke gemeenten beperkt is, en dat ze als effect hebben dat gemeenten met een lage opbrengst uit de personenbelasting relatief meer ontvangen uit het Gemeentefonds. Deze gemeenten kenden de voorbije jaren trouwens een sterke stijging aan inkomsten uit dat fonds.

Daarnaast vermeld ik ook nog dat Spiere-Helkijn krachtens het decreet op het Sociaal Impulsfonds werd erkend als SIF+ -gemeente en op basis daarvan ook een bijkomend aandeel uit het Sociaal Impulsfonds ontvangt.

Volledigheidshalve wijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop dat ik, wat mijn bevoegdheden betreft, concrete subsidiëringdossiers van de bedoelde gemeenten met grote welwillendheid behandel, weliswaar binnen de grenzen van de mij toegekende begrotingskredieten.

Vraag nr. 130 van 17 april 1997 van de heer ROELAND VAN WALLEGHEM

Voeren – Voeren Info

Bij een recent bezoek aan Voeren werd ik in het bezit gesteld van het gemeentelijk "bladje" Voeren Info – Fourons Info (kopie als **bijlage**).

Zoals de minister zal zien is dit "informatieblad" een regelrechte provocatie aan het adres van de Vlaamse Gemeenschap. Het Retour à Liège-schepencollege van Voeren geeft grif toe de Franstaligen te bevoordelen. In dit blad, zonder verantwoordelijke uitgever, kan men op pagina 3 het volgende lezen : "wel is het zo dat het gemeentebestuur een beleid van positieve discriminatie voert ten gunste van bepaalde Franstalige instellingen en verenigingen."

Verder staat dit blad vol met onwaarheden, verdachtmakingen en geschiedkundige onjuistheden.

Dit is een regelrechte provocatie aan het adres van de Vlaamse Gemeenschap.

Is de minister bevoegd om hiertegen op te treden ?

Zo ja, werd er al iets ondernomen ?

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Antwoord

Aangaande dit "informatieblad" ontving ik reeds een klacht van de heer Huub Broers, schepen in Voeren. Naar aanleiding daarvan heb ik de gouverneur van de provincie Limburg gevraagd een onderzoek in te stellen naar de beslissingen die door de gemeentelijke overheid van Voeren werden genomen in verband met dit infoblad in het algemeen en met betrekking tot de inhoud van het nummer dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger op het oog heeft in het bijzonder. Tevens heb ik gevraagd naar de financiering.

Het resultaat van het onderzoek zal in een aanvullend antwoord worden meegedeeld.

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 77, 6)

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 248
van 22 april 1997
van mevrouw GERDA RASKIN

Bestemmingswijziging Smeerpip – Implicaties voor bedrijven

Door een beslissing van de Vlaamse regering werd de bestemming van de Smeerpip, de afvalwatercollector langs het Albertkanaal, gewijzigd en wordt hij omgebouwd tot waterleidingnet.

Voor een aantal bedrijven impliceert dit dat het afvalwater op een andere wijze moet worden geloosd, of ter plaatse moet worden gezuiverd.

1. Welke bedrijven zouden oorspronkelijk op deze afvalwatercollector worden aangesloten?

Wat was de aard en de hoeveelheid van de vuilvracht?

2. Welke bedrijven passen, na de bovenvermelde beslissing, een alternatieve zuiveringsmethode toe, of hebben concrete plannen om dit te doen?

3. Welke bedrijven zullen hun vuilvracht ongezuiverd blijven lozen?

Om welke vuilvracht gaat het daarbij (aard van de vuilvracht, hoeveelheid, aard van de lozing en gevolgen)?

4. Werd bij de genomen beslissing rekening gehouden met de kosten voor alternatieve zuiveringsinstallaties? Hoeveel bedragen die kosten?

5. Wat is de kostprijs van de ombouw van de afvalcollector tot waterleidingnet en wat is de fase-ring van de ombouw?

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 82
van 24 april 1997
van de heer MARC OLIVIER

Asbestinventaris administratiegebouwen – Stand van zaken

Een ministerieel besluit van 22 december 1993, dat is vastgesteld ter uitvoering van artikel 148decies 2.5.2.2. van het Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming (ARAB), bepaalt volgens welke nadere regelen en binnen welke termijn de werkgevers een inventaris van het asbest in de werkruimten moeten opstellen.

Als werkgever dienen het Vlaams Gewest en de Vlaamse Gemeenschap de bepalingen van het ministerieel besluit uiteraard in acht te nemen.

Kan de terzake bevoegde minister mij dan ook volgende inlichtingen verstrekken over de inventaris van het asbest in de gebouwen van het Vlaams Gewest en de Vlaamse Gemeenschap ?

1. Is er voor alle gebouwen waar administratieve diensten van het Vlaams Gewest of de Vlaamse Gemeenschap gehuisvest zijn een inventaris opgesteld ?

2. Werd vastgesteld dat de wettelijk voorgeschreven hoeveelheden op sommige plaatsen werden overschreden ?

Zo ja, in welke gebouwen ?

3. Zijn er plannen voor de verwijdering van dat asbest ? Zo ja, in welke gebouwen ?

4. Welke maatregelen heeft de minister genomen om, indien het opstellen van de inventaris nog niet is afgerond, deze verplichtingen na te komen ?

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN
OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN
(Reglement artikel 77, 4)**

Nihil.

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
△ 133	15.04.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Overheidsinformatie voor faciliteitengemeenten – Vertalingskosten</i>	1501
134	24.04.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taalpariteit Belgische diplomatie – Initiatieven (2)</i>	1501
136	22.04.1997	J. De Roo	<i>Strategisch plan gewest Gent – Grensoverschrijdende samenwerking . . .</i>	1502
137	24.04.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Buitenlands beleid – Stichtingen</i>	1504
138	24.04.1997	J. Sauwens	<i>Groepsbezoek regeringsgebouwen Martelaarsplein – Organisatie</i>	1504
141	30.04.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Interreg-programma's West-Vlaanderen/Nord-Pas-de-Calais – Evaluatie .</i>	1505
143	30.04.1997	J. Penris	<i>Brochure "Profiel Vlaanderen 1997" – Haven Gent</i>	1515
145	30.04.1997	D. Lootens-Stael	<i>Geschreven cultureel patrimonium – Bewaarprocédés</i>	1515
153	16.05.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Huis van de Toekomst Vilvoorde – Subsidies</i>	1516
L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken				
173	15.04.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Nederlandstalig onderwijs Brussel – Extra middelen</i>	1517
175	17.04.1997	J. De Roo	<i>Ambtenaren Vlaamse Gemeenschap – Maaltijdcheques</i>	1517
176	17.04.1997	J. Coens	<i>Aanpassing decreet openbaarheid van bestuur – Stand van zaken</i>	1518
178	22.04.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Nederlandstalig onderwijs Brussel – Effect onderwijsaanbod Rand</i>	1519
180	24.04.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Medische opleiding – Palliatieve zorg</i>	1520
181	24.04.1997	J. Devolder	<i>Bacton-Zeebrugge Interconnectorproject – Loodsen</i>	1521
182	24.04.1997	M. De Schamphelaere	<i>Brandweer luchthaven Antwerpen – Examen statutaire aanwerving</i>	1522
184	25.04.1997	J. De Meyer	<i>Bevoegdheid lokaal onderhandelingscomité – Studierichting en fusies . .</i>	1522
185	25.04.1997	J. De Meyer	<i>Bevoegdheid lokaal onderhandelingscomité – Benoemingsbeleid</i>	1523
186	30.04.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Dienstbetoon-ombudsdienst – Centraal telefoonnummer</i>	1523
189	07.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Opleiding verpleegkundigen – Studiejaren</i>	1524
198	14.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Steunprogramma's – Tongeren</i>	1525
T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling				
222	26.03.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Beschermde landschappen – Vlaamse Rand</i>	1570
227	26.03.1997	M. Doomst	<i>Milieureglementering – Lacunes – Rationalisering</i>	1570
231	27.03.1997	J. Malcorps	<i>Lichthinderreglementering – Metropolis Antwerpen</i>	1571
236	28.03.1997	F. Dewinter	<i>Dienststreizen – Overzicht</i>	1571

240	15.04.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Overheidsinformatie voor faciliteitengemeenten – Vertalingskosten</i>	1526
241	15.04.1997	L. Quintelier	<i>Slibruiming onbevaarbare waterlopen – Regelgeving</i>	1572
242	17.04.1997	J. Sauwens	<i>KINT – Bevoegdheidsvlak (2)</i>	1573
244	17.04.1997	G. Beerden	<i>Jachtdecreet – Jachtrecht in bijzondere gevallen</i>	1574
245	17.04.1997	J. De Roo	<i>Strategisch plan gewest Gent – Milieu-investeringen</i>	1574
247	22.04.1997	G. Raskin	<i>Compostbedrijf Interleuven/zuiveringsinstallatie Aquafin – Geurhinder</i>	1526
○ 248	22.04.1997	G. Raskin	<i>Bestemmingswijziging Smeerpijp – Implicaties voor bedrijven</i>	1583
252	24.04.1997	J. De Meyer	<i>Mestactieplan – Compensaties gebiedsgerichte verscherping</i>	1527
253	24.04.1997	J. Penris	<i>U-Man Belgium – Controle Erkenningscommissie Selectiebureaus</i>	1529
258	30.04.1997	L. Sannen	<i>Milieuvergunningaanvragen – Beroepsprocedure</i>	1530

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

68	18.03.1997	L. Cannaerts	<i>Onroerende voorheffing – Vrijstellingen</i>	1575
74	26.03.1997	J.-M. Bogaert	<i>Vlaamse overheidsschuld – Structuur</i>	1576
79	22.04.1997	J. Sauwens	<i>Leukemiepreventie – Omgeving stortplaatsen, nucleaire installaties</i>	1580
80	22.04.1997	B. Vandendriessche	<i>Medisch Schooltoezicht – Doorlichtingsresultaten</i>	1530
81	24.04.1997	Y. Avontroodt	<i>Interdisciplinaire coördinatiegroep pandemieën – Inbreng</i>	1532
○ 82	24.04.1997	M. Olivier	<i>Asbestinventaris administratiegebouwen – Stand van zaken</i>	1583

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

△ 288	15.04.1997	G. Cardoen	<i>Lokaal bouwbeleid – Kritiek ombudsman</i>	1532
289	15.04.1997	J. Malcorps	<i>Verkeerslichtenbeïnvloeding – Stand van zaken</i>	1534
291	15.04.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – Inspraakcoördinatie</i>	1535
293	15.04.1997	A. Denys	<i>Instandhoudings- en onderhoudswerken – Termijn</i>	1536
294	15.04.1997	F. Dewinter	<i>Werken Leugenbergbocht Ekeren – Planning</i>	1537
295	15.04.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Overheidsinformatie voor faciliteitengemeenten – Vertalingskosten</i>	1538
296	15.04.1997	G. Raskin	<i>Duinendecreet – Preventieve bouwvergunningen</i>	1538
298	15.04.1997	G. Raskin	<i>Vervallen verkavelingsvergunningen – Beleid</i>	1539
307	22.04.1997	J. Malcorps	<i>Grensgebied Metallurgie Hoboken – Bestemming</i>	1540
309	24.04.1997	N. Maes	<i>Geplande aanleg N41 – Prioriteit</i>	1541
310	24.04.1997	G. Cardoen	<i>Investeringsprogramma openbare werken – Convenantgebondenheid . .</i>	1542
311	24.04.1997	G. Cardoen	<i>Afdelingen ROHM – Informatietaak</i>	1542
312	24.04.1997	J.-M. Bogaert	<i>Snelwegwindmolens – Idee</i>	1544
△ 313	24.04.1997	J. Devolder	<i>Bacton-Zeebrugge Interconnectorproject – Loodsen</i>	1544
314	24.04.1997	J. Penris	<i>Losliggende stenen op bruggen – Maatregelen</i>	1546
315	30.04.1997	L. Sannen	<i>Bouwvergunning – Sleufsilos en platiëktunnels</i>	1546

317	30.04.1997	L. Cannaeerts	<i>N10 Heist-op-den-Berg/Berlaar – Fietspaden</i>	1547
319	30.04.1997	F. Vermeiren	<i>Openbaar vervoer Vlaamse Rand – Kritiek Randkrant</i>	1548
321	30.04.1997	P. Huybrechts	<i>Inkapseling Floridiennestort Gent – Planning</i>	1548
322	30.04.1997	P. Huybrechts	<i>Zeekanaal Brussel-Rupel – Kaaimuur Willebroek</i>	1549
333	14.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Steunprogramma's – Tongeren</i>	1549

E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

111	24.04.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Uitnodigingen VLIF-vergadering</i>	1550
112	24.04.1997	C. Decaluwé	<i>BRTN/VTM – Europese en onafhankelijke producties</i>	1550
113	24.04.1997	F. Dewinter	<i>BRTN – Verenigbaarheid journalist-voorzitter NCOS</i>	1552
120	16.05.1997	J. Sauwens	<i>BRTN radio-ontvangst – Brussel</i>	1552

L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

31	15.10.1996	L. Goovaerts	<i>Sensibiliserings- en informatiecampagnes – Overzicht</i>	1581
126	15.04.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Bever, Mesen en Spiere-Helkijn – Positieve discriminatie</i>	1582
127	15.04.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Overheidsinformatie voor faciliteitengemeenten – Vertalingskosten</i>	1553
129	17.04.1997	F. Vermeiren	<i>Sociale huisvestingsmaatschappijen in faciliteitengemeenten – Taalgebruik</i>	1553
130	17.04.1997	R. Van Wallegem	<i>Voeren – Voeren Info</i>	1582
131	22.04.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Gemeentelijk jongerentijdschrift Wezembeek-Oppem – Taalgebruik</i>	1554
132	22.04.1997	J. Caubergs	<i>Weg Koersel-Hechtel – Statuut – Beslissingsprocedure</i>	1554
133	24.04.1997	C. Lisabeth	<i>Lidgeld Federatie Gemeentesecretarissen – Betaling door gemeente</i>	1555
134	24.04.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Bouwvergunningen</i>	1556
135	30.04.1997	M. Logist	<i>Gemeentelijke ontwerp-cultuurbegroting – Advies cultuurraad</i>	1556
136	30.04.1997	P. Van Grembergen	<i>Vlaams wervingssecretariaat – Privé-selectiebureaus</i>	1557
137	30.04.1997	F. Strackx	<i>Beurgang Gemeentekrediet – Bestemming opbrengst</i>	1557
141	07.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>SIF+ -gemeenten – Beleidsplannen</i>	1558
145	14.05.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Steunprogramma's – Tongeren</i>	1561

L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

173	15.04.1997	Y. Avontroodt	<i>Multidisciplinaire teams gehandicaptensector – Reorganisatie</i>	1561
174	15.04.1997	Y. Avontroodt	<i>Intramurale revalidatiecentra – Onderhoudstoelagen</i>	1563
176	17.05.1997	J. De Roo	<i>Strategisch plan gewest Gent – Investerings voor musea</i>	1564
△ 178	30.04.1997	D. Lootens-Stael	<i>Geschreven cultureel patrimonium – Bewaarprocédés</i>	1564
180	30.04.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>ADL-assistenten voor gehandicapten – Familieleden</i>	1565
181	07.05.1997	P. Ceysens	<i>Erkende en niet-erkende rusthuizen – Gevolgen voor verpleegkundigen</i>	1565
183	07.05.1997	M. Verlinden	<i>OCMW-begroting – Voorlegging</i>	1567

186	12.05.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Advertentiecampagne etnische minderheden – Kostprijs</i>	1567
193	21.05.1997	M. Olivier	<i>Benjispringen – Veiligheidsnormen</i>	1568

A. VAN ASBROECK, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid

32	24.04.1997	C. Van Eyken	<i>Wonen in Brussel – Stads- en verhuispremies</i>	1568
33	24.04.1997	W. Aers	<i>Homobeleid – Comité van experts – Subsidies</i>	1569